

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
13	vrijdag	31 maart	• 20.12 uur
	Sabbat	1 april	• 20.14 uur
14	vrijdag	7 april	• 20.24 uur
	Sabbat	8 april	• 20.26 uur
15	vrijdag	14 april	• 20.36 uur
	Sabbat	15 april	• 20.38 uur
16	vrijdag	21 april	• 20.48 uur
	Sabbat	22 april	• 20.50 uur
17	vrijdag	28 april	• 21.00 uur
	Sabbat	29 april	• 21.02 uur
18	vrijdag	5 mei	• 21.12 uur
	Sabbat	6 mei	• 21.13 uur
19	vrijdag	12 mei	• 21.23 uur
	Sabbat	13 mei	• 21.25 uur
20	vrijdag	19 mei	• 21.34 uur
	Sabbat	20 mei	• 21.35 uur
21	vrijdag	26 mei	• 21.43 uur
	Sabbat	27 mei	• 21.45 uur
22	vrijdag	2 juni	• 21.52 uur
	Sabbat	3 juni	• 21.53 uur
23	vrijdag	9 juni	• 21.58 uur
	Sabbat	10 juni	• 21.59 uur
24	vrijdag	16 juni	• 22.02 uur
	Sabbat	17 juni	• 22.03 uur
25	vrijdag	23 juni	• 22.04 uur
	Sabbat	24 juni	• 22.04 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E).

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e-Mail: info@sda1844.org Internet: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middacherlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 Fax 0313-450 661
 e-Mail: Rehoboth@ZDareformatie.org Internet: www.zdareformatie.org

Voorwoord

Dit is het zevende en achtste deel van de serie Sabbatschoollessen over het “leven, werk en onderricht van Jezus”. Vorige lessen over dit onderwerp brachten de schitterende onderwijzingen, wonderen, en levenservaringen naar voren van Jezus terwijl Hij op aarde was. We begonnen met Zijn bestaan en wonderbaarlijke geboorte in Bethlehem, en vervolgden met Zijn doop en bediening in Galiléa, Samária, Judéa, en andere regio’s. Met de lessen voor dit half jaar zullen we de laatste fase van Zijn leven en bediening bestuderen – de afsluitende gebeurtenissen van Zijn leven op aarde, die cruciaal waren voor het verlossingsplan. De focus ligt op het ontvangen van Jezus’ boodschap, en we beschouwen hoe Jezus’ tijdgenoten – met inbegrip van Zijn discipelen – die boodschap kregen en hoe deze heden ten dage zou moeten worden ontvangen.

Jezus gaf Zijn discipelen duidelijke informatie over hetgeen vóór hen lag: “Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.” “En Hij nam de twaalven bij Zich, en zei tot hen: Ziet, wij gaan op naar Jeruzalem, en het zal alles volbracht worden aan de Zoon des mensen, wat geschreven is door de profeten.” “Doch Ik moet heden, en morgen, en de volgende dag reizen; want het gebeurt niet, dat een profeet gedood wordt buiten Jeruzalem.” Matthéüs 16:21; Lukas 18:31; 13:33. Hij onderstreepte Zijn lijden, dood, en opstanding, alsook de directe toekomst met betrekking tot Jeruzalem en het einde van de wereld.

De Geest der Profetie schrijft: “Allen die het leven van Christus bestuderen en Zijn leer in praktijk brengen, zullen worden gelijk Christus. Hun invloed zal zijn overeenkomstig de Zijne. Zij zullen een gezond, sterk karakter openbaren. Wanneer zij de ootmoedige weg der gehoorzaamheid gaan, doende de wil van God, oefenen zij een invloed uit die getuigt van de vooruitgang van Gods zaak en de gezonde zuiverheid van Zijn werk. In deze waarlijk bekeerde zielen zal de wereld een getuigenis zien van de heiligende invloed der waarheid op het menselijk karakter.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 414, 415.

“Terwijl we het lijden van Christus bestuderen, zijn de gevolgen van de zonde zo schrijnend voor ons, dat wij tot de Heer roepen om onze zonden weg te nemen. Terwijl we doorgaan met kijken, zijn we beter in staat om de aanblik te verdragen van wat Christus heeft geleden, en beseffen we steeds duidelijker Zijn liefde voor ons. Het kruis van Christus is bekleed met een schitterende aantrekkingskracht en onbeperkte macht; want in het

lijden, verbonden met het kruisigingstafereel, wordt Gods liefde voor ons steeds indrukwekkender.” –*Signs of the Times*, 22 februari 1899.

Daarom “laat ons afleggen alle last, en de zonde, die ons lichtelijk omringt, en laat ons met lijdzaamheid lopen de loopbaan, die ons voorgesteld is; Ziende op de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, Jezus, Die, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God.” Hebreëën 12:1, 2.

Terwijl wij van Hem leren, is Zijn voorbeeld door ons van invloed op anderen, want “Degenen die de wijze van onderricht van Christus zullen bestuderen, en zichzelf opleiden om Zijn manier te volgen, zullen nu grote aantallen aantrekken en vasthouden, zoals Christus de mensen in Zijn tijd vasthield.... Wanneer de waarheid in haar praktische karakter de mensen wordt aangedrongen, omdat u van ze houdt, zullen zielen worden overtuigd, omdat de Heilige Geest van God indruk zal maken op hun hart.” –*Evangelism*, blz. 124.

Terwijl Hij onder de mensen leefde, veranderde Jezus hun natuurlijke stroom van vleselijke gedachten en gevoelens door Zijn zelfverloochening, zachtmoedigheid, nederigheid, verdraagzaamheid, het kruis dragen, en toewijding. Indien wij van Hem leren, zullen we Zijn schitterend voorbeeld volgen, zal de wereld ons erkennen als Zijn dienstknechten, en zoekende zielen zullen hem met blijdschap aanvaarden.

“ ‘En wij allen, met onbedekt aangezicht de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.’ 2 Korinthe 3:18. Wij dienen de Heer voortdurend voor ons te houden. Degenen die dit doen, wandelen met God, zoals Henoch deed, en onmerkbaar voor zichzelf, worden ze één met de Vader en de Zoon. Iedere dag wordt een verandering bewerkstelligd en hart en geest, en de natuurlijke neiging, de natuurlijke manieren worden gevormd naar Gods manieren en Geest. Zij nemen toe in geestelijke kennis, en groeien tot de volledige gestalte van mannen en vrouwen in Christus Jezus. Aan de wereld weerspiegelen zij het karakter van Christus, en terwijl zij in Hem blijven, en Hij in hen, vervullen zij de opdracht waarvoor zij werden geroepen om kinderen van God te zijn – zij worden het licht van de wereld, een stad die boven op een berg ligt, die niet verborgen kan zijn. ‘En niemand, die een kaars ontsteekt, bedekt die met een vat, of zet ze onder een bed; maar zet ze op een kandelaar, opdat zij, die inkomen, het licht zien mogen.’ Lukas 8:16. Degenen die van boven zijn verlicht, zenden de heldere stralen voort van de Zon der Gerechtigheid.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 296.

“Reeds lang heeft God gewacht of de geest van het dienen van de gehele gemeente bezit zal nemen, zodat iedereen overeenkomstig zijn bekwaamheden voor Hem zal werken. Wanneer de leden van Gods gemeenten het hun toegemeten werk doen, in vervulling van de evangelieopdracht, in de noodlijdende velden thuis en in den vreemde, zal de gehele wereld spoedig gewaarschuwd zijn en zal de Here Jezus met grote kracht en heerlijkheid naar deze aarde wekeren. ‘Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.’ (Matthéüs 24:14).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 83.

Mag het wonder plaatsvinden dat wij de liefde van Jezus weerspiegelen en een licht zijn voor anderen, terwijl wij deze lessen bestuderen.

–*De broeders en zusters van de Generale Conferentie*

Sabbatschoollessen

Tweede kwartaal 2017

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
13. Zijn Heer verloochenen	5
14. Verraad en ondergang	11
15. Voor de Romeinse stadhouder	18
16. “Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld”	24
17. Het verhoor bij Herodes	31
Zendingsbericht uit opkomende landen van West-Afrika	37
18. Die zij wensten	40
19. “Neemt u Hem, en kruisig Hem”	47
20. De kruisiging	53
21. Zielsangst aan het kruis	61
22. De laatste uren	67
23. Hij heeft Zijn leven afgelegd	73
24. Rusten in het graf	80
25. “Ik ben de Opstanding en het Leven”	87
Zendingsbericht uit opkomende landen van West-Afrika	94

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Anonymus
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 – Fax +31 (0)313-450 661
Op werkdagen telefonisch bereikbaar van 08.30u. tot 12.30u.
 - **Abonnementen:** Jaarlijks kunt u in het najaar op het bestelformulier aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat daarop vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, u toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u ook aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** De Nederlandse versie kunt u gratis in pdf-formaat downloaden via de website van het Nederlandse veld: www.zdareformatie.org
In het Engels, Spaans en Frans zijn ze gratis te downloaden via de officiële website van de Generale Conferentie: <http://www.sda1844.org/> en/of die van de Amerikaanse Unie <http://www.sda1914.org/pcat.cl/SabbathSchool>. Het digitaal pdf-formaat is handig voor het geval u een e-reader hebt, of een iPad. Maar u kunt het formaat natuurlijk ook gebruiken om de lessen zelf via de computer uit te printen.

Zijn Heer verloochenen

“De goede mens brengt goede dingen voort uit de goede schat des harten, en de boze mens brengt boze dingen voort uit de boze schat.” (Matthéüs 12:35) Wat een stortvloed van kwaad en nonsens stromen naar buiten vanwege het talent van het spreken. En hoeveel verloochenen Christus door hun woorden! In plaats van het doen van een goede belijdenis van Christus door hun manier van spreken zeggen ze: ‘Ik ken de Mens niet.’ (Matthéüs 26:74) Het is makkelijk genoeg om een vorm van godsvrucht te hebben; maar om een zaligheid hebben; maar om een gehele eenzijdige belijdenis van ons geloof in Christus te doen, betekent dat onze woorden, kleding, en geest zal getuigen van dat feit.” –(Letter 19, 1897) *The Voice in Speech and Song*, blz. 65.

Van een afstand volgen

1. **Wat deden twee van Zijn discipelen, terwijl de autoriteiten Jezus in de rechtbank hielden? Matthéüs 26:58; Johannes 18:15, 16.**

Matthéüs 26:58 *En Petrus volgde Hem van verre tot aan de zaal van de hogepriester, en binnengegaan zijnde, zat hij bij de dienaars, om het einde te zien.*

Johannes 18:15, 16 *En Simon Petrus volgde Jezus, en een andere discipel. Deze discipel nu was de hogepriester bekend, en ging met Jezus in de zaal van de hogepriester. En Petrus stond buiten aan de deur. De andere discipel dan, die de hogepriester bekend was, ging uit, en sprak met de deurwaarder, en bracht Petrus in.*

“Nadat de discipelen hun Meester in de hof hadden verlaten, hadden twee van hen het gewaagd om de bende, die Jezus in hun midden had, op een afstand te volgen. Deze discipelen waren Petrus en Johannes. De priesters herkenden Johannes als een welbekende discipel van Jezus en lieten hem toe in de hal in de hoop dat hij bij het zien van de vernedering van zijn Leider de gedachte zou opgeven dat zo iemand Gods Zoon kon zijn. Johannes sprak ten gunste van Petrus en kreeg ook voor hem toegang. In de hof brandde een vuur, want het was het

kilste uur van de dag, kort voor de morgenstond. Er zat een aantal mensen om het vuur en Petrus nam brutaalweg bij hen plaats. Hij wilde niet herkend worden als een discipel van Jezus. Door zich onverschillig onder de menigte te begeven hoopte hij dat men hem zou zien als een van degenen die Jezus naar de rechtszaal hadden gebracht.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 589.

Pogingen zich te verbergen

- 2. Wat zei een jonge vrouw – in dienst van de hogepriester – tegen Petrus, toen zij die discipel in de menigte zag? Gaf Petrus toe dat hij Jezus’ discipel was? Johannes 18:18, eerste gedeelte; Markus 14:66-68.**

Johannes 18:18a *En de dienstknechten en de dienaars stonden, hebbende een kolenvuur gemaakt, omdat het koud was, en warmden zich. ...*

Markus 14:66-68 *En toen Petrus beneden in de zaal was, kwam een van de dienstmaagden van de hogepriester; En Petrus ziende, die zich warmde, zag zij hem aan, en zei: Ook u was met Jezus de Nazaréner. Maar hij heeft het geloochend, zeggende: Ik ken Hem niet, en ik weet niet, wat u zegt. En hij ging buiten in de voorzaal, en de haan kraaide.*

“Maar toen het licht op Petrus’ gelaat scheen, wierp de vrouw die als portierster dienst deed, een onderzoekende blik op hem. Zij had gemerkt dat hij met Johannes was binnengekomen. Zij zag de verslagen uitdrukking op zijn gezicht en meende dat hij best een discipel van Jezus kon zijn.

Zij behoorde tot het huishouden van Kajafas en was nieuwsgierig. Zij zei tot Petrus: ‘Gij behoort toch ook niet tot de discipelen van deze mens?’ Petrus schrok op en was verward. De ogen van allen richtten zich dadelijk op hem. [...] Petrus voelde zich gedwongen antwoord te geven en zei boos: ‘Vrouw, ik ken Hem niet!’ [...]

Het was niet de bedoeling van Petrus dat zijn identiteit bekend zou worden. Door een onverschillige houding aan te nemen had hij zich op vijandelijk gebied gewaagd en werd hij een gemakkelijke prooi voor de verzoeking. Als men hem had gevraagd voor zijn Meester te strijden, zou hij een dapper soldaat zijn geweest, maar toen een spottende vinger op hem werd gericht, toonde hij zich een lafaard. Velen die er niet voor terugschrikken actief voor hun Heer te strijden, worden door bespotting ertoe gebracht hun geloof te ver-

loochenen. Door omgang met mensen die zij zouden moeten vermijden, begeven zij zich in verzoeking.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 589, 590.

3. Wat antwoordde Petrus de tweede keer, toen een andere jonge vrouw hem herkende als Jezus’ discipel? Matthéüs 26:71, 72.

Matthéüs 26:71, 72 *En toen hij naar de voorpoort uitging, zag hem een andere dienstmaagd, en zei tot hen, die aldaar waren: Deze was ook met Jezus de Nazaréner. En hij loochende het weer met een eed, zeggende: Ik ken de Mens niet.*

“Petrus probeerde geen belangstelling te tonen voor het verhoor van zijn Meester, maar zijn hart kromp ineen van verdriet toen hij de wrede spot hoorde en zag hoe Jezus mishandeld werd. Meer nog, hij was verrast en boos dat Jezus Zichzelf en Zijn volgelingen zo’n vernedering aandeed door Zich aan een dergelijke behandeling te onderwerpen. Om zijn ware gevoelens te verbergen deed hij zijn best zich te voegen bij de vervolgers van Jezus en deel te nemen aan hun ongepaste grappen. Maar zijn houding was onnatuurlijk. Hij gedroeg zich oneerlijk en terwijl hij zijn best deed om onverschillig te spreken, kon hij toch zijn verontwaardiging niet bedwingen over de smaad die zijn Meester werd aangedaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 590.

De raad van de Meester vergeten

4. Herinnerde Petrus zich op dat moment de waarschuwing die de Heer hem slechts enkele uren daarvoor had gegeven? Lukas 22:31.

Lukas 22:31 *En de Heere zei: Simon, Simon, ziet de satan heeft u zeer begeerd om te ziften als de tarwe;*

“Velen in deze tijd staan daar waar Petrus stond, toen hij vol zelfvertrouwen zei dat hij zijn Heer niet zou verloochenen. Als gevolg van hun zelfvertrouwen zijn zij een gemakkelijke prooi voor satans plannen. Zij die hun zwakheid beseffen, vertrouwen op een kracht buiten zichzelf. En terwijl zij opzien naar God, vermag de satan niets tegen hen. Maar wie op zichzelf vertrouwen, worden gemakkelijk verslagen. Laten wij er aan denken, dat wanneer wij geen acht slaan

op de waarschuwingen die God ons geeft, een val ons te wachten staat. Christus bewaart hem, die zich ongevraagd op het terrein van de vijand waagt, niet voor ietsel. Hij laat de zelfvoldane mens die doet alsof hij meer weet dan zijn Heer, verder gaan in zijn veronderstelde kracht. Dan volgt lijden en een verminkt leven, misschien zelfs nederlaag en dood (MS 115, 1902).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 343.

Gebrek aan moed

5. **Toen Petrus voor de derde keer werd ondervraagd omtrent zijn relatie tot Jezus, had hij toen de moed om zijn geloof in de Meester te belijden? Hoe verloochende Hij opnieuw de Heer en gebruikte daarbij grove taal? Johannes 18:26; Markus 14:70, tweede gedeelte, 71.**

Johannes 18:26 *Een van de dienstknechten van de hogepriester, die verwant was aan hem die Petrus het oor afgehouden had, zei: Heb ik u niet gezien in de hof met Hem?*

Markus 14:70b, 71 *En een weinig daarna, die daarbij stonden, zeiden weer tot Petrus: Waarlijk, u bent een van die; want u bent ook een Galileeër, en uw spraak gelijkt. En hij begon zichzelf te vervloeken en te zweren: Ik ken deze Mens niet, Die u zegt.*

“Hij kreeg nog een kans. Er was een uur verstreken toen een van de dienstknechten van de hogepriester, die verwant was aan de man wiens oor door Petrus was afgekapt, hem vroeg: ‘Zag ik u niet in de hof met Hem?’ ‘Waarlijk, gij zijt een van hen; want gij zijt ook een Galileeër en uw spraak gelijkt.’ Nu werd Petrus razend. De discipelen van Jezus waren bekend om hun kiese taal en om zijn ondervragers op een dwaalspoor te leiden en de rol die hij speelde aannemelijk te maken, verloochende Petrus zijn Meester nu onder vervloeking en verwensingen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 590.

Het noodlottige moment dat de haan kraaide

6. **Wat werd gehoord toen hij nog steeds sprak en de Meester voor de derde keer? Welke invloed had de blik van de Heer op hem, net als het kraaien van de haan dat nog steeds in zijn oren klonk? Lukas 22:60, laatste gedeelte-62.**

Lukas 22:60b-62 ... *En terstond, toen hij nog sprak, kraaide de haan. En de Heere, Zich omkerende, zag Petrus aan; en Petrus werd indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had: Eer de haan zal gekraaid hebben, zult u Mij driemaal verloochenen. En Petrus, naar buiten gaande, weende bitter.*

“Terwijl de vloeken nog op de lippen van Petrus lagen, en het schrille gekraai van de haan in zijn oren klink, wendde de Heiland Zich van Zijn rechters af en keek Zijn arme discipel recht in het gezicht. Op hetzelfde moment werden de ogen van Petrus naar Zijn Meester getrokken. In dat edele gelaat las hij diep medelijden en verdriet, maar geen boosheid.

Het zien van dat bleke, lijdende gelaat, die bevende lippen, die blik vol medelijden en vergevensgezindheid drong als een dolk in zijn hart. Zijn geweten werd wakker geschud. Zijn herinnering herleefde. Petrus herinnerde zich dat hij nog maar enkele uren geleden beloofd had dat hij met zijn Heer in de gevangenis en zelfs in de dood zou gaan. Hij herinnerde zich zijn droefheid toen Jezus hem in de opperzaal had gezegd dat hij zijn Heer diezelfde nacht driemaal zou verloochenen. Zojuist had Petrus gezegd dat hij Jezus niet kende, maar nu beseftte hij met bitter verdriet hoe goed zijn Heer hem kende en hoe nauwkeurig Hij zijn hart had gelezen, waarvan hij de bedrieglijkheid zelf niet kende.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 590, 593.

De genadedeur nog steeds open

- 7. Heeft Jezus de genadedeur gesloten en de broederlijke relatie beëindigd jegens Petrus na zijn beschamende verloochening? Welke les ligt er hier voor ons wanneer wij worden geconfronteerd met de ure van verzoeking? Lukas 22:32; Mattheüs 26:41.**

Lukas 22:32 *Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet op-houde; en u, als u eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders.*

Mattheüs 26:41 *Waakt en bidt, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.*

“Petrus verloochende zijn Heer in het uur van beproeving, maar Jezus heeft Zijn arme discipel niet in de steek gelaten. Hoewel Peter zichzelf haatte, had de Heer hem lief, en na Zijn opstanding noemde Hij hem bij zijn naam en stuurde hem een liefdevolle boodschap. O, wat een liefdevolle, liefhebbende, barmhartige Verlosser hebben

wij! En Hij houdt van ons, hoewel wij dwalen.” –*That I May Know Him*, blz. 285.

“Nadat Petrus ertoe was gebracht zichzelf te verloochenen en volledig te vertrouwen op de goddelijke kracht, ontving hij zijn roeping als onderherder. Tot Petrus had Christus gezegd, voor deze Hem verloochende: ‘Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broederen.’ (Lukas 22:32)

Deze woorden duiden het uitgebreide en succesvolle werk aan dat deze apostel in de toekomst zou doen voor hen die tot het geloof zouden komen. Op dit werk had Petrus’ ervaring van zonde, lijden en berouw hem voorbereid. Pas toen hij zijn zwakheid had leren beseffen, kon hij de behoefte van de gelovige aan afhankelijkheid van Christus begrijpen. Tijdens stormen van verzoeking had hij geleerd dat de mens alleen dan veilig kan gaan, wanneer hij geheel afstand neemt van zichzelf en vertrouwt op de Heiland.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 376.

Vragen ter overdenking

- ◆ De ervaringen die u in het verleden gemaakt hebt beschouwend, voelt u zich dan meer of minder zeker dan Petrus als het gaat om afhankelijk zijn van jezelf?
- ◆ Waren Petrus en Saulus de enigen die hun zelfvertrouwen moesten opgeven, of moet iedereen een dergelijke ervaring maken?
- ◆ Als wij niet meer in staat zijn dan Petrus om onszelf te beheersen, hoe gaan we dan om met degenen die ons pijn doen, zoals Petrus Christus pijn deed?
- ◆ Zijn we welwillend en bereid om om te gaan met dergelijke omstandigheden en met mensen op de manier waarop Jezus dat deed met Petrus?

Voor verdere studie

“Zij die Christus in alles op de eerste plaats stellen, kunnen vertrouwd worden. Zij zullen niet zelfingenomen zijn of hun religieuze belangen in hun werk verwaarlozen. Als God mannen heilige verantwoordelijkheden heeft toevertrouwd, dan laat Hij hun ook hun eigen zwakheden en hun aanhankelijkheid van Hem voelen. Het is niet veilig om op eigen inzicht te vertrouwen; daarom moeten zij dagelijks kracht en wijsheid van boven zoeken. God moet in al hun gedachten aanwezig zijn; dan zullen alle subtiele listen van de oude slang hen er niet toe kunnen verleiden hun plicht zondig te verzuimen. Zij zullen de tegenstander tegemoet treden

met het eenvoudige wapen dat Christus gebruikte: ‘Er staat geschreven,’ of hem berispen met: ‘Ga weg, achter Mij, satan.’

In de waarschuwing: ‘Waakt en bidt,’ heeft Jezus de enige veilige weg aangewezen. Het is nodig om waakzaam te zijn. Ons eigen hart is bedrieglijk; wij zijn behept met de zwakheden en de gebreken van de mensheid, en satan is vastbesloten om ons te vernietigen. Wij kunnen wel eens niet op onze hoede zijn, maar onze tegenstander zit nooit stil. Daar wij weten dat hij een onvermoeibare ijver bezit, laten wij dan niet, zoals de anderen, slapen, maar ‘wakker en nuchter zijn’. Wij zullen zeker te maken krijgen met de geest en invloed van de wereld, maar deze mogen geen bezit nemen van het verstand en het hart.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 334, 335.

14^e Les

Sabbat 8 april 2017

Sabbatbegin 20.24^{u.} ↔ 20.26^{u.}

Verraad en ondergang

“Het verhaal van Judas laat het droevig einde zien van een leven dat tot eer van God had kunnen zijn. Als Judas gestorven was vóór zijn laatste reis naar Jeruzalem had men hem kunnen zien als iemand die een plaats onder de twaalf waard was, als iemand die zeer gemist zou worden. De afschuw die door de eeuwen heen aan zijn naam verbonden is, zou niet hebben bestaan als zijn karakter niet aan het eind van zijn leven was geopenbaard. Maar het had een bepaald doel dat zijn karakter bekend gemaakt werd aan de wereld. Het moest dienen als waarschuwing voor hen die net als hij verraad zouden plegen aan heilige zaken die hen waren toevertrouwd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 596.

De veroordeling

1. **Welke verschrikkelijke conclusie werd de volgende ochtend – na het nachtelijke vonnis over Jezus voor Annas en Kajafas – getrokken door de overpriesters en de ouderlingen van het volk? Matthéüs 27:1.**

Matthéüs 27:1 *Toen het nu morgenstond geworden was, hebben al de overpriesters en de ouderlingen des volks te zamen raad gehouden tegen Jezus, dat zij Hem doden zouden.*

“Zodra het dag geworden was, kwam het Sanhedrin weer bijeen en weer werd Jezus in de rechtszaal gebracht. Hij had van Zichzelf gezegd dat Hij Gods Zoon was en zij hadden Zijn woorden gebruikt om Hem aan te klagen. Zij konden Hem echter niet op grond hiervan veroordelen want velen waren gedurende de nacht niet aanwezig geweest en hadden Zijn woorden niet gehoord. Zij wisten ook dat het Romeinse recht daarin niets zou vinden wat de dood verdiende. Als zij nu uit Zijn eigen mond een herhaling konden horen van deze woorden, zouden ze hun doel bereiken. Zijn bewering dat Hij de Messias was zouden zij kunnen verdraaien tot een oproerige politieke aanspraak.

‘Indien Gij de Christus zijt,’ zeiden zij, ‘zegt het ons.’ Maar Christus zweeg. Zij bleven Hem bestoken met vragen. Ten slotte zei Hij op treurige toon: ‘Al zeide Ik het u, gij zoudt het toch niet geloven; en al zou Ik u vragen, gij zoudt toch niet antwoorden.’ Maar opdat zij geen verontschuldiging zouden hebben, voegde Hij er de ernstige waarschuwing aan toe: ‘Van nu aan zal de Zoon des mensen gezeten zijn aan de rechterhand der kracht Gods.’ ‘Zijt Gij dan de Zoon van God?’ vroegen ze als uit een mond. Hij zei tot hen: ‘Gij zegt zelf dat Ik het ben.’ Toen riepen zij uit: ‘Wat hebben wij verder voor getuigenis nodig? Zelf hebben wij het immers uit Zijn mond gehoord.’ En zo zou Jezus volgens de derde veroordeling door de joodse gezaghebbers moeten sterven. Alles wat nu nog nodig was, meenden zij, was dat de Romeinen dit vonnis zouden bekrachtigen en Hem in hun hand zouden overleveren.” – *Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 594.

Verkocht voor de prijs van een slaaf

2. **Wat zeiden de profetieën eeuwen voor de geboorte van de Messias betreffende de Heiland die verraden zou worden voor geld? Welke prijs betaalde de Joodse overheid om de Heiland te verraden? Welke mensen werden in de oudheid voor zo'n gering geldbedrag verkocht? Zacharía 11:12; Matthéüs 26:14, 15; Éxodus 21:32.**

Zacharía 11:12 *Want ik had tot hen gezegd: Indien het goed is in uw ogen, brengt mijn loon, en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon gewogen, dertig zilverlingen.*

Matthéüs 26:14, 15 *Toen ging een van de twaalfen, genaamd Judas Iskariot, tot de overpriesters, En zei: Wat wilt u mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen.*

Éxodus 21:32 *Indien de os een knecht of een dienstmaagd stoot, hij zal zijn heer dertig zilverlingen geven, en de os zal gestenigd worden.*

“Kort voor het Pascha had Judas zijn overeenkomst met de priesters om Jezus aan hen over te leveren, vernieuwd. Toen was overeengekomen dat de Heiland gevangen genomen zou worden op een van de plaatsen waar Hij Zich gewoonlijk afzonderde om te mediteren en te bidden. Na de maaltijd in het huis van Simon had Judas gelegenheid na te denken over de daad waartoe hij zich had verbonden, maar zijn plannen bleven ongewijzigd. Voor dertig zilverstukken – de prijs voor een slaaf – verkocht hij de Heer der heerlijkheid om schandelijk te sterven.

Van nature had Judas het geld lief, maar hij was niet altijd slecht genoeg geweest om een dergelijke daad te plegen. Hij had de boze geest van gierigheid gekoesterd tot deze de heersende drijfveer in zijn leven was geworden. De liefde voor het geld overheerste zijn liefde voor Christus. Door slaaf te worden van één ondeugd gaf hij zich over aan satan om tot elke mogelijkheid van de zonde te worden aangedreven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 596.

Heroverweging te laat

- 3. Wat hield Judas in gedachte bezig nadat hij het geld had geïnd en hij zich realiseerde dat Jezus ter dood werd veroordeeld? Wat deed hij met het geld dat hij van de priesters had ontvangen? Matthéüs 27:3.**

Matthéüs 27:3 [HSV] *Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug*

“Christus was oneindig in wijsheid en toch dacht Hij dat het ’t beste was om Judas te aanvaarden, hoewel Hij wist wat zijn karakter-

gebreken waren. Johannes was niet volmaakt; Petrus verloochende zijn Heer; en toch werd met mannen als deze de vroege christelijke gemeente georganiseerd. Jezus aanvaardde hen opdat zij van Hem konden leren wat een volmaakt christelijk karakter vormt.

De zaak van elke christen is om het karakter van Christus te bestuderen. ... Alleen Judas reageerde niet op de goddelijke verlichting. ...Hij zette zijn ziel schrap om de invloed van de waarheid te weerstaan; en terwijl hij kritiek uitoefende en anderen veroordeelde, verwaarloosde hij zijn eigen ziel, en koesterde en versterkte hij zijn natuurlijk kwade karaktertrekken totdat hij zo verhard werd, dat hij zijn Heer voor dertig zilverlingen kon verkopen. 'O, laten we onze ziel aanmoedigen om op Jezus te zien!...' ” –*That I May Know Him*, blz. 182.

Wanhoop

- 4. Hoe reageerden de overpriesters en ouderlingen toen Judas tot hen kwam en beleed dat Jezus onschuldig was? Wat deed de verrader toen zij hem met onverschilligheid en minachting antwoordden? Welke wanhopige daad volgde daarop? Matthéüs 27:4, 5.**

Matthéüs 27:4, 5 [HSV] *En zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilveren penningen de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.*

“Het was Gods bedoeling dat de mannen die Jezus hadden overgeleverd het getuigenis van Zijn onschuld zouden horen. ‘Ik vind in Hem geen schuld’, zei Pilatus. En Judas getuigde toen hij voor de voeten van de priesters het geld wierp dat hij had ontvangen voor het verraden van Christus: ‘Ik heb gezondigd, verradende het onschuldig bloed.’ ” –*Christ Triumphant*, blz. 269.

“Nu wierp Judas zich aan de voeten van Jezus. Hij erkende Hem als de Zoon van God en smeekte Hem Zich te bevrijden. De Heiland maakte Zijn verrader geen verwijten. Hij wist dat Judas geen echt berouw had. Zijn belijdenis werd hem afgedwongen uit zijn schuldig hart door een ontzagwekkend gevoel van verdoemenis en uitzicht op het oordeel, maar hij voelde geen diep, hartgrondig verdriet over het feit dat hij de schuldeloze Zoon van God had verraden en de Heilige van Israël had verloochend. Toch sprak Jezus geen woord

van veroordeling. Vol medelijden zag Hij neer op Judas en zei: ‘Voor dit uur ben Ik in de wereld gekomen.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 601.

“Toen hij merkte dat zijn smeekbeden om het leven van Jezus te sparen niets baatten bij de hogepriester, haastte hij zich in wanhoop uit de zaal en schreeuwde: ‘Het is te laat! Het is te laat!’ Hij voelde dat hij niet kon leven om Jezus gekruisigd te zien, en, in een kwelling van wroeging, ging hij naar buiten en verhing zich.” –*Spirit of Prophecy*, vol. 3, blz. 126.

De priesters en het bloedgeld

5. **Wat deden de priesters uiteindelijk met het geld dat ze voor Jezus’ verraad hadden betaald, terwijl zij wisten dat het met bloed bevekt was? Welke profetie werd op die manier vervuld? Matthéüs 27:6-10.**

Matthéüs 27:6-10 *De overpriesters pakten de zilveren penningen en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten, en zij hebben die gegeven voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij bevolen heeft.*

“Daarna werd het geld, dat Judas voor de priesters nedergeworpen had, gebruikt voor de aankoop van een openbare begraafplaats.” –*Redemption; or the Sufferings of Christ, His Trial and Crucifixion*, blz. 46.

“Na de verwerping van deze Messias, zoals geïnitieerd door Judas, kon niets meer worden gedaan voor de voortzetting van de tempel en Jeruzalem, ... Natuurlijk, dit was niet het argument van de overpriesters en ouderlingen toen ze waren achtergelaten met het geld dat in de tempel was neergeworpen.

Daarentegen, zij ‘de zilveren penningen nemende, zeiden: Het is niet geoorloofd, deze in de offerkist te leggen, omdat het een prijs des bloeds is.’ Op deze manier bevestigden zijzelf [overpriesters en ouderlingen] dat de handeling waarvoor zij het geld aan Judas

hadden gegeven een onreine daad was, een bloeddaad. Op deze manier beschuldigen zij indirect zichzelf.” –Karl Barth, *Church Dogmatics*, vol. 2, blz. 468.

Gevolgen van menselijke manipulatie

6. **Wat is er met Judas gebeurd – ondanks hij wordt beschouwd als een discipel, en een deel van de heilige bediening is geweest – toen hij ermee instemde om de bende te leiden naar de goddelijke Meester? Handelingen 1:16-20.**

Handelingen 1:16-20 [HSV] *Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David van tevoren gesproken heeft over Judas, die gids geweest is voor hen die Jezus gevangennamen; want hij werd bij ons gerekend en had aan deze bediening deel gekregen. Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten. En het is bekend geworden bij allen die in Jeruzalem wonen, zodat dat stuk grond in hun eigen taal Akeldama genoemd wordt, dat wil zeggen: bloedakker. Want er staat geschreven in het boek van de Psalmen: Laat zijn woonplaats woest worden en laat er niemand zijn die daarin woont. En: Laat een ander zijn ambt als opziener nemen.*

“Een gemurmel van verrassing liep door de menigte. Vol verbazing zagen zij de verdraagzaamheid van Christus jegens Zijn verrader. Weer drong zich bij hen de overtuiging op dat deze Mens meer dan een sterveling was. Maar als Hij werkelijk Gods Zoon was, zo vroegen zij zich af, waarom bevrijdde Hij Zich dan niet van Zijn boeien en triomfeerde zo over Zijn beschuldigers?

Judas zag dat zijn smeekbeden vergeefs waren en hij snelde de zaal uit met de uitroep: Het is te laat! Het is te laat! Hij voelde dat hij niet zou kunnen aanzien dat Jezus werd gekruisigd, en wanhopig ging hij heen en hing zich op.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 601, 602.

Een verschrikkelijke les om te leren

7. **Hoe vreselijk is het om de Zoon van God verraden? Op welke manieren kunnen echter ook wij Hem verraden of beledigen? Welke grote les leren wij uit dit deel van Jezus’ leven? Markus 14:21; Filippensen 4:8.**

Markus 14:21 *De Zoon des mensen gaat wel heen, gelijk van Hem geschreven is; maar wee die mens, door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het ware hem goed, zo die mens niet geboren ware geweest.*

Filippenzen 4:8 *Voorts, broeders, al wat waarachtig is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt dat.*

“We willen met alle krachten die God ons heeft gegeven trachten om de heilige Schrift te ontvouwen voor degenen die in de duisternis zijn. Er is blijdschap, hoop en vrede voor de wanhopigen. We kunnen ons niet veroorloven om ons door God gegeven vermogen te geven en het te besteden aan de alledaagse dingen van deze aarde. We willen een geloof dat de belofte zal grijpen die voor ons in het evangelie is gelegd. Wat indien wij onze ziel zouden verliezen? Het zou beter voor ons zijn, dat we nooit geboren waren geweest.. Een ziel is meer waard dan al het goud en zilver, dat op deze aarde zou kunnen worden opgehoopt....”
–*This Day with God*, blz. 271.

Vragen ter overdenking

- ◆ Hoe kan worden verklaard dat Jezus zo volkomen onschuldig was en toch leed onder het meest wrede verraad door toedoen van Zijn discipel?
- ◆ Welke neigingen ontwikkelde Judas in zijn leven die uiteindelijk ertoe leidden hem te beheersen tot het punt van het tegenwerken van de heilige leer van Degene die hij Meester en Heer noemde?
- ◆ Als Jezus zo’n afwijzing ervoer, moeten we dan verbaasd zijn wanneer het in de familie gebeurt?
- ◆ Hoewel we niet moeten kwaadspreken van wie dan ook, als we de vruchten van het vlees in een ander getoond zien, wat kan een ieder van ons doen besluiten om de Heiland te vragen aangaande onze eigen toestand?

Voor verdere studie

“Als enig getuigenis nodig was om de onschuld van Jezus te bewijzen, werd het gegeven in de belijdenis van Judas. Niet alleen was het een bewijs van de onschuld van de Verlosser, maar de gebeurtenis was een directe vervulling van de profetie. In profetisch visioen zag Zacharía door de eeuwen heen, en keek naar het proces van Gods geliefde Zoon. De

handeling van Judas wordt aldus beschreven: ‘Indien het goed is in uw ogen, brengt mijn loon, en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon gewogen, dertig zilverlingen. Doch de Heere zeide tot mij: Werp ze heen voor de pottenbakker: een heerlijke prijs, die ik waard geacht ben geweest van hen! En ik nam die dertig zilverlingen, en wierp ze in het huis des Heeren, voor de pottenbakker.’ (Zacharía 11:12, 13).” –*Spirit of Prophecy*, vol. 3, blz. 126.

“Verneder uzelf, bid veel, en de kracht van de Heilige Geest zal uw arbeid bijstaan. Onze rijkste zegeningen zullen tot ons komen terwijl wij onze behoefte zien en nederig met God wandelen....” –(Letter 260, 1906) *The Publishing Ministry*, blz. 183.

15^e Les

Sabbat 15 april 2017

Sabbatbegin 20.36^{u.} ↔ 20.38^{u.}

Voor de Romeinse stadhouder

“Satan viel Hem (Christus) op elk punt aan; toch zondigde Hij in geen enkele gedachte, daad of woord. Hij pleegde geen geweld, en in Zijn mond werd geen bedrog gevonden. Hoewel Hij temidden van de zonde leefde, was Hij heilig, onschuldig, onbesmet. Hij werd ten onrechte beschuldigd, toch opende Hij Zijn mond niet om Zich te rechtvaardigen. Hoevelen zijn er niet, die menen dat wanneer ze worden beschuldigd van iets waaraan ze onschuldig zijn, er een tijd komt wanneer verdraagzaamheid niet langer een deugd is, en die dan hun geduld verliezen en woorden spreken, waardoor de Heilige Geest wordt bedroefd? (MS 42, 1901).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 237.

Van het ene gerechtshof naar het andere

1. **Waarheen namen de overpriesters en oudsten Jezus mee, na Hem te hebben veroordeeld en vastgebonden? Wie omsingelden de goddelijke Meester, toen Hij van het Joodse tribunaal naar het gerechtshof van Pilatus werd gebracht? Markus 15:1; Matthéüs 27:2; Lukas 23:1; Johannes 18:28.**

Markus 15:1 *En terstond, des morgens vroeg, hielden de overpriesters te zamen raad, met de ouderlingen en Schriftgeleerden, en de gehele raad, en Jezus gebonden hebbende, brachten zij Hem heen, en gaven Hem aan Pilatus over.*

Matthéüs 27:2 *En Hem gebonden hebbende, leidden zij Hem weg, en gaven Hem over aan Pontius Pilatus, de stadhouder.*

Lukas 23:1 *En de gehele menigte van hen stond op, en leidde Hem tot Pilatus.*

Johannes 18:28 *Zij dan leidden Jezus van Kajafas in het rechthuis. En het was 's morgens vroeg; en zij gingen niet in het rechthuis, opdat zij niet verontreinigd zouden worden, maar opdat zij het pascha eten mochten.*

“In de rechtszaal van Pilatus, de Romeinse stadhouder, staat Christus, gebonden als een gevangene. Rond Hem staat een wacht van soldaten en de zaal is vol toeschouwers. Buiten de ingang staan de rechters van het Sanhedrin, de priesters, oversten en de menigte.

Nadat het Sanhedrin Jezus had veroordeeld, waren zij naar Pilatus gekomen opdat hij het vonnis kon bevestigen en doen uitvoeren. Maar deze joodse gezaghebbers wilden de Romeinse rechtszaal niet betreden. Volgens hun ceremoniële wet zouden zij zich daardoor verontreinigen en zodoende niet aan het Pascha kunnen deelnemen. In hun verblinding beseften zij niet dat moordlustige haat hun harten had verontreinigd. Zij zagen niet in dat Christus het ware Paaslam was en dat het grote feest voor hen zijn betekenis had verloren, omdat zij Hem hadden verworpen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 603

Aanklachten

2. Wat vroeg Pilatus aan Jezus' aanklagers, toen hij de Onschuldige zag? Johannes 18:29.

Johannes 18:29 [HSV] *Pilatus dan ging naar buiten, naar hen toe en zei: Welke aanklacht brengt u tegen deze Mens in?*

“Pilatus keek naar de mannen die Jezus bewaakten en vervolgens rustte zijn blik onderzoekend op Jezus. Hij had met allerlei misdadigers te maken gehad, maar nooit eerder was iemand voor hem geleid die er zo goed en edel uitzag. Op Zijn gelaat las hij geen spoor van schuld, van vrees, uitdaging of verzet. Hij zag iemand met

een kalm en waardig gedrag, wiens gelaat niet de trekken van een misdadiger, maar het stempel van de hemel droeg.

Het voorkomen Christus maakte een gunstige indruk op Pilatus. Zijn betere natuur kwam naar boven. Hij had van Jezus en Diens werken gehoord. Zijn vrouw had hem iets verteld van de wonderen die deze profeet uit Galiléa had gedaan, die zieken had genezen en doden had opgewekt.

‘Wie is deze Mens en waarom hebt gij Hem gebracht?’ zei hij. Welke beschuldiging brengt gij tegen Hem in? De joden werden in de war gebracht. Omdat zij wisten dat zij hun beschuldigingen tegen Christus niet konden bewijzen, stelden zij geen prijs op een openbaar verhoor. Zij antwoordden dat Hij een bedrieger was, die Jezus van Nazareth werd genoemd. –*Jezus, de Mens der eeuwen*, blz. 603, 604.

3. Wat was het antwoord van de Joodse aanklagers aan de Romeinse stadhouder? Wat bedoelden zij met dit antwoord? Johannes 18:30.

Johannes 18:30 [HSV] *Zij antwoordden en zeiden tegen hem: Als Deze geen misdadiger was, zouden wij Hem niet aan u overgeleverd hebben.*

‘Als degenen, die het Sanhedrin vormen, de eersten van het volk, u iemand brengen die volgens hen de dood verdient, moet er dan nog gevraagd worden welke beschuldiging tegen Hem wordt ingebracht?’ Zij hoopten Pilatus onder de indruk te brengen van hun belangrijkheid en hem zodoende ertoe te brengen hun verzoek in te willigen zonder alle formaliteiten. Zij wilden graag dat hun vonnis bevestigd zou worden, want zij wisten dat het volk, dat de wonderen van Christus had gezien, een heel ander verhaal kon vertellen dan wat zij zelf hadden verzonnen.

De priesters hadden gedacht dat zij door middel van de slappe en weifelende Pilatus hun plannen zonder moeite konden uitvoeren. Vroeger had hij zonder meer doodvonnissen ondertekend en mensen ter dood veroordeeld waarvan zij wisten dat deze de dood niet hadden verdiend. In zijn ogen was het leven van een gevangene weinig waard. Het deed er niet toe of hij al dan niet schuldig was. De priesters hoopten dat Pilatus nu Jezus ter dood zou veroordelen zonder Hem te verhoren. Zij vroegen dit als een gunst ter gelegen-

heid van hun grote nationale feest.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 604.

4. Was Pilatus hierdoor overtuigd dat de Aangeklaagde schuldig was? Wat zei hij tegen hen? Johannes 18:31.

Johannes 18:31 [HSV] *Pilatus dan zei tegen hen: Neemt u Hem en oordeel Hem volgens uw wet. De Joden dan zeiden tegen hem: Het is ons niet geoorloofd iemand te doden.*

“ ‘Als uw oordeel voldoende is’, zei hij, ‘waarom brengt gij de gevangene dan bij mij? Neemt gij Hem en oordeelt Hem naar uw wet.’ Toen de priesters op deze wijze gedwongen werden, zeiden zij dat zij het vonnis reeds over Hem hadden uitgesproken, maar dat Pilatus dat vonnis moest bekrachtigen om het rechtsgeldig te maken. ‘Hoe luidt uw vonnis?’ vroeg Pilatus. Zij antwoordden dat Hij de dood verdiende, maar dat zij niemand ter dood mochten brengen. Zij vroegen Pilatus hen op hun woord te geloven wat betreft de schuld van Christus, en het vonnis te bekrachtigen. Zij zouden de verantwoordelijkheid voor de gevolgen wel aanvaarden.

Pilatus was geen rechtvaardige of gewetensvolle rechter. Maar hoewel hij een morele zwakkeling was, weigerde hij aan dit verzoek te voldoen. Hij wilde Jezus niet veroordelen eer tegen Hem een beschuldiging was ingebracht.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 604, 605.

5. Welke valse beschuldigingen begonnen de joden te maken, toen zij merkten dat zij de doodstraf niet konden verkrijgen zonder rechtsvervolging? Lukas 23:2.

Lukas 23:2 *En zij begonnen Hem te beschuldigen, zeggende: Wij hebben bevonden, dat Deze het volk afkeert, en verbiedt de keizer schattingen [=belasting] te geven, zeggende, dat Hijzelf Christus, de Koning is.*

“Nog maar enkele dagen geleden hadden de Farizeeën getracht Jezus in de val te lokken met de vraag: ‘Is het ons geoorloofd de keizer belasting te betalen of niet?’ En Christus had hun huichelarij aan het licht gebracht. De aanwezige Romeinen hadden het volkomen falen van de samenzweerders gezien en hun misnoegen opgemerkt bij Zijn antwoord: ‘Geef dan de keizer wat des keizers is.’

Nu probeerden de priesters het te doen voorkomen dat Christus bij deze gelegenheid had geleerd wat zij hadden gehoopt. In hun uiterste nood riepen zij valse getuigen te hulp: en zij begonnen Hem te beschuldigen en zeiden: ‘Wij hebben bevonden dat deze ons volk verleidt, doordat Hij verbiedt de keizer belasting te betalen en van Zichzelf zegt dat Hij de Christus, de Koning is.’ Drie beschuldigingen die alle grond misten. De priesters wisten dit, maar ze waren bereid meened te plegen als zij daardoor hun doel konden bereiken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 605.

Gericht tot de Beschuldigde

6. **Wat vroeg Pilatus aan Jezus, na het horen van de beschuldigingen? Welk antwoord gaf de Heiland op één van deze aantijgingen? Johannes 18:33; Lukas 23:3.**

Johannes 18:33 *Pilatus dan ging weer in het rechthuis, en riep Jezus, en zei tot Hem: Bent U de Koning der Joden?*

Lukas 23:3 *En Pilatus vroeg Hem, zeggende: Bent U de Koning der Joden? En Hij antwoordde hem en zei: U zegt het.*

“Pilatus doorzag hun bedoeling. Hij geloofde niet dat deze gevangene plannen had gesmeed tegen de regering. Zijn zachtmoedige en nederige verschijning was in volkomen tegenspraak met de beschuldiging. Pilatus was overtuigd dat een complot was gesmeed om een onschuldige man, die de joodse hoogwaardigheidsbekleders in de weg stond, te vernietigen. Hij wendde zich tot Jezus en vroeg: ‘Zijt Gij de Koning der Joden?’ De Heiland antwoordde: ‘Gij zegt het.’ Terwijl Hij sprak, lichtte Zijn gelaat op alsof een zonnestraal daarop viel.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 605.

Mak als een lam

7. **Welke houding hield Jezus toen de priesters alle mogelijke bezwaren en beschuldigingen inbrachten? Welke profetie voorzegde dit? Markus 15:3-5; Jesája 53:7.**

Markus 15:3-5 *En de overpriesters beschuldigden Hem van vele zaken; maar Hij antwoordde niets. En Pilatus vroeg Hem weer, zeggende: Antwoordt U niet? Zie, hoe vele zaken zij tegen U getuigen! En Jezus heeft niet meer geantwoord, zodat Pilatus zich verwonderde.*

Jesája 53:7 *Toen deze geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.*

“Toen Kajafas en de anderen bij hem dit antwoord hoorden, riepen zij dat Pilatus zelf getuige was van het feit, dat Jezus de misdaad waarvan Hij was beschuldigd, had erkend. Onder luid geschreeuw eisten priesters, oversten en schriftgeleerden dat Hij ter dood moest worden veroordeeld. De menigte nam deze kreten over en het lawaai was oorverdovend. Pilatus wist niet wat hij moest doen. Toen hij zag dat Jezus geen antwoord gaf, zei hij tot Hem: ‘Geeft gij niets ten antwoord? Zie hoevele beschuldigingen zij tegen U inbrengen. Doch Jezus gaf hem niets meer ten antwoord.’

Terwijl Christus achter Pilatus stond, zichtbaar voor allen in de rechtszaal, hoorde Hij alle smaad, maar op al deze valse aanklachten zei Hij niets. Heel Zijn gedrag leverde het bewijs van Zijn onschuld. Hij stond onbeweeglijk temidden van de woedende golven die tegen Hem aansloegen. Het was alsof zware golven van toorn die steeds hoger sloegen, als de golven van een kokende zee om Hem heen braken zonder Hem aan te raken. Hij zweeg, maar Zijn zwijgen was welsprekend. Het was alsof een licht binnen in Hem naar buiten straalde.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 605, 606.

Vragen ter overdenking

- ◆ Was het alleen Pilatus’ wens om de beschuldigde te verhoren, of eiste de Heilige Schrift in zulke gevallen de juiste procedures?
- ◆ Hoe kan men verklaren dat de joodse leiders, die de Bijbel kenden en de voorschriften in handen hadden aangaande het recht, tot een verkeerd besluit kwamen, terwijl een niet-jood – Pilatus – kon begrijpen wie Jezus was en waar Hij voor stond?
- ◆ Zijn wij in staat om te lijden onder valse beschuldigingen en toch een kalme, niet-beledigde geest te bewaren, zoals Jezus deed?

Voor verdere studie

“Jezus bleef zwijgen. ‘Hij werd mishandeld, maar Hij liet zich verdrukken en deed Zijn mond niet open: als een lam dat ter slachting geleid wordt en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.’ (Jesája 53:7)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 585.

“Een groep zonder zelfbeheersing is naar voren gekomen; ze hebben hun temperament of hun tong niet in de macht; en sommigen van hen geven voor, dat ze volgelingen van Christus zijn terwijl dat niet het geval is. Jezus heeft hen een dergelijk voorbeeld niet gegeven. [...] Sommigen zijn ... onredelijk en laten zich niet gemakkelijk overtuigen. Ze zijn niet normaal, want op dat moment heeft satan het volledig voor het zeggen. Elk van deze uitingen van wrok verzwakt het zenuwstelsel en de morele kracht, en maakt het moeilijk om aan boosheid of nog een uitdaging weerstand te bieden.

Voor deze klasse is er slechts één geneesmiddel – positieve zelfbeheersing onder alle omstandigheden. Het streven om op een gunstige plaats te komen, waar ze niet geprikkeld worden, kan een poosje succes hebben; maar satan weet waar hij deze arme zielen kan vinden en zal hen steeds op hun zwakke plekken aanvallen. Ze zullen steeds in moeilijkheden verkeren, zolang ze zoveel aan zichzelf denken. [...] Maar er is hoop voor hen. Als dit leven, dat zo vol storm is door strijd en bezorgdheid, in aanraking met Christus wordt gebracht, dan zal het eigen-ik niet langer vechten om de opperheerschappij.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 207, 208.

16^e Les

Sabbat 22 april 2017

Sabbatbegin 20.48^u ↔ 20.50^u

“Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld”

“Gods volk moet een bijzonder en heilig volk zijn, onderscheiden van de wereld in karakter en handelen. Zij moeten temidden van alle hedendaagse godsdienstige groepen te onderscheiden zijn, en een voorbeeld zijn door persoonlijke toewijding aan God en goede werken. Er is voor ons een verhevener en heiliger werk te doen, dan wij tot nu toe hebben verricht. Christus heeft gezegd: ‘Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.’ Gods Koninkrijk heeft grondbeginselen, die niet met de beginselen van de wereld overeenkomen. De Here heeft Zijn kerk gesteld als een licht in de wereld, om de wereld de weg te wijzen naar de hemel. Dus zal Zijn kerk een deel van de hemel moeten zijn op aarde, een goddelijk licht verspreidend op het pad van zielen, die in dichte duisternis verkeren.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 304.

Menselijke antwoorden zoeken

1. **Hoe reageerde de Heer, toen Pilatus hem vroeg of hij de koning van de Joden was? Wat was Jezus' bedoeling toen Hij een weder-vraag stelde? Johannes 18:34.**

Johannes 18:34 [HSV] *Jezus antwoordde hem: Zegt u dit uit uzelf of hebben anderen het u over Mij gezegd?*

“Pilatus verbaasde zich over Zijn houding. Stoort deze Man Zich niet aan de gang van zaken, omdat het Hem niets kan schelen of Hij al dan niet Zijn leven redt? vroeg hij bij zichzelf. Terwijl hij naar Jezus keek, die zonder weerwoord smaad en hoon verdroeg, besepte hij dat Hij niet onrechtvaardig en oneerlijk kon zijn zoals de schreeuwende priesters. Omdat hij hoopte de waarheid uit Hem te krijgen en tevens aan het lawaai van de menigte te ontkomen, nam Pilatus Jezus terzijde en stelde Hem opnieuw de vraag: ‘Zijt Gij de Koning der Joden?’

Jezus gaf geen rechtstreeks antwoord op deze vraag. Hij wist dat de Heilige Geest met Pilatus streed en gaf hem de gelegenheid voor zijn overtuiging uit te komen. ‘Zegt gij dit uit uzelf?’ vroeg Hij, ‘of hebben anderen u over Mij gesproken?’ Dat wil zeggen, bracht de beschuldiging van de priesters of het verlangen om licht van Christus te ontvangen, Pilatus ertoe deze vraag te stellen?” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 606.

2. **Wat laat het commentaar van Pilatus op de vraag van Jezus zien? Welke kans verloor de stadhouder op die manier? Johannes 18:35.**

Johannes 18:35 *Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood? Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt U gedaan?*

“Pilatus begreep de bedoeling van Christus, maar in zijn hart kwam de trots boven. Hij wilde geen gehoor geven aan de overtuiging die zich bij hem opdrong: ‘Ben ik een Jood?’ zei hij. ‘Uw volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd: wat hebt Gij gedaan? De kostbare gelegenheid die Pilatus had gekregen, was voorbijgegaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 606.

Het goddelijk koninkrijk

3. Welke duidelijke verklaring aangaande Zijn koninkrijk gaf Jezus aan Pilatus? Wat is het enorme verschil tussen Zijn verheven koninkrijk en de koninkrijken van deze wereld? Wat voor soort Koning is Hij? Johannes 18:36, 37, eerste gedeelte; 1 Timótheüs 6:13.

Johannes 18:36, 37a *Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Indien Mijn Koninkrijk van deze wereld ware, zo zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik de Joden niet ware overgeleverd; maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zei tot Hem: Bent U dan een Koning? Jezus antwoordde: U zegt, dat Ik een Koning ben. ...*

1 Timótheüs 6:13 *Ik beveel u voor God, Die alle ding levend maakt, en voor Christus Jezus, Die onder Pontius Pilatus de goede belijdenis betuigd heeft.*

“Toch liet Jezus hem niet achter zonder verder licht. Hoewel Hij niet rechtstreeks de vraag van Pilatus beantwoordde, maakte Hij Zijn eigen werk duidelijk. Hij maakte Pilatus duidelijk dat Hij geen aardse troon zocht.

‘Mijn koninkrijk is niet van deze wereld,’ zei Hij; ‘Indien Mijn koninkrijk van deze wereld was geweest, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de joden zou worden overgeleverd; nu echter is Mijn koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zeide tot Hem: Zijt Gij dus toch een koning? Jezus antwoordde: Gij zegt dat Ik koning ben. Hiertoe ben ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen; een ieder die uit de waarheid is, hoort naar Mijn stem.’

Christus bevestigde dat Zijn woord zelf de sleutel was waarmee het geheimenis kon worden ontsloten voor hen die bereid waren dit aan te nemen. Het bezat een kracht uit zichzelf, en dit was het geheim van de verspreiding van Zijn koninkrijk van waarheid. Hij wenste dat Pilatus zou begrijpen dat zijn verdorven karakter alleen kon worden veranderd door het aanvaarden en zich toeëigenen van de waarheid.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 606, 607.

4. Wat is de basis van het koninkrijk van Christus? Waar begint het dus en hoe ontwikkelt het zich? Johannes 1:12, 13; Lukas 17:20, laatste gedeelte, 21.

Johannes 1:12, 13 Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; Die niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn.

Lukas 17:20b, 21 ... Het Koninkrijk Gods komt niet met uiterlijk gelaat. En men zal niet zeggen: Ziet hier, of ziet daar, want, ziet, het Koninkrijk Gods is binnen u.

“De regering ten tijde van Jezus was corrupt en onderdrukkend. Aan alle kanten waren schreeuwend misstanden, afpersing, onverdraagzaamheid en meedogenloze wreedheid. Toch trachtte de Heiland geen burgerlijke hervormingen in te voeren. Hij oefende geen kritiek uit op de nationale misbruiken en veroordeelde de vijanden van het volk niet. Hij mengde Zich niet in het gezag of beheer van hen die aan de macht waren. Hij, die ons voorbeeld was, hield Zich afzijdig van aardse regeringen, niet omdat het Hij voor de ellende van de mensen ongevoelig was, maar omdat het geneesmiddel niet enkel in menselijke en uiterlijke maatregelen lag. Om een doeltreffende uitwerking te hebben moest de genezing de mensen persoonlijk bereiken en het hart vernieuwen.

Het koninkrijk van Christus wordt niet opgericht door beslissingen van gerechtshoven of vergaderingen van een wetgevende macht, niet door de bescherming van de groten der wereld, maar door het inplanten van Christus' natuur in de mens door het werk van de Heilige Geest. ‘Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun die in Zijn naam geloven: die niet uit bloed, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil eens mans maar uit God geboren zijn.’ Johannes 1:12, 13. Dit is de enige macht die de verheffing van het mensdom kan bewerkstelligen. En het menselijk middel om dit doel te bereiken is het onderwijzen en in praktijk brengen van Gods Woord.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 422.

Wat is waarheid?

5. **Welke andere waarheid voegde Jezus toe in Zijn uitleg aan Pilatus? Tot welke overtuiging kwam de stadhouder toen de meester over Zijn getuigenis van de waarheid sprak? Johannes 18:37, laatste gedeelte, 38.**

Johannes 18:37b, 38 ... *Hier toe ben Ik geboren en hier toe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik aan de waarheid getuigenis geven zou. Een ieder, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem. Pilatus zei tot Hem: Wat is waarheid? En toen hij dat gezegd had, ging hij weer uit tot de Joden, en zei tot hen: Ik vind geen schuld in Hem.*

“Christus bevestigde dat Zijn woord zelf de sleutel was waarmee het geheimenis kon worden ontsloten voor hen die bereid waren dit aan te nemen. Het bezat een kracht uit zichzelf, en dit was het geheim van de verspreiding van Zijn koninkrijk van waarheid. Hij wenste dat Pilatus zou begrijpen dat zijn verdorven karakter alleen kon worden veranderd door het aanvaarden en zich toeëigenen van de waarheid.

Pilatus verlangde de waarheid te leren kennen. Zijn geest was verward. Hij greep begerig de woorden van de Heiland aan en in zijn hart leefde een groot verlangen te weten wat het werkelijk was en hoe hij het kon verkrijgen. ‘Wat is waarheid?’ vroeg hij. Maar hij wachtte het antwoord niet af. Het tumult daarbuiten riep hem terug naar de belangrijkheid van dit uur, want de priesters stonden erop dat hij handelend zou optreden. Hij ging naar de joden en verklaarde nadrukkelijk: ‘Ik vind geen schuld in Hem.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 607.

6. **Aan welke basiskennis ontbrak het Pilatus, terwijl hij bevoegd was om te beslissen over zaken van leven en dood, zelfs over die van de Zoon van God? Wat bevestigde Jezus op ondubbelzinnige wijze over de waarheid? Johannes 17:17; Psalm 119:142, 151.**

Johannes 17:17 *Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.*

Psalm 119:142, 151 *Uw gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en Uw wet is de waarheid. [...] Maar U, Heere! bent nabij, en al Uw geboden zijn waarheid.*

“Wat is waarheid? Hij zei: ‘Uw woord is waarheid.’ ” –(*Review and Herald*, 2 juli 1889)

“ U en ik willen waarheid – Bijbelse waarheid – tegen elke prijs. Net zoals de edele Bereanen willen we de Schriften dagelijks doorzoeken met oprecht gebed, om te weten te komen wat waarheid is, en dan de waarheid tegen elke prijs voor onszelf te gehoorzamen, zonder aan vooraanstaande en goede mensen te refereren. Als de waarheid in de Bijbel staat, kunnen wij deze net zo goed vinden als de goeden en groten der aarde. God helpe ons om wijs te zijn tot onze redding is mijn gebed. –(*Letter 35b*, 1877) *Christ Triumphant*, blz. 78.

“Wie van onze jeugd kan ook maar iets van de waarheid weten, in vergelijking met dwaling, tenzij zij bekend zijn met de heilige Schrift? De eenvoud van ware godsvrucht dient in de opvoeding van onze jonge mensen te worden bijgebracht, als zij goddelijke kennis willen hebben om aan de corruptie, die in de wereld is gekomen door wellust, te ontsnappen. Diegenen, die oprechte volgelingen van Christus zijn, zullen God niet alleen dienen wanneer het hen zint, maar ook als het gaat om zelfverloochening en kruisdragen.” –*Christian Education*, blz. 113.

Tegengestelde conclusies

- 7. Wat erkende de stadhouder openlijk voor de overpriesters en het volk? Welke heftige reactie kwam los bij de Joodse leiders, toen de stadhouder openlijk zijn oordeel gaf over Jezus? Lukas 23:4, 5.**

Lukas 23:4, 5 *En Pilatus zei tot de overpriesters en de menigten: Ik vind geen schuld in deze Mens. En zij hielden te sterker aan, zeggende: Hij beroert het volk, lerende door geheel Judéa, begonnen hebbende van Galiléa tot hier toe.*

“Deze woorden van een heidense rechter waren een ernstige berisping voor de verdorvenheid en oneerlijkheid van de oversten in Israël die de Heiland hadden beschuldigd. Toen de priesters en oversten dit antwoord van Pilatus hoorden, kenden hun teleurstelling en woede geen grenzen. Lange tijd hadden zij plannen gesmeed en op deze gelegenheid gewacht. Toen zij voorzagen dat Jezus zou worden losgelaten, schenen zij Hem in stukken te willen scheuren. [...]

Nu werden boze stemmen gehoord die uitriepen dat de oproerige invloed van Jezus in het hele land bekend was. De priesters zeiden,

‘Hij maakt het volk oproerig met zijn leren door geheel Judéa, reeds van het begin af, van Galiléa tot hertoe.’

Tot op dat ogenblik had Pilatus er niet aan gedacht Jezus te veroordelen. Hij wist dat de joden Hem hadden aangeklaagd uit haat en vooroordeel. Hij kende zijn plicht. Het recht eiste dat Christus onmiddellijk zou worden vrijgelaten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 607.

Vragen ter overdenking

- ◆ Kunnen vooroordelen zo sterk zijn dat iemand alleen op basis daarvan beslist of hij de waarheid wel of niet accepteert?
- ◆ Welke raad en richtsnoer geeft de Bijbel om ons te helpen de waarheid op kritieke momenten te begrijpen en besluiten te nemen die door de hemel goedgekeurd worden?
- ◆ Welke kwesties komen vaker voor in de hedendaagse maatschappij, die ons in verwarring kunnen brengen en hardnekkige vooroordelen en sterke vijandigheid tegen het volk van God oproepen?

Voor verdere studie

“Zo trachtte Jezus Pilatus ervan te overtuigen, dat Hij onschuldig was aan het nastreven van koninklijke eer op aarde. Pilatus was in de war door de verstoorde en gescheiden onderdelen van de religieuze wereld, en hij omarmde de woorden van Jezus, toen deze zei dat Hij in de wereld was gekomen om te getuigen van de waarheid. Pilatus had vele stemmen horen roepen: Hier is de waarheid! Ik heb de waarheid! Maar deze man, voorgeleid als een misdadiger, die beweerde de waarheid te hebben, vervulde zijn hart met een groot verlangen om te weten wat het was en hoe het verkregen kon worden.” –*Spirit of Prophecy*, vol. 3, blz. 132, 133.

“De Heer aanvaardt de diensten niet van degenen, die een ondoelmatig en lui leven leiden. Ze oefenen een invloed uit die van Christus wegleidt. Zijn leven werd gekenmerkt door zelfverloochening en adel van voornemen. Vanaf het begin tot het einde van Zijn aardse dienstwerk deed Hij veel goede daden. Zijn leven was zonder zonde. Zijn woorden of daden werden niet bezoedeld door egoïsme. ‘Wie van u overtuigt Mij van zonde?’ (Johannes 8:46), vroeg Hij aan de Farizeeërs, terwijl Hij wist dat ze niets zouden vinden waarvan ze Hem konden beschuldigen. En tijdens Zijn rechtszaak zei Pilatus met nadruk: ‘Ik vind geen schuld in Hem’ (Johannes 18:38).” –*This Day with God*, blz. 68.

Het verhoor bij Herodes

“De vervolgers van Christus hadden getracht Zijn karakter aan het hunne te meten. Ze hadden Hem even laagstaand voorgesteld als zij zelf waren. Maar achter de schijn van dat ogenblik drong zich een ander beeld naar voren – een schouwspel dat zij eenmaal in al zijn heerlijkheid zullen zien. Er waren sommigen die in de tegenwoordigheid van Christus beefden. Terwijl de ruwe bende zich spottend voor Hem neerboog, keerden sommigen, die dat ook hadden willen doen, bevreesd en zwijsend om. Herodes was overtuigd. De laatste stralen van genadig licht beschenen zijn door de zonde verstokte hart. Hij besepte dat dit geen gewoon mens was, want de goddelijkheid scheen door de menselijke vorm. Op het moment waarin Jezus was omringd door spotters, overspelers en moordenaars besepte Herodes dat Hij een God op diens troon aanschouwde.” –*Jezus de Wens der eeuwen*, blz. 610.

Verantwoordelijkheid proberen af te schuiven

- 1. Op welk idee kwam Pilatus – nu hij zich in een lastige situatie bevond – toen hij hoorde dat Jezus had gepredikt in Galiléa? Lukas 23:6.**

Lukas 23:6 *Toen nu Pilatus van Galiléa hoorde, vroeg hij, of die Mens een Galileeër was.*

- 2. Wat besloot Pilatus daarom, toen hij hoorde dat Jezus onder de jurisdictie van Herodes viel? Wat deed Pilatus, ondanks de sterke tegenwerking van de priesters en leiders? Lukas 23:7.**

Lukas 23:7 *En verstaande, dat Hij uit het gebied van Heródes was, zond hij Hem heen tot Heródes, die ook zelf in die dagen binnen Jeruzalem was.*

“Tot op dat ogenblik had Pilatus er niet aan gedacht Jezus te veroordelen. Hij wist dat de joden Hem hadden aangeklaagd uit haat en vooroordeel. Hij kende zijn plicht. Het recht eiste dat Christus onmiddellijk zou worden vrijgelaten. Maar Pilatus was bang voor het ongenoegen van het volk. Als hij weigerde Jezus in hun handen te geven, zou er opstand komen en daarvoor vreesde hij. Toen hij hoorde dat Christus uit Galiléa kwam, besloot hij Hem naar Herodes, de vorst van die provincie, te zenden, omdat deze juist op dat tijdstip in Jeruzalem was. Op deze wijze meende Pilatus de verantwoordelijkheid voor het verhoor van zich af te schuiven naar Herodes.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 607.

Menselijke belangen

- 3. Hoe voelde Herodes zich, nu hij eindelijk de kans had om Jezus te zien? Welk genoegen zou dit hem geven, aangezien zijn handen bevekt waren met het bloed van Johannes de Doper? Lukas 23:8; Lukas 9:9.**

Lukas 23:8 *En toen Heródes Jezus zag, werd hij zeer verblijd; want hij was van over lang begerig geweest Hem te zien, omdat hij veel van Hem hoorde; en hoopte enig teken te zien, dat door Hem gedaan zou worden.*

Lukas 9:9 *En Heródes zei: Johannes heb ik onthoofd; wie is nu Deze, van Wie ik zulke dingen hoor? En hij zocht Hem te zien.*

“Pilatus leverde Jezus weer over aan de soldaten en onder de spot en smaad van de menigte werd Hij naar de rechtszaal van Herodes gebracht. ‘Toen Herodes Jezus zag was hij zeer verheugd.’ Hij had de Heiland nooit eerder ontmoet, maar ‘hij had hem reeds geruime tijd willen zien, omdat hij van Hem hoorde en hij hoopte een of ander teken door Hem te zien geschieden.’ Deze Herodes wiens handen bevekt waren met het bloed van Johannes de Doper, was bang geweest toen hij voor het eerst van Jezus hoorde. Hij zei: ‘Johannes die ik onthoofd heb, die is opgewekt;’ ‘daarom werken die krachten in Hem.’ (Markus 6:16; Matthéüs 14:2) Toch wilde Herodes Jezus graag zien. Nu was er een gelegenheid het leven van

deze profeet te redden en de koning hoopte voor altijd de herinnering uit zijn gedachten te verbannen aan dat bloedige hoofd dat hem op een schotel was gebracht. Hij wilde ook zijn nieuwsgierigheid bevredigen en meende dat Christus alles zou doen wat van Hem werd gevraagd, als Hem Zijn vrijheid werd voorgehouden.” –*Jezus de Wens der eeuwen*, blz. 608.

Antwoorden met stilte

4. **Lieten de vele vragen van Herodes een ware interesse zien voor de waarheid, of was hij nieuwsgierig en op zoek naar sensatie? Leg uit waarom Jezus weigerde de vragen van de koning te beantwoorden. Lukas 23:9.**

Lukas 23:9 *En hij vroeg Hem met vele woorden; doch Hij antwoordde hem niets.*

“Herodes stelde Christus veel vragen, maar de Heiland bleef zwijgen. Op bevel van de koning werden mismaakten en kreupelen binnengebracht en Christus kreeg bevel Zijn aanspraken te staven door een wonder te verrichten. De mensen zeggen dat U de zieken kunt genezen, zei Herodes. Ik ben erg benieuwd of Uw wijd verbreide roem niet overdreven is. Jezus gaf geen antwoord en Herodes hield aan: Als U voor anderen wonderen kunt doen, doe ze dan nu voor Uzelf, en het zal U ten goede dienen. Weer gebod hij: Toon ons een teken dat U de macht bezit die U wordt toegeschreven. Maar Christus was als één die niets hoort en ziet. Gods Zoon had de natuur van de mens aangenomen. Hij moest handelen zoals een mens dat in deze omstandigheden zou doen. Daarom wilde Hij geen wonder doen om Zich de pijn en vernedering te besparen die de mens onder een soortgelijke omstandigheid zou moeten verdragen.” –*Jezus de Wens der eeuwen*, blz. 608.

5. **Waartegen waren de priesters en leiders fel aan het protesteren, terwijl Herodes Jezus om tekenen vroeg en een vertoning van Zijn genezende kracht in ruil voor Zijn vrijlating? Heeft Jezus geprobeerd de beschuldigingen van de joden te ontkennen en Zichzelf te rechtvaardigen? Lukas 23:10.**

Lukas 23:10 *En de overpriesters en de Schriftgeleerden stonden, en beschuldigden Hem heftig.*

“Een groot aantal priesters en oversten was met Christus meegekomen naar Herodes. Toen de Heiland werd binnengebracht brachten deze hoogwaardigheidsbekleders opgewonden hun beschuldigingen tegen Hem naar voren. Maar Herodes schonk weinig aandacht aan hun aanklachten. Hij gebood stilte, omdat hij Christus wilde ondervragen. Hij gaf bevel dat Zijn banden moesten worden losgemaakt terwijl hij Zijn vijanden beschuldigde dat zij Hem zo ruw hadden behandeld. Terwijl hij medelijdend naar het kalme gelaat van de Verlosser der wereld keek, las hij daar alleen wijsheid en reinheid. Evenals Pilatus was hij overtuigd dat Christus uit kwaadaardigheid en naijver was beschuldigd. [...]

Herodes beloofde dat hij Christus zou vrijlaten als deze een wonder in zijn aanwezigheid wilde doen. [...] Weer brachten de priesters en oversten, ten zeerste ongerust, hun beschuldigingen tegen Hem naar voren. Met luider stem zeiden zij: Hij is een verrader, een godslasteraar. Hij doet Zijn wonderen door de kracht die Beëlzebub, de overste der duivelen, Hem gegeven heeft. De zaal werd een toneel van verwarring, terwijl de een dit, de ander wat anders riep.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 608, 609.

6. Waarom beantwoordde Jezus tijdens Zijn dienstwerk vele vragen die Hem werden voorgelegd, maar weigerde Hij onder deze omstandigheden een woord te zeggen tegen de koning? Prediker 3:1, 7, laatste gedeelte.

Prediker 3:1, 7b *Alles heeft een bestemde tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd. [...] ... Een tijd om te zwijgen, en een tijd om te spreken.*

“Het geweten van Herodes was nu heel wat minder gevoelig dat toen hij had gebeeft van ontzetting op het verzoek van Herodias om het hoofd van Johannes de Doper. Een tijdlang was hij door wroeging gekweld over zijn verschrikkelijke daad, maar door zijn losbandig leven waren zijn zedelijke opvattingen steeds meer ontaard. Nu was zijn hart zo verhard dat hij zich zelfs kon beroemen op de straf die hij Johannes had toegebracht omdat deze hem had durven bestraffen. Nu dreigde hij Jezus, terwijl hij herhaaldelijk zei dat hij macht had Hem los te laten of Hem te veroordelen. Maar Jezus gaf geen blijk dat Hij iets hoorde.

Herodes werd geprikkeld door dit zwijgen. Het leek alsof Jezus absoluut onverschillig tegenover zijn gezag stond. [...] Weer dreigde hij Jezus toornig, maar deze bleef onbewogen en zwijgend staan. Christus' werk op aarde was niet bedoeld om doelloze nieuwsgierigheid te bevredigen. Hij was gekomen om de gebrokenen van hart te genezen. [...] Maar Hij had geen woord voor mensen die de waarheid onder hun zondige voeten vertraden." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 609.

Waarom Hij zweeg

- 7. Welk misbruik bekrachtigde Herodes tegen Jezus toen zijn nieuwsgierigheid en ego niet tevreden werden gesteld? Welke andere oorzaken van de stilte van de Meester geeft de Geest der Profetie? Lukas 23:11, eerste gedeelte; Jesája 53:3.**

Lukas 23:11a *En Heródes met zijn krijgslieden Hem veracht en bespot hebbende....*

Jesája 53:3 [HSV] *Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.*

“Christus had tot Herodes woorden kunnen spreken die tot de oren van die verstokte koning waren doorgedrongen. [...] Maar het zwijgen van Christus was het zwaarste verwijt dat Hij kon doen horen. Herodes had de waarheid die de grootste onder de profeten tot hem had gesproken, verworpen en hij zou geen andere boodschap ontvangen. [...] De ogen die vol medelijden met vergevende liefde op de boetvaardige zondaar hadden gerust, keurden Herodes geen blik waardig. De lippen die de indrukwekkendste waarheden hadden geuit, die vol tedere dwang hadden gepleid met de zondigste en meest ontaalde mensen, waren gesloten voor de hoogmoedige koning die geen behoefte voelde aan een Zaligmaker.

Het gelaat van Herodes werd donker van woede. Hij richtte zich tot de menigte en noemde Jezus toornig een bedrieger. Toen zei hij tot Christus: Als U geen bewijs wilt geven van Uw aanspraken, zal ik U overleveren aan de soldaten en aan het volk. Misschien kunnen zij maken dat U gaat spreken. Als U een bedrieger bent, verdient U niet meer dan door hen te worden gedood. Als U Gods Zoon bent, redt dan

Uzelf door het doen van een wonder.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 609, 610.

8. **Ging Herodes akkoord met de veroordeling die de joden voor Jezus vroegen, ondanks dat hij niet tevreden was over het verhoor met Hem? Wat blijkt uit het feit dat hij Hem terugstuurde naar Pilatus? Heeft zijn ontmoeting met de Verlosser zijn relatie met God veranderd? Op welke manier? Lukas 23:11, laatste gedeelte, 12.**

Lukas 23:11b, 12 ... [Hij] deed Hem een blinkend kleed aan, en zond Hem terug tot Pilatus. En op die zelfde dag werden Pilatus en Heródes vrienden met elkander; want zij waren te voren in vijandschap de een tegen de ander.

Deuteronomium 4:29 Dan zult u van daar de Heere, uw God, zoeken, en vinden; als u Hem zoeken zult met uw ganse hart en uw ganse ziel.

“Verhard als hij was, durfde Herodes toch niet de veroordeling van Christus te bekrachtigen. Hij wilde die verschrikkelijke verantwoordelijkheid van zich afschuiven en zond Jezus terug naar de Romeinse rechtszaal.” –*Jezus de Wens der eeuwen*, blz. 610.

“Herodes had veel dingen gehoord over Jezus in Galiléa, en uit nieuwsgierigheid verlangde hij ernaar Hem te zien. De armste bedelaar die om een wonder vroeg voor de verlichting van zijn noden, werd nooit geweigerd; maar deze trotse vorst, die alleen maar om een wonder vroeg om zijn nieuwsgierigheid te bevredigen, werd afgewezen. Hij kon Christus en Zijn wondere werken in Galiléa hebben kunnen zien, maar wilde niet; daarom wordt terecht gezegd, nu wilde hij ze zien, maar zal ze niet zien. Herodes stuurde Christus terug naar Pilatus: de vriendschappen van de goddelozen worden vaak gevormd door eenheid in het kwaad. Zij hadden weinig overeen, behalve de vijandschap tegen God, en de verachting van Christus.” –*Matthew Henry’s Concise Commentary on Luke 23:6-12*. [<http://biblehub.com/commentaries/mhc/luke/23.htm>]

Vragen ter overdenking

- ◆ Bevond Herodes zich in een betere positie dan Pilatus om een juist oordeel te geven, aangezien hij al eerder over Jezus gehoord had?
- ◆ Herodes was blij om Christus te zien, maar was hij ook blij om Zijn boodschap te horen en deze aan te nemen?

- ◆ Wat kunnen we leren van het feit dat de Heiland niet antwoordde op de herhaaldelijke vragen van de koning?
- ◆ Op de dag dat Jezus werd veroordeeld, werden Pilatus en Herodes vrienden; maar wat alleen is ware vriendschap die waardevol is voor God? Psalm 83:6-8, Jakobus 4:4; Matthéüs 6:24.

Voor verdere studie

“Paulus verklaarde dat hij in zijn onbekeerde staat Christus had gekend, niet door persoonlijke kennismaking, maar enkel door de voorstelling die hij samen met anderen over het karakter en het werk van de verwachte Messias had gekoesterd. Hij had Jezus van Nazareth als een bedrieger verworpen, omdat Hij niet aan zijn verwachtingen beantwoordde. Maar nu waren Paulus’ denkbeelden over Christus en Zijn zending veel geestelijker verhevener. Hij was nu bekeerd. De apostel verzekerde dat hij hun Christus niet naar het vlees voorstelde. Herodes had Christus in de dagen van Zijn menselijkheid gezien. Annas, Pilatus, de priesters en oversten en ook de Romeinse soldaten hadden Hem gezien. Maar zij hadden Hem niet met ogen des geloofs aanschouwd. Zij hadden Hem niet als de verheerlijkte Verlosser gezien. Christus in geloof aan te nemen, een geestelijke kennis van Hem te bezitten, is belangrijker dan een persoonlijke kennismaking met Hem toen Hij op aarde verscheen. De gemeenschap met Christus waarin Paulus zich nu verheugde, was inniger en duurzamer dan slechts aardse en menselijke vriendschap.”
 –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 333.

Zendingsbericht uit opkomende landen van West-Afrika

Voorlezen op Sabbat 29 april 2017

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 6 mei 2017 worden ingezameld

“Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben. Toen zei Hij tegen Zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.” Matthéüs 9:36-38. [HSV]

Het zendingswerk verloopt voorspoedig op het continent Afrika, ook al worden we geconfronteerd met vele obstakels en uitdagingen van verschillende aard. De boodschap van de Adventreformatie (Internationaal Zendingsgenootschap) begon in Afrika in de vroege jaren dertig van de 20e eeuw in zuidelijk Afrika (Zimbabwe, Zuid-Afrika, Zambia, Botswana en Swaziland) en vervolgens verspreidde de boodschap in de late jaren zestig en vroege jaren zeventig zich naar oostelijk Afrika (Kenia, Tanzania en Oeganda). Later bereikte de boodschap Malawi, Mozambique, Burundi en Rwanda. In het begin van de jaren negentig kwam de boodschap midden Afrika en westelijk Afrika binnen (Congo, Kameroen, Ghana en Angola). Van 2000 tot 2010 verspreidde de boodschap nog sneller naar andere landen, met name in West-Afrika. Veel landen werden in deze tijd geëvangeliiseerd, met inbegrip van Madagascar, Seychellen, Ethiopië, Namibië, Nigeria, Benin, Togo, Liberia, Guinee, Guinee-Bissau, Sierra Leone, Gambia, Senegal, Zuid-Soedan, Mali, Burkina Faso en Ivoorkust. Recentelijk kwam de boodschap in Lesotho, en binnenkort zullen we doopplechtigheden hebben in Congo-Brazzaville, Gabon, en Djibouti, waar onze medewerkers druk bezig zijn met evangeliseren.

Afrika is een uitgestrekt continent – de op een na grootste in de wereld na Azië – met 55 soevereine landen. Het doel van de gemeente is om alle Afrikaanse landen te bereiken met de Reformatieboodschap, in de vervulling van de profetie van Jezus Christus in Matthéüs 24:14 “En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.”

Tot nu toe zijn 35 landen in Afrika bereikt, en we hebben nog 20 landen die op de boodschap wachten. Het merendeel daarvan bevindt zich in West- en

Noord-Afrika, en men is overwegend moslim. Te arbeiden in zulke landen is een enorme uitdaging. Maar het voornaamste obstakel is een gebrek aan financiële middelen. Dit maakte het noodzakelijk om langzaam te bewegen, terwijl de tijd snel vliegt. De nieuwe gebieden waar we ons nu op richten, zijn Gabon, Congo-Brazzaville, Centraal-Afrikaanse Republiek, en Djibouti. De Generale Conferentie en de Afrikaanse Divisie hebben verzoeken om middelen gekregen uit landen om de gemeentelijke activiteiten in hun pas opgerichte velden te bevorderen. Daarom is het plan van de Generale Conferentie om de inkomsten uit de speciale Sabbatschoolgaven volgende week te gebruiken om de vooruitgang van de zendingsactiviteiten te ondersteunen in de nieuw opgerichte gebieden in West-Afrika en om de kosten te dekken voor de aankoop van faciliteiten voor hoofdkwartieren. Zulke faciliteiten zijn onlangs aangeschaft in Ghana, Gambia en Sierra Leone. Hoofdkwartieren zijn nodig in Ivoorkust, Zuid-Soedan, Ethiopië en Senegal. Hoewel eerder Sabbatschoolgaven voor veel van deze landen zijn ingezameld, zijn de kosten van kerkgebouwen, hoofdkantoren, en scholen ver boven de ingezamelde bedragen. Zo wordt deze gave ook ingezameld om de leeggeraakte bankrekeningen opnieuw te vullen. We smeken u ernstig om van harte te geven om te helpen de evangelisatie-programma's in deze gebieden voorwaarts te brengen en ook om huizen te verkrijgen ter aanbidding.

Moge onze genadige Heer ons een blijmoedig, bereidwillig hart geven, terwijl wij onze handen ineenslaan om dit project om de evangelieboodschap te verbreiden aan de donkere gebieden van deze planeet. Denkt u alstublieft bij het uitstrekken van uw hand om uw gave te geven aan de volgende Bijbelse uitdaging: "Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Wie zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die vrede verkondigen, van hen, die het goede verkondigen!"

Dat God u Zijn rijke zegeningen mag schenken!

*–Parmenas Shirima,
Leider van de Afrikaanse Divisie*

**De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor
de opkomende landen van West-Afrika**

*Laat uw gave een weerspiegeling zijn
van uw verlangen naar Jezus' spoedige wederkomst!*

18^e Les

Sabbat 6 mei 2017

Sabbatbegin 21.12^u ↔ 21.13^u

Die zij wensten

“Een andere koers deed zichzelf bij Pilatus aan, waardoor hij Hem zou kunnen redden, Die hij niet durfde over te geven aan die razend gemaakte kracht, wetende dat om afgunst zij Jezus naar de rechtszaal hadden gebracht. Een heidense uitvinding, zonder een greintje rechtvaardigheid daarin, had een gewoonte gemaakt, dat tijdens het grote nationale feest één gevangene, die ter dood veroordeeld was, in vrijheid moest worden gesteld. Kon de overtuigde Pilatus gebruik maken van deze uitvlucht en datgene bewerkstelligen wat hij wenste – het redden van een onschuldige mens – Wiens macht, zelfs terwijl Hij gebonden was en onder beschuldiging, hij wist dat dit niet de macht was van een gewoon mens, maar van God? Zijn ziel was in vreselijke strijd. Hij zou de ware en onschuldige Christus zij aan zij naar voren brengen met de opmerkelijke Barabbas, en hij vleide zich dat het contrast tussen onschuld en schuld zo overtuigend zou zijn, dat Jezus van Nazareth hun keuze zou zijn.” –*Christ Triumphant*, blz. 273.

Gelegenheid om te heroverwegen

- 1. Wat concludeerde Pilatus toen Herodes Jezus zonder oordeel terugstuurde? Wat bedacht hij te gaan doen om deze zaak te beëindigen? Lukas 23:13-16.**

Lukas 23:13-16 *En toen Pilatus de overpriesters, en de oversten, en het volk bijeengeroepen had, zei hij tot hen: U hebt deze Mens tot mij gebracht, als een, die het volk afkerig maakt; en ziet, ik heb Hem in uw tegenwoordigheid ondervraagd, en heb in deze Mens geen schuld gevonden, van hetgeen waar u Hem van beschuldigt; Ja, ook Heródes niet; want ik heb u tot hem gezonden, en ziet, er is door Hem niets gedaan, dat des doods waardig is. Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten.*

“Pilatus was teleurgesteld en misnoegd. Toen de joden met hun gevangene terugkwamen vroeg hij ongeduldig wat zij wilden dat hij zou doen. Hij herinnerde hen eraan dat hij Jezus reeds had onder-vraagd en geen schuld in Hem had gevonden. Hij zei dat zij beschul-digingen tegen Hem hadden ingebracht, maar niets hadden kunnen bewijzen. Hij had Jezus naar Herodes gezonden, de tetrarch van Galiléa, iemand van hun eigen volk, maar ook deze had niets in Hem gevonden dat maakte dat Hij de dood verdiende. ‘Ik zal Hem dus geselen.’ zei Pilatus, ‘en dan loslaten.’

Hier toonde Pilatus zijn zwakheid. Hij had zojuist gezegd dat Jezus onschuldig was en toch wilde hij Hem laten geselen om Zijn beschul-digers tevreden te stellen. Hij wilde het recht en de beginselen op-offeren om met de bende tot overeenstemming te komen. Dit bracht hem in een ongunstige positie. De menigte maakte gebruik van zijn besluiteloosheid en eiste met des te meer nadruk het leven van de gevangene. Als Pilatus van het begin af standvastig was gebleven en geweigerd had een man te veroordelen die volgens hem onschuldig was, zou hij de fatale keten hebben verbroken die hem voor de rest van zijn leven in zelfverwijt en schuldgevoelens zou binden. Als hij naar zijn overtuiging van recht had gehandeld, zouden de joden het niet gewaagd hebben hem de wet voor te schrijven. Christus zou wel ter dood zijn gebracht, maar de schuld zou niet op Pilatus hebben gerust.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 610, 611.

Een droom op een kritiek moment

2. **Wie stuurde er, terwijl dit gaande was, een bericht naar Pilatus? Hoe werd Jezus in dat bericht naar voren gebracht? Matthéüs 27:19.**

Matthéüs 27:19 [HSV] *Toen hij op de rechterstoel zat, stuurde zijn vrouw hem een boodschap: Laat je toch niet in met deze Rechtvaardige, want ik heb vandaag in een droom veel om Hem geleden.*

“Toch werd Pilatus zelfs nu nog niet blindelings aan zichzelf overge-laten. Een boodschap van God waarschuwde hem voor de daad die hij op het punt stond te begaan. In antwoord op het gebed van Christus had de vrouw van Pilatus bezoek gekregen van een engel van God en in een droom had zij de Heiland gezien en met Hem gesproken. De vrouw van Pilatus was geen jodin, maar toen ze in haar droom Jezus

zag, twijfelde zij niet aan Zijn karakter of werk. Ze wist dat Hij de Vorst Gods was. Zij zag Hem terechtstaan in de rechtszaal. Zij zag Zijn handen gebonden als die van een misdadiger. Zij zag hoe Herodes en zijn soldaten hun afgrijselijk werk deden. Zij hoorde de priesters en oversten vol nijd en boosaardigheid beschuldigingen uiten. Zij hoorde de woorden: ‘Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven.’ Zij zag dat Pilatus Jezus overgaf om te worden gegegeld nadat hij had gezegd: ‘Ik vind geen schuld in Hem.’ Zij hoorde Pilatus het vonnis uitspreken en zag hoe Christus aan Zijn moordenaars werd overgegeven. Zij zag hoe het kruis op Golgotha werd opgeheven. Zij zag de wereld in het duister gehuld en hoorde de geheimzinnige kreet: ‘Het is volbracht.’ Zij zag nog een ander toneel. Zij zag Christus, gezeten op een grote witte wolk, terwijl de aarde door de ruimte wentelde en Zijn moordenaars zich voor Zijn heerlijkheid verborgen. Met een kreet van schrik werd zij wakker en schreef dadelijk aan Pilatus een waarschuwing.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 611, 612.

Het volgen van een gebruik

3. Welk gebruik was er in die tijd ter gelegenheid van het Pascha feest? Wat stelde Pilatus voor? Markus 15:6, 8; Matthéüs 27:17.

Markus 15:6, 8 [HSV] *Nu liet hij op een feest één gevangene voor hen los, wie zij maar wensten. [...] En de menigte schreeuwde en begon te eisen dat hij zou doen zoals hij altijd voor hen gedaan had.*
Matthéüs 27:17 *Toen zij dan vergaderd waren, zei Pilatus tot hen: Wie wilt u, dat ik u zal loslaten, Bar-Abbas, of Jezus, Die genaamd wordt Christus?*

“Het gelaat van Pilatus werd bleek. Hij was in de war door zijn eigen tegenstrijdige gevoelens. Maar terwijl hij aarzelde om iets te doen, stookten de priesters en oversten het volk nog meer op. Pilatus moest handelen. Nu dacht hij aan een gebruik dat kon dienen om Christus vrij te laten. Het was op dit feest gebruikelijk om een gevangene, die door het volk werd gekozen, vrij te laten. Dit gebruik was van heidense oorsprong. Het had geen schijn van rechtvaardigheid, maar de joden stelden het zeer op prijs.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 612.

De andere gevangene

4. Welk verslag geven de evangeliën aangaande de gevangene, Barabbas? Welke gedachte probeerde de stadhouder op te wekken in het geweten van het volk door het voorstel te doen dat Jezus zou worden vrijgelaten? Johannes 18:40; Markus 15:7.

Johannes 18:40 *Zij dan riepen allen weer, zeggende: Niet Deze, maar Bar-abbas! En Bar-abbas was een moordenaar.*

Markus 15:7 *En er was een, genaamd Bar-Abbas, gevangen met andere medeoproermakers, die in het oproer een doodslag gedaan had.*

“De Romeinse gezaghebbers hielden in deze tijd een gevangene vast, een zekere Barabbas, die ter dood was veroordeeld. Deze man had beweerd dat hij de Messias was. Hij beweerde dat hij gezag had om een nieuwe orde in te stellen en de zaken in de wereld recht te zetten. Door satan misleid beweerde hij dat alles wat hij door diefstal of roof kon bemachtigen hem toebehoorde. Hij had met behulp van satanische machten wondere dingen gedaan, had volgelingen onder het volk gewonnen en opstand ontketend tegen het Romeinse gezag. Onder het mom van godsdienstige geestdrift was hij een verharde, wanhopige schurk, die uit was op rebellie en wreedheid. Door het volk te laten kiezen tussen deze man en de onschuldige Heiland dacht Pilatus een gevoel van recht in hen wakker te maken. Hij hoopte dat zij sympathie voor Jezus zouden tonen in tegenstelling tot de priesters en oversten. Hij wendde zich dus tot de menigte en zei met diepe ernst: ‘Wie wilt gij dat ik u zal loslaten? Barabbas, of Jezus, die Christus genoemd wordt?’ ”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 612.

De joden kiezen

5. Wat eisten de joodse leiders voortdurend, terwijl een heidense stadhouder bij herhaling voorstelde dat Jezus zou worden vrijgelaten? Gezien de mogelijkheid om te kiezen tussen twee personen – wetende dat er één schuldig was – wie eisten zij twee keer om te worden vrijgelaten? Markus 15:9, 11; Lukas 23:18.

Markus 15:9, 11 [HSV] *En Pilatus antwoordde hun: Wilt u dat ik de Koning van de Joden voor u loslaat? [...] Maar de overpriesters hitsten de menigte op, dat hij liever Barabbas voor hen zou loslaten.*

Lukas 23:18 *Maar al de menigte riep eenparig, zeggende: Weg met Deze, en laat ons Bar-abbas los.*

“Het antwoord van de schare klonk als het gehuil van wilde dieren: ‘Laat ons Barabbas los!’ Steeds luider klonk de kreet: Barabbas! Barabbas! In de mening dat het volk zijn vraag niet had verstaan, vroeg Pilatus: ‘Wilt gij dan dat ik u de Koning der joden loslaat?’ Maar zij riepen opnieuw: ‘Weg met Hem, laat ons Barabbas los!’ ‘Wat moet ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?’ vroeg Pilatus. En weer brulde de deinende menigte als duivels. Duivels in menselijke gedaante bevonden zich onder de menigte en wat kon men anders verwachten dat het antwoord: ‘Hij moet gekruisigd worden’?” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 612.

Het gedrag en oordeel van de menigte

- 6. Wat zei Pilatus voor de derde keer, in een poging om Jezus te helpen? Wat was de enkelvoudige eis van de menigte? Wie zat in werkelijkheid achter de razernij, die de doodstraf eiste voor de Verlosser van de wereld? Lukas 23:20-22; Matthéüs 27:22, 23.**

Lukas 23:20-22 *Pilatus dan riep hun weer toe, willende Jezus loslaten. Maar zij riepen daartegen, zeggende: Kruisig Hem, kruisig Hem! En hij zei ten derden male tot hen: Wat heeft Deze dan voor kwaad gedaan? Ik heb geen schuld des doods in Hem gevonden; zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten.*

Matthéüs 27:22, 23 *Pilatus zei tot hen: Wat zal ik dan doen met Jezus, Die genaamd wordt Christus? Zij zeiden allen tot hem: Laat Hem gekruisigd worden. Maar de stadhouder zei: Wat heeft Hij dan voor kwaad gedaan? En zij riepen te meer, zeggende: Laat Hem gekruisigd worden!*

“Pilatus was verontrust. Hij had niet gedacht dat het zover zou komen. Hij schrok ervoor terug een onschuldige over te leveren aan de schandelijkste en wreedste dood die kon worden opgelegd. Toen het geschreeuw wat bedaarnd was, wendde hij zich nogmaals tot het volk met de vraag: ‘Wat heeft Hij dan toch voor kwaad gedaan?’ Maar de zaak was te ver gegaan om nog te kunnen redeneren. Zij wilden niet het bewijs van de onschuld van Christus, zij wilden Zijn veroordeling.

Toch bleef Pilatus proberen Hem te redden. ‘Hij zei voor de derde maal tot hen: Wat heeft Deze dan toch voor kwaad gedaan? Ik heb niets in Hem gevonden waarop de doodstraf staat. Ik zal Hem dus geselen en dan loslaten.’ Maar de gedachte alleen al aan Zijn vrijlating dreef het volk tot een tienvoudige razernij. ‘Kruisig Hem! Kruisig Hem!’ schreeuwden zij. Steeds luider werd de storm die was uitgelokt door de besluiteloosheid van Pilatus.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 612, 613.

De Verlosser in de handen van mensen

7. Wat stond Pilatus in dit stadium van de berechting toe? Welke mishandeling werd gepleegd tegen de goddelijke Zoon van God? Hoe reageerde Hij op de mishandeling? Johannes 19:1-3.

Johannes 19:1-3 [HSV] *Toen nam Pilatus dan Jezus en geselde Hem. En de soldaten vlochten een kroon van doornen en zetten die op Zijn hoofd, en zij deden Hem een purperen bovenkleed om, en zeiden: Gegroet, Koning van de Joden! En zij gaven Hem slagen in het gezicht.*

“Verwonder u, o hemelen en verbaas u, o aarde! Zie de onderdrukker en de onderdrukte. Een tot razernij gebrachte menigte omringt de Heiland der wereld. Spot en hoon mengen zich met ruwe godslasteringen. [...]

Zijn vernedering was het onderpand van Zijn verhoging. De bloeddruppels van zielsangst die van Zijn gewonde slapen langs Zijn gezicht en baard liepen waren de garantie van Zijn zalving met vreugdeolie (Hebreeën 1:9) als onze grote hogepriester.

... Alle smaad die de Heiland werd aangedaan, [ontlokte] geen klacht aan Zijn lippen Hoewel Hij de natuur van de mens had aangenomen, werd Hij door goddelijke kracht ondersteund en week in niets af van de wil van Zijn Vader.

Toen Pilatus Jezus overgaf om te worden gezeseld en bespot, dacht hij daardoor het medelijden van het volk op te wekken. Hij hoopte dat zij dit als een voldoende straf zouden beschouwen. Hij meende dat zelfs de boosaardigheid van de priesters voldaan zou zijn. Maar met een scherp onderscheidingsvermogen doorzagen de joden de zwakheid van dit straffen van iemand die onschuldig was verklaard. Zij wisten dat Pilatus probeerde het leven van de gevangene te redden en waren vastbesloten dat Jezus niet vrij zou komen. Pilatus

heeft Hem laten geselen om ons een plezier te doen, dachten zij, en als we aanhouden, zullen wij beslist ons doel bereiken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 613, 614.

Vragen ter overdenking

- ◆ Wat was er gebeurd met het geweten van het volk dat hen toestond het punt te bereiken dat zij eisten om de vrijlating van degene die schuldig was en de veroordeling van de Ene die onschuldig was?
- ◆ Waar was de dankbaarheid van het volk voor alle genezingen, wonderen, hulp en zegeningen die zij uit de hand van de Heiland hadden ontvangen, terwijl zij nu de kruisiging eisten van de Verlosser?
- ◆ Welke voordelen kon het volk en de leiders ontvangen met de vrijlating van Barabbas?
- ◆ Hoe kunnen we er zeker van zijn dat wij altijd kiezen voor Jezus, en niet voor iemand zoals Barabbas?

Voor verdere studie

“Pilatus had Jezus graag willen vrijlaten. maar hij beseftte dat hij dit niet kon doen en toch zijn positie en eer zou kunnen behouden. Hij offerde liever een Onschuldig leven op dan zijn wereldse macht te verliezen. Hoe velen die proberen verlies of lijden te ontgaan, offeren op gelijke wijze hun beginselen op! Het geweten en de plicht wijzen naar de ene richting, eigenbelang naar de andere kant. [...]

Pilatus gaf toe aan de eisen van het gepeupel. Hij gaf liever Jezus over om te worden gekruisigd dan de kans te lopen zijn positie kwijt te raken. Maar ... [hem] overkwam ... later juist datgene waarvoor hij bevreesd was geweest. Zijn eer werd hem ontnomen, hij werd uit zijn hoge positie ontzet en eindigde niet lang na de kruisiging, door wroeging en gewonde trots gekweld, zijn eigen leven. Zo zullen allen, die een compromis sluiten met de zonde, alleen maar smart en ondergang verkrijgen. ‘Soms schijnt een weg iemand recht, maar het einde daarvan voert naar de dood.’ (Spreuken 14:12).” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 617.

“Neemt u Hem, en kruisig Hem”

“Door vrees van zijn macht en gezag te verliezen, stemde Pilatus toe in de dood van Jezus. Desniettemeenstaande legde hij het bloed van Jezus op Zijn beschuldigers, en de menigte nam dit aan, uitroepende: ‘Zijn bloed kome over ons en onze kinderen;’ maar toch was Pilatus niet vrij; hij was schuldig aan het bloed van Christus. Voor zijn eigen zelfzuchtige belangen, en zijn zucht naar eerbetoon van de groten der aarde, gaf hij een onschuldige over om gedood te worden. Indien Pilatus volgens zijn eigen overtuiging gehandeld had, zou hij niets te doen gehad hebben met het veroordelen van Jezus.” –*Eerste geschriften*, blz. 204.

Een doornenkroon

1. **Wat droeg de Zoon van God toen Pilatus Hem naast de dief aan de menigte vertoonde? Welk getuigenis gaf Pilatus over Hem? Johannes 19:4, 5; Markus 15:15, eerste gedeelte.**

Johannes 19:4, 5 *Pilatus dan kwam weer uit, en zei tot hen: Ziet, ik breng Hem tot u uit, opdat u weet, dat ik in Hem geen schuld vind. Jezus dan kwam uit, dragende de doornenkroon, en het purperen kleet. En Pilatus zei tot hen: Ziet, de Mens!*

Markus 15:15a *Pilatus nu wilde de menigte tevreden stellen en liet Barabbas voor hen los;*

“Pilatus liet nu Barabbas naar de rechtszaal brengen. Hij plaatste de beide gevangenen naast elkaar en terwijl hij naar de Heiland wees, zei hij op ernstige toon: ‘Zie de Mens!’ ‘Zie ik breng Hem voor u naar buiten, opdat gij weet dat ik geen schuld in Hem vind.’

Daar stond Gods Zoon, bekleed met het gewaad van spot en op Zijn hoofd de doornenkroon. Zijn rug, tot het middel ontbloot, vertoonde de lange wrede striemen waaruit het bloed stroomde. Zijn gelaat was met bloed bevestigd en droeg de tekenen van uitputting en pijn, maar nooit was het schoner geweest dan nu. Het gelaat van de Heiland was voor zijn vijanden niet ontsierd. Elke trek drukte zachtheid, berusting en teder medelijden voor Zijn wrede vijanden uit. In Zijn houding was

geen lafhartige zwakheid te zien, maar de kracht en waardigheid van lijdzaamheid. Hiermee was de gevangene naast Hem in treffende tegenstelling. Elke trek op het gezicht van Barabbas verkondigde dat hij een verharde bandiet was. De tegenstelling sprak iedere toeschouwer aan. Sommige van de aanwezigen weenden. Terwijl zij naar Jezus zagen, was hun hart vol medeleven. Zelfs de priesters en oversten waren overtuigd dat Hij degene was die Hij voorgaf te zijn.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 614.

In hun handen overgegeven

2. **Welke concessie deed Pilatus naar de priesters en oversten om te vermijden verantwoordelijk te zijn voor de dood van de Verlosser? Johannes 19:6.**

Johannes 19:6 [HSV] *Toen dan de overpriesters en de dienaars Hem zagen, schreeuwden zij: Kruisig Hem, Kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Neemt u Hem en kruisig Hem, want ik vind in Hem geen schuld.*

“Pilatus was uiterst verbaasd over het gelaten geduld van de Heiland. Hij betwijfelde niet of het gezicht van deze Man, in tegenstelling met Barabbas, de joden tot medeleven zou bewegen. Maar hij kende niet de fanatieke haat van de priesters jegens Hem, die als het Licht der wereld hun duisternis en dwalingen openbaar had gemaakt. Zij hadden het volk opgezweept tot een krankzinnige woede en weer hieven priesters, oversten en volk die verschrikkelijke kreet aan: ‘Kruisig Hem! Kruisig Hem!’ Ten slotte verloor Pilatus alle geduld met hun onredelijke wreedheid en riep wanhopig uit: ‘Neemt gij Hem en kruisigt Hem; want ik vind geen schuld in Hem!’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 615.

3. **Welke aanklacht werd als toereikend beschouwd om de doodstraf te bewerkstelligen? Wat voelde Pilatus toen hij hoorde dat Jezus Zichzelf Gods Zoon had genoemd? Johannes 19:7, 8.**

Johannes 19:7, 8 *De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet, en naar onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt. Toen Pilatus dan dit woord hoorde, werd hij meer bevreesd.*

“Hoewel de Romeinse stadhouder vertrouwd was met wrede tonelen, had hij diep medelijden met de lijdende gevangene die, hoewel Hij veroordeeld en gezeseld was en daar stond met bloedend voorhoofd en opengereten rug, toch nog het voorkomen had van een koning op zijn troon. Maar de priesters zeiden: ‘Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt.’ Pilatus schrok. Hij had geen juiste voorstelling van Christus en Diens werk, maar hij had een onbestemd geloof in God en in wezens die boven de mens stonden. Een gedachte, die ooit eerder bij hem was opgekomen, kreeg nu vastere vorm. Hij vroeg zich af of het wellicht geen goddelijk wezen was dat voor hem stond, bekleed met het purperen kleed der spot en gekroond met doornen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 615.

Een grotere zonde

4. **Was Pilatus zich ervan bewust dat de autoriteit die hij had niet uitsluitend zijn bezit was, maar om het recht te handhaven? Johannes 19:9-11.**

Johannes 19:9-11 [HSV] *en hij ging opnieuw het gerechtsgebouw in en zei tegen Jezus: Waar komt U vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord. Pilatus dan zei tegen Hem: Spreekt U niet tot mij? Weet U niet dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten? Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was; daarom heeft hij die Mij aan u overgeleverd heeft, een grotere zonde dan u.*

“De Heiland had vrijuit tot Pilatus gesproken en Zijn werk duidelijk gemaakt als een getuige van de waarheid. Pilatus had het licht veronachtzaamd. Hij had het hoge ambt van rechter misbruikt door zijn beginselen en gezag prijs te geven voor de eisen van de menigte. Jezus had geen verder licht voor hem. [...]

‘Hij, die Mij aan u heeft overgeleverd,’ zei Jezus, ‘heeft groter zonde.’ Hiermee bedoelde Christus Kajafas die als hogepriester het joodse volk vertegenwoordigde. Zij kenden de beginselen waardoor het Romeinse gezag zich liet leiden. Zij hadden licht gehad in de profetieën die van Christus getuigden, en ook in Zijn eigen leer en Zijn wonderen. De joodse rechters hadden onmiskenbaar bewijs gekregen van de goddelijkheid van Hem, die zij nu ter dood veroordeelden.

Naar het licht dat zij hadden zouden zij geoordeeld worden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 615, 616.

De stadhouder onder druk zetten

5. **Hoe zetten de joden Pilatus onder druk toen zij zagen dat hij nog steeds Jezus probeerde vrij te laten? Hadden zij een oprechte belangstelling in het gezag van de keizer, terwijl zij Pilatus aanklaagden? Johannes 19:12-14.**

Johannes 19:12-14 [HSV] *Van toen af probeerde Pilatus Hem los te laten, maar de Joden schreeuwden: Als u Deze loslaat, bent u niet de vriend van de keizer; iedereen die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer. Toen Pilatus dan deze woorden gehoord had, bracht hij Jezus naar buiten en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Lithostrotos genoemd wordt, en in het Hebreeuws Gabbatha. En het was de voorbereiding van het Pascha, ongeveer het zesde uur; en hij zei tegen de Joden: Zie, uw Koning!*

“Op deze wijze deden huichelaars alsof zij ijverden voor het gezag van de keizer. Onder alle tegenstanders van het Romeinse gezag waren de joden het felst. Wanneer zij dat veilig konden doen, handhaafden zij op tirannieke wijze hun eigen nationale en godsdienstige wetten, maar als zij een wreed plan ten uitvoer wilden brengen, prezen zij de macht van de keizer. Om de ondergang van Christus te bewerken waren zij bereid trouw te betuigen aan de vreemde overheersing, die zij haatten.

‘Een ieder die zich koning maakt,’ gingen zij verder, ‘verzet zich tegen de keizer.’ Hier raakten zij Pilatus’ zwakke plek. Hij stond onder verdenking bij het Romeinse gezag en hij wist dat een dergelijk bericht zijn ondergang zou betekenen. Hij wist dat de joden hun woede op hem zouden richten als zij werden gedwarsboomd. Zij zouden alles doen om hun wraak te bevredigen. [...]

Door op deze wijze een heidense vorst te kiezen, had het joodse volk zich onttrokken aan Gods bestuur. Zij hadden God als hun koning verworpen. Zij hadden geen koning, alleen de keizer. Van nu af hadden zij geen bevrijder. Zover hadden de priesters en leraars het volk gebracht. Zij waren hiervoor verantwoordelijk, met alle vreselijke gevolgen van dien. De zonde van het volk en haar ondergang waren te wijten aan de godsdienstige leiders.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 616, 617.

Het motief achter het oordeel

6. **Wat deed Pilatus toen hij geen uitweg meer kon vinden [om Jezus vrij te laten]? Is het in bepaalde situaties mogelijk om een compromis te sluiten tussen de omstandigheden en de stem van het geweten? Aan welke gevolgen leed Pilatus door het op-offeren van de waarheid? Matthéüs 27:24.**

Matthéüs 27:24 *Toen nu Pilatus zag, dat hij niet vorderde, maar veel meer dat er oproer werd, nam hij water en waste de handen voor de schare, zeggende: Ik ben onschuldig aan het bloed van deze Rechtvaardige; u mag toezien.*

“Terwijl hij zich tot de schare wendde, zei hij: Ik ben onschuldig aan Zijn bloed. Neemt Hem en kruisigt Hem. Maar denk eraan, priesters en oversten, ik noem Hem een Rechtvaardige. Moge Hij, die Hij Zijn Vader noemt u, en niet mij oordelen voor wat er deze dag is gebeurd. Toen zei hij tot Jezus: Vergeef mij wat ik gedaan heb. Ik kan U niet redden. En toen hij Jezus weer had laten geselen, gaf hij Hem over om te worden gekruisigd. Pilatus had Jezus graag willen vrijlaten, maar hij beseftte dat hij dit niet kon doen en toch zijn positie en eer zou kunnen behouden. Hij offerde liever een onschuldig leven op dan zijn wereldse macht te verliezen. Hoe velen die proberen verlies of lijden te ontgaan, offeren op gelijke wijze hun beginselen op! Het geweten en de plicht wijzen naar de ene richting, eigenbelang naar de andere kant. De stroom beweegt zich met kracht in de verkeerde richting en wie met het kwaad een overeenkomst sluit wordt meegesleept in het diepe duister van schuld.

Pilatus gaf toe aan de eisen van het gepeupel. Hij gaf liever Jezus over om te worden gekruisigd dan de kans te lopen zijn positie kwijt te raken. Maar ondanks al zijn voorzorgen overkwam hem later juist datgene waarvoor hij bevreesd was geweest. Zijn eer werd hem ontnomen, hij werd uit zijn hoge positie ontzet en eindigde niet lang na de kruisiging, door wroeging en gewonde trots gekweld, zijn eigen leven. Zo zullen allen, die een compromis sluiten met de zonde, alleen maar smart en ondergang verkrijgen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 617.

Verantwoording nemen

7. **Welke vreselijke vloek waren de joodse leiders bereid op zichzelf en hun nakomelingen te nemen, terwijl Pilatus op alle manieren probeerde zichzelf van zijn verantwoording te bevrijden? Matthéüs 27:25.**

Matthéüs 27:25 [HSV] *En heel het volk antwoordde en zei: Laat Zijn bloed maar komen over ons en over onze kinderen!*

“Toen Pilatus zei dat hij onschuldig was aan het bloed van Christus, antwoordde Kajafas tartend: ‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.’ Deze ontzettende woorden werden overgenomen door de priesters en oversten en herhaald door de menigte in een onmenselijk gebrul. De hele schare antwoordde en zei: ‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!’ [...]

Terwijl zij naar het geslagen Lam van God zagen, hadden de joden geschreeuwd: ‘Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.’ Die ontzagwekkende kreet steeg op tot Gods troon. Dit vonnis dat zij over zichzelf uitspraken, werd in de hemel opgeschreven. Dat gebed werd verhoord. Het bloed van Gods Zoon was op hun kinderen en kinds-kinderen als een altijddurende vloek.

Op vreselijke wijze werd dit werkelijkheid bij de verwoesting van Jeruzalem. Op verschrikkelijke wijze is het zichtbaar geworden in de toestand van het joodse volk in de laatste negentien eeuwen, een tak die van de wijnstok is gescheiden, een dode, onvruchtbare tak, die opgeraapt en verbrand zal worden. Van land tot land in heel de wereld, van eeuw tot eeuw dood in overtredingen en zonden!”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 617, 618.

Vragen ter overdenking

- ◆ Kunnen wij – net als de joden de fout maakten om Barabbas boven Christus te kiezen – soortgelijke fouten maken? Hoe?
- ◆ Zou Gods belijdende volk dezelfde keuzes hebben gemaakt, als zij om goddelijke leiding had gevraagd?
- ◆ Welke natuur moet in ons heersen wanneer wij met ons gehele hart de Zoon van God als onze Meester en Redder willen erkennen en aanvaarden?
- ◆ Wat kan er gezegd worden over het menselijk gerecht dat de onschuldigen veroordeelt en de schuldigen vrijspreekt?

Voor verdere studie

“Op deze wijze maakten de Joodse leiders hun keuze. Hun beslissing werd opgetekend in het boek, dat Johannes zag in de hand van Hem, die op de troon zat: het boek dat niemand kon openen. Deze beslissing zal hun in al haar helderheid voor ogen worden gehouden wanneer dit boek wordt ontsloten door de Leeuw uit de stam van Juda.

Het Joodse volk koesterde de gedachte dat zij de gunstelingen van God waren en dat zij altijd Gods gemeente zouden blijven. Zij waren Abrahams kinderen, zeiden zij, en zij waren zo vast overtuigd van de basis van hun voorspoed, dat zij hemel en aarde uitdaagden om hun deze rechten te ontnemen. Maar door een leven van ontrouw maakten zij zich gereed voor de veroordeling van de hemel en voor hun scheiding van God.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 179.

20^e Les

Sabbat 20 mei 2017

Sabbatbegin 21.34^u ↔ 21.35^u

De kruisiging

“De liefde van God was Christus’ onderwerp wanneer Hij sprak over Zijn missie en Zijn werk. ‘Daarom heeft Mij de Vader lief,’ zegt Hij, ‘omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neme.’ Johannes 10:17. Mijn Vader heeft u zo onbepert lief, dat Hij Mij nog meer liefheeft omdat Ik Mijn leven gegeven heb om u te redden. Hij houdt van u, en Hij houdt nog meer van Mij, omdat Ik u liefheb, en Mijn leven geef voor u.... De discipelen begrepen deze liefde goed toen zij zagen dat hun Verlosser schande, verwijt, twijfel, en verraad doorstond, toen zij Zijn zielsangst in Gethsémané zagen, en Zijn dood aan het kruis op Golgotha. De diepte van deze liefde kan geen peiling doorgronden. Toen de discipelen het begrepen, toen zij het goddelijke medeleven van God inzagen, realiseerden zij zich dat het lijden van de Zoon in zekere zin het lijden was van de Vader....” –*That I May Know Him*, blz. 69.

De weg naar Golgotha

1. **Hoe werd Jezus behandeld door de soldaten toen Hij eenmaal was veroordeeld en Hij overgeleverd werd in hun handen? Waar namen zij Hem naartoe, nadat ze Hem hadden geslagen, bespot en gehoond? Wat droeg Hij op Zijn gekneusde en bebloede schouders? Markus 15:18-20; Lukas 23:33; Johannes 19:17.**

Markus 15:18-20 *En begonnen Hem te groeten, zeggende: Wees gegroet, U Koning der Joden! En sloegen Zijn hoofd met een riestok, en bespuwden Hem, en vallende op de knieën, aanbaden Hem. En toen zij Hem bespot hadden, deden zij Hem de purperen mantel af, en deden Hem Zijn eigen klederen aan, en leidden Hem uit, om Hem te kruisigen.*

Lukas 23:33 *En toen zij kwamen op de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners, de een ter rechter-, en de ander ter linkerkzijde.*

Johannes 19:17 *En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats, genaamd Hoofdschedelplaats, welke in het Hebreeuws genaamd wordt Golgotha.*

“Een grote menigte volgde Jezus uit de rechtszaal naar Golgotha. Het nieuws van Zijn veroordeling had zich door heel Jeruzalem verspreid en mensen uit alle klassen en standen stroomden naar de plaats van de kruisiging. De priesters en oversten hadden beloofd Christus’ volgelingen ongemoeid te laten als Hij Zelf aan hen werd overgeleverd. De discipelen en de gelovigen uit de stad en omgeving sloten zich aan bij de menigte die de Heiland volgde.

Toen Jezus de poort van het hof van Pilatus verliet, werd het kruis dat voor Barabbas gereedgemaakt was, op Zijn gekneusde en bloeddende schouders gelegd. [...] De last van de Heiland was te zwaar voor Hem in Zijn verzwakte en lijdende toestand. [...] Hij had de zielestrijd van het verraad doorstaan en had gezien hoe Zijn discipelen Hem hadden verlaten en waren gevlucht. Hij was eerst naar Annas, toen naar Kajafas en vervolgens naar Pilatus gebracht. Van Pilatus was Hij naar Herodes gestuurd en weer terug naar Pilatus. De ene belediging na de andere, de ene spotternij na de andere, tweemaal geïgeld – die hele nacht was het ene gebeuren na het andere van een dusdanige aard geweest dat de ziel van de mens tot het uiterste beproefd werd. [...] Gedurende de hele schandelijke

vertoning van Zijn verhoor had Hij Zich waardig en vastbesloten gedragen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 620, 621.

Een vreemdeling draagt het kruis

2. **Wie werd gedwongen om het kruis van Jezus te dragen, toen Hij niet meer instaat was dat te dragen? Hoorde hij bij het joodse volk? Lukas 23:26.**

Lukas 23:26 *En toen zij Hem wegleidden, namen zij een Simon van Cyréne, komende van de akker, en legden hem het kruis op, dat hij het achter Jezus droeg.*

“... Toen na de tweede geseling het kruis op Hem werd gelegd, kon Zijn menselijke natuur dat niet meer verdragen. Hij bezweek onder de last. [...] Zijn vervolgers zagen dat Hij Zijn last onmogelijk verder kon dragen. Zij vroegen zich af of zij iemand konden vinden die deze vernederende last wilde overnemen. [...] Niet één uit de schare die Hem volgde, zou zich vernederen om het kruis te dragen.

Op dat moment komt een vreemdeling, Simon van Cyrene, die van zijn land kwam, de menigte tegemoet. Hij hoort de spot en het gejoel van de schare: hij hoort de woorden vol verachting: Maak ruimte voor de Koning der joden! Verwonderd over het schouwspel blijft hij staan en wanneer hij zijn medelijden toont, nemen zij hem en leggen het kruis op zijn schouders.

Simon had over Jezus gehoord. Zijn zonen geloofden in de Heiland maar zelf was hij geen volgeling. Het dragen van het kruis naar Golgotha was voor Simon een zegen en nadien was hij altijd dankbaar voor deze voorzienigheid. Deze bracht hem ertoe zelf het kruis van Christus op zich te nemen en blijmoedig deze last te dragen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 621.

Een waarschuwing voor een komende crisis

3. **Welke gevoelens werden er door sommige vrouwen geuit die getuigen waren van de vreselijke taferelen op de weg naar Golgotha? Hoe werd Jezus hierdoor getroffen, terwijl Hij vooruitkeek naar de daaropvolgende jaren en het leed zag dat over Zijn uitverkoren volk zou komen? Lukas 23:27-29.**

Lukas 23:27-29 *En een grote menigte van volk en van vrouwen volgde Hem, die ook weenden en Hem beklaagden. En Jezus, Zich tot hen kerende, zei: U dochters van Jeruzalem! weent niet over Mij, maar weent over uzelf, en over uw kinderen. Want ziet, er komen dagen, waarin men zeggen zal: Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken, die niet gebaard hebben, en de borsten, die niet gezoogd hebben.*

“In de menigte zijn tal van vrouwen die de Veroordeelde volgen naar de plaats waar Hij op wrede wijze zal sterven. Hun aandacht is op Jezus gevestigd. Sommigen hebben Hem al eerder gezien. Enkelen hebben hun zieken en lijdenden bij Hem gebracht. Anderen zijn zelf door Hem genezen. Zij ... verwonderen zich over de haat van de menigte jegens Hem, voor wie hun harten vertederen en bijna breken. [...] ... Deze vrouwen [geven] uiting aan hun medeleven. Wanneer Jezus uitgeput neervalt onder het kruis, breken zij uit in droeve klachten. [...]

Hoewel Hij leed, omdat Hij de zonden der wereld droeg, was Hij niet ongevoelig voor een uiting van smart. Hij keek met teder medelijden naar deze vrouwen. Zij geloofden niet in Hem. Hij wist dat zij niet over Hem klaagden als Eén die door God was gezonden, maar dat zij door menselijk medegevoel waren bewogen. Hij verachtte hun medeleven niet maar het wekte in Hem een dieper medegevoel voor hen. [...] Christus zag verder dan het toneel dat plaatsvond. Hij zag naar de tijd van Jeruzalems verwoesting. In dat verschrikkelijk gebeuren zouden velen van hen die nu over Hem weenden, met hun kinderen verloren gaan.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 621, 622.

Een gebed van liefde tijdens het lijden

- 4. Hoe handelde Jezus voortdurend tijdens de martelende kwelling van de kruisiging? Wat bad Hij tot Zijn Vader over Zijn vijanden, terwijl Hij een ondraaglijk leed en verdriet onderging? Lukas 23:32-35.**

Lukas 23:32-35 [HSV] *Toen zij op de plaats kwamen die Schedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar, met de misdadigers, de één aan de rechter- en de ander aan de linkerkzijde. En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot. En het volk stond toe te kijken. En met hen beschimpten ook hun leiders Hem. Zij zeiden: Anderen heeft*

Hij verlost, laat Hij nu Zichzelf verlossen als Hij de Christus is, de Uitverkorene van God.

“De Heiland liet geen klacht horen. Zijn gelaat bleef kalm en vredig maar grote druppels zweet stonden op zijn voorhoofd. Er was geen medelijdende hand om het doodsweet van Zijn gelaat te wissen; geen woorden van medeleven en onwankelbare trouw werden gesproken om Zijn menselijk hart te steunen. Terwijl de soldaten hun vreselijk werk verrichtten, bad Jezus voor Zijn vijanden: ... [...] Geen vervloekingen werden afgeroepen over de soldaten die Hem zo ruw behandelden, geen wraak werd geroepen over de priesters en oversten die zich verlustigden over het bereiken van hun doel. Christus beklaagde hen vanwege hun onwetendheid en schuld. Hij fluisterde slechts een bede om vergeving voor hen, ‘want zij weten niet wat zij doen.’ Als zij hadden geweten dat zij Hem die gekomen was om de zondige mensheid te redden van eeuwige ondergang overgaven om te worden gemarteld, zouden zij door zelfverwijt en afschuw zijn bevangen. Maar hun onwetendheid nam hun schuld niet weg, want zij hadden Jezus als hun Zaligmaker kunnen erkennen en aanvaarden. [...] Dit gebed van Christus voor Zijn vijanden omvat de wereld. Het was bestemd voor elke zondaar die geleefd had of nog zou leven, van het begin van de wereld tot het einde der tijden. Op allen rust de schuld van de kruisiging van Gods Zoon. Aan allen wordt vergeving aangeboden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 623.

Koning van de Joden

5. **Welk opschrift werd er op het bevel van Pilatus op het kruis geplaatst? Wat vonden de hoofdpriesters daarvan? Johannes 19:19-22.**

Johannes 19:19-22 *En Pilatus schreef ook een opschrift, en zette dat op het kruis; en er was geschreven: Jezus de Nazaréner, de Koning der Joden. Dit opschrift dan lazen velen van de Joden; want de plaats, waar Jezus gekruisigd werd, was nabij de stad; en het was geschreven in het Hebreeuws, in het Grieks, en in het Latijn. De overpriesters dan der Joden zeiden tot Pilatus: Schrijf niet: De Koning der Joden; maar, dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden. Pilatus antwoordde: Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.*

“Zodra Jezus aan het kruis was genageld, werd het door krachtige mannen opgetild en met groot geweld in de daartoe bestemde plaats gezet. [...] Pilatus schreef toen een opschrift... [...] De joden ergerden zich aan dit opschrift [...] Pilatus schreef de gevoelens op die zij hadden uitgedrukt. Het enig vergrijp was genoemd dat Jezus de Koning der joden was. Het opschrift was in feite een erkenning van de trouw van de joden aan de Romeinse macht. Er werd gezegd dat ieder die zich Koning der joden zou noemen, de dood verdiende. [...] De priesters beseften wat zij gedaan hadden en vroegen Pilatus het opschrift te wijzigen. [...] Maar Pilatus was boos op zichzelf omdat hij zo zwak was geweest en verachtte ten eerste de jaloerse en sluwe priesters en oversten. Koel antwoordde hij: ‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven.’

Een hogere macht dan die van Pilatus of van de joden had leiding gegeven in de plaatsing van dat opschrift boven het hoofd van Jezus. Door Gods voorzienigheid zou het leiden tot nadenken en onderzoek van de Schriften. De plaats waar Christus werd gekruisigd was dichtbij de stad. Duizenden mensen uit alle landen waren toen in Jeruzalem en het opschrift, waarin Jezus van Nazareth de Messias werd genoemd zou onder hun aandacht komen. Het was een levende waarheid, neergeschreven door een hand die door God was geleid.”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 623, 624.

Profetie in vervulling

6. **Wat gebeurde er met Jezus' kleding? En wat was eeuwen geleden daarover in de profetieën geschreven? Johannes 19:23, 24; Psalm 22:17-19.**

Johannes 19:23, 24 *De krijgsknechten dan, toen zij Jezus gekruisigd hadden, namen Zijn klederen, (en maakten vier delen, voor elke krijgsknecht een deel) en de rok [= het onderkleed]. De rok nu was zonder naad, van boven af geheel geweven. Zij dan zeiden tot elkan- der: Laat ons die niet scheuren, maar laat ons daarover loten, van wie die zijn zal; opdat de Schrift vervuld worde, die zegt: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld, en over Mijn kleding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de krijgsknechten gedaan.*

Psalm 22:17-19 *Want honden hebben mij omsingeld; een verga- dering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen;*

zij schouwen het aan, zij zien op mij. Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn gewaad.

“In het lijden van Christus aan het kruis ging de profetie in vervulling. Eeuwen voor de kruisiging had de Heiland de behandeling voorgezegd die Hij zou ondergaan. Hij had gezegd: ‘Want honden hebben Mij omringd, een bende boosdoeners heeft Mij omsingeld, die Mijn handen en voeten doorboren. Al mijn beenderen kan Ik tellen; zij kijken toe, zij zien met leedvermaak naar Mij. Zij verdelen Mijn klederen onder elkander en werpen het lot over Mijn gewaad.’ (Psalm 22:17-19) De profetie over Zijn kleding ging in vervulling zonder de raad of tussenkomst van de vrienden of vijanden van de Gekruisigde. De soldaten die Hem aan het kruis hadden geslagen kregen Zijn klederen. Christus hoorde de mannen twisten terwijl zij de klederen onder elkaar verdeelden. Zijn onderkleed was in één stuk geweven, zonder naad, en zij zeiden: ‘Laten wij dit niet scheuren, maar er om loten voor wie het zal zijn.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 624.

7. **Wat werd Hem te drinken gegeven toen Hij dorst had? Welke andere profetie ging toen in vervulling? Matthéüs 27:33, 34; Psalm 69:21, 22.**

Matthéüs 27:33, 34 *En gekomen zijnde tot de plaats, genaamd Golgotha, welke is gezegd Hoofdschedelplaats, Gaven zij Hem te drinken edik [=zure wijn] met gal gemengd; en toen Hij die geproefd had, wilde Hij niet drinken.*

Psalm 69:21, 22 *De versmaadheid heeft mijn hart gebroken, en ik ben zeer zwak; en ik heb gewacht naar medelijden, maar er is er geen; en naar vertroosters, maar heb ze niet gevonden. Ja, zij hebben mij gal tot mijn spijs gegeven; en in mijn dorst hebben zij mij edik [=zure wijn] te drinken gegeven.*

“In een andere profetie had de Heiland gezegd: ‘De smaad heeft Mij het hart gebroken en Ik ben verzwakt. Ik wachtte op een teken van medelijden maar tevergeefs, op troosters maar Ik vond hen niet. Ja, zij gaven Mij gif tot spijs en lieten Mij in Mijn dorst azijn drinken.’ (Psalm 69:21, 22) Het was toegestaan om aan hen die de dood aan het kruis moesten sterven, een verdovende drank te geven om de pijn te verdoven. Deze drank werd Jezus aangeboden, maar toen Hij

ervan geproefd had, weigerde Hij te drinken. Hij wilde niets tot Zich nemen wat Zijn geest kon benevelen. Zijn geloof moest zich aan God vastklemmen. Hierin lag Zijn enige kracht. Door Zijn zinnen te benevelen zou Hij satan een kans geven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 624, 625.

Vragen ter overdenking

- ◆ Hoeveel mensen onder ons zouden de kracht hebben om kalm en rustig alle mishandeling en kwelling te verdragen die Jezus werd toegebracht?
- ◆ Wat komt er in ons op wanneer we denken aan Jezus, Die bad voor Zijn vervolgers, zelfs toen de soldaten Zijn handen en voeten aan het kruis vastnagelden?
- ◆ Welke waarschuwing schuilt er voor ons allemaal in het feit dat mensen zo wreed kunnen zijn, dat zij zelfs verfrissend water weigeren aan Degene Die Zijn leven voor hen overgaf?

Voor verdere studie

“Toen onze Verlosser erin toestemde om de lijdensbeker te nemen, zodat zondaars gered konden worden, was Zijn vermogen om leed te kunnen verdragen de enige beperking voor Zijn lijden.... Door te sterven in onze plaats gaf Hij een tegenwaarde voor onze schuld. Zo haalde Hij alle aanklachten bij God weg om de schuld van de zonde te verminderen. Hij zegt: Doordat Ik één ben met de Vader, stellen Mijn lijden en dood Mij in staat om de straf van de zonde te betalen. Door Mijn dood wordt een terughoudendheid van Zijn liefde weggenomen. Zijn genade kan met onbegrensde doeltreffendheid handelen.

Christus is onze Verlosser. Hij is het Woord dat vlees geworden is en onder ons gewoond heeft. Hij is de bron waarin wij van alle onreinheden schoongewassen kunnen worden. Hij is het kostbare offer dat voor de verzoening van de mens gegeven is. Het hemelse universum, de ongevallen werelden, de gevallen wereld, en het bondgenootschap van het kwaad kunnen niet zeggen dat God ook meer had kunnen doen dan wat Hij gedaan heeft voor de redding van de mens. Zijn gave kan nooit overtroffen worden, Hij kan geen liefde tonen die nog dieper gaat. Golgotha laat Zijn kroningswerk zien. Het is aan de mens om te reageren op Zijn grote liefde door zich de grootse redding toe te eigenen, die de zegen van de Heer mogelijk heeft gemaakt voor de mens om deze te verkrijgen.” –*That I May Know Him*, blz. 69.

Zielsangst aan het kruis

“Hun Heiland was verworpen en veroordeeld, en genageld aan het schandelijke kruis. De joodse priesters en oversten hadden met minachting gezegd: ‘Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen. Indien Hij de Koning Israëls is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven.’ (Matthéüs 27:42) Maar dat kruis, dat instrument van schaamte en marteling, bracht hoop en redding aan de wereld. De gelovigen kwamen samen; hun hopeloosheid en bewuste hulpeloosheid hadden hen verlaten. Ze werden in hun karakter veranderd, en verenigd in de banden van christelijke liefde.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 67.

Veel meer dan fysieke pijn

1. **Welke andere martelingen brachten de mensen Jezus toe, terwijl Hij aan het kruis hing? Welke kleinerende opmerkingen maakten sommigen, zonder de geringste kennis te hebben wat de woorden van de Heiland betekenden? Matthéüs 27:39, 40.**

Matthéüs 27:39, 40 *En die voorbijgingen, lasterden Hem, schuddende hun hoofden, En zeggende: U, Die de tempel afbreekt, en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Indien U de Zoon van God bent, zo kom af van het kruis.*

“Velen zouden volgelingen van Christus zijn als Hij van het kruis zou komen en aan hen zodanig zou verschijnen als zij wensten. Indien Hij zou komen met rijkdommen en vermaak, zouden velen Hem graag ontvangen en zouden haastig Hem kronen als Heer van allen. Als Hij alleen maar Zijn vernedering en lijden terzijde zou leggen en roepen: ‘Indien iemand achter Mij wil komen, die behaagt zichzelf en geniet van de wereld en hij zal Mijn discipel zijn’, dan zouden velen in Hem geloven.

Maar de gezegende Jezus zal tot ons komen met geen ander karakter dan de zachtmoedige en nederige Gekruisigde. Wij moeten deelnemen aan Zijn zelfverloochening en lijden hier, als wij de kroon hierna willen nemen. ...” –*Our High Calling*, blz. 288.

“De leraars van het volk hadden de onwetende scharen ertoe gebracht het oordeel uit te spreken over Iemand die velen van hen nooit hadden gezien voordat zij ertoe werden aangezet tegen Hem te getuigen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 625.

2. **Waren de hogepriesters en joodse leiders meer geïnteresseerd in kennis over de profetieën die vertellen van het grote offer van het Lam van God, óf in het Hem bespotten? Matthéüs 27:41, 42.**

Matthéüs 27:41, 42 *En evenzo ook de overpriesters met de Schrifgeleerden, en ouderlingen, en Farizeeën, Hem bespottende, zeiden: Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen. Indien Hij de Koning Israëls is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven.*

“In Zijn lijden en sterven hoorde Jezus ieder woord toen de priesters zeiden: ‘Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Laat de Christus, de Koning van Israël, nu afkomen van het kruis, dat wij het zien en geloven.’ Christus had van het kruis kunnen afkomen. Maar omdat Hij Zichzelf niet wilde redden, heeft de zondaar hoop op vergeving en genade bij God.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 625.

“Het is omdat Christus Zichzelf niet wilde redden, dat de zondaar enige hoop heeft op vergeving of gunst bij God. Als in Zijn onderneming om de zondaar te redden Christus zou hebben gefaald of ontmoedigd zou zijn geraakt, dan zou de laatste hoop van iedere zoon en dochter van Adam ten einde zijn. Het hele leven van Christus was er een van zelfverloochening en zelfopoffering; en de reden dat er zo weinig dappere christenen zijn, is vanwege hun genotzucht en zelfbehagen in de plaats van zelfverloochening en zelfopoffering.” –*This Day with God*, blz. 236.

3. **Kenden de religieuze leiders de profetieën over de Messias? Wat blijkt uit het feit dat deze mannen de exacte woorden spraken die de profetie in de mond van de ongelovigen legde? Matthéüs 27:43; Psalm 22:8, 9.**

Matthéüs 27:43 *Hij heeft op God betrouwd; dat Hij Hem nu verlosse, indien Hij Hem wel wil; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.*

Psalm 22:8, 9 *Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, zeggende: Hij heeft het op de Heere gewen-*

teld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij hem redde, daar Hij lust aan hem heeft!

“Terwijl zij de Heiland bespotten, herhaalden de mensen die voorgaven dat zij de profetie verklaarden, juist de woorden die zij volgens de Inspiratie bij deze gelegenheid zouden zeggen. Toch zagen zij in hun verblindings niet dat zij de profetie in vervulling deden gaan. Zij die verachtelijk de woorden spraken: ‘Hij heeft Zijn vertrouwen op God gesteld; laat Die Hem nu verlossen indien Hij een welgevallen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon,’ dachten zeker niet dat hun getuigenis door de eeuwen zou weerklinken. Maar hoewel deze woorden spottend werden geuit, brachten ze de mensen ertoe de Schriften te onderzoeken als nooit tevoren. Wijze mensen hoorden ze, onderzochten ze, dachten erover na en baden. Er waren mensen die geen rust kenden eer zij door de ene tekst met de andere te vergelijken, de betekenis van het werk van Christus hadden gezien. Nooit eerder was er een zo grote algemene kennis van Jezus als toen Hij aan het kruis hing. In de harten van velen die getuigen waren van de kruisiging en de woorden van Christus hoorden, scheen het licht der waarheid.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 625, 626.

Blijdschap en troost temidden van pijn en verdriet

- 4. Wat zei de dief aan de ene zijde van Jezus, terwijl hij leed in doodstrijd aan het kruis? Wat zei de andere dief tegen hem, terwijl hij hun schuld erkende? Lukas 23:39-41.**

Lukas 23:39-41 *En een der kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem, zeggende: Indien U de Christus bent, verlos Uzelf en ons. Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem, zeggende: Vreest u ook God niet, daar u in hetzelfde oordeel bent? En wij toch rechtvaardig; want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.*

“Tijdens het lijden van Jezus aan het kruis kwam er een enkele lichtstraal van bemoediging. Dat was de bede van de berouwvolle rover. Beide mannen die samen met Jezus waren gekruisigd, hadden Hem eerst beschimpt en een van hen werd door zijn lijden steeds wanhopiger en uitdagender. Met zijn makker was dat niet het geval. Deze man was geen verstokte misdadiger. Hij was door verkeerde

metgezellen op het slechte pad geraakt, maar hij had minder schuld dan velen die bij het kruis stonden en de Heiland bespotten. [...] De overtuiging keert in hem terug dat Deze de Christus is. Hij wendt zich tot de andere misdadiger en zegt: ‘Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt?’ De stervende rovers hebben van de mensen verder niets te vrezen. Maar bij één van hen vat de overtuiging post dat er een God is die te vrezen is, een toekomst die hem doet beven. En nu nadert zijn door zonde verontreinigd leven zijn einde. ‘En wij terecht,’ kreunt hij, ‘want wij ontvangen vergelding naar wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 626.

5. Welk verzoek deed de berouwvolle dief – die de onschuld van Jezus erkende – bij Hem? Welk troostend antwoord kreeg hij meteen? Lukas 23:42, 43.

Lukas 23:42, 43 [Komende herziene versie van de Naardense Bijbel van Pieter Oussoren] *En hij heeft gezegd: Jezus, gedenk mij wanneer je aankomt in je koninkrijk! En Hij zegt tot hem: Amen, tot jou zeg ik heden, je zult er mét mij zijn, in het paradijs.*

“Toen de rover voor zijn misdaad was veroordeeld, was hij hopeloos en mismoedig geworden, maar nu komen vreemde, zachtere gedachten in hem op. [...] Hij heeft het opschrift boven het hoofd van de Heiland gezien en gelezen. Hij heeft gehoord hoe de voorbijgangers het herhalen, sommigen met bevende lippen, anderen vol spot. De Heilige Geest verlicht zijn geest en stukje bij beetje wordt de keten van bewijzen één geheel. Hij ziet in Jezus die gekneusd, bespot aan het kruis hangt het Lam Gods dat de zonde der wereld wegneemt. Hoop en angst vermengen zich in zijn stem als hij zich hulpeloos en stervend vastklampt aan een stervende Heiland. ‘Heer, gedenk mijner,’ roept hij, ‘wanneer Gij in uw koninkrijk komt.’ Onmiddellijk komt het antwoord. Zacht en lieflijk, vol liefde, medelijden en macht klinken de woorden: ‘Voorwaar, Ik zeg u heden: Gij zult met Mij in het paradijs zijn.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 626, 627.

6. Hoe werd de profetie vervuld van de Messias, die stierf met criminelen? Markus 15:27, 28; Jesája 53:12.

Markus 15:27, 28 *En zij kruisigden met Hem twee moordenaars, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linkerzijde. En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Hij is met de misdadigers gerekend.*

Jesája 53:12 *Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roef delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtredders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtredders gebeden heeft.*

“De rovers die met Christus gekruisigd werden, hingen ‘aan weerszijden en Jezus in het midden.’ Dit was gedaan op aanwijzing van de priesters en oversten. De plaats van Christus tussen de rovers moest te kennen geven dat Hij de grootste misdadiger van de drie was. Op deze wijze ging de Schrift in vervulling: ‘Hij werd onder de overtredders geteld.’ (Jesája 53:12) Maar de priesters beseften niet de volle draagwijdte van hun daad. Zoals Jezus, gekruisigd met de rovers, in het midden werd gehangen, zo werd Zijn kruis geplaatst te midden van een wereld die in zonde verkeerde. En de woorden van vergeving die tot de boetvaardige rover werden gesproken, ontstaken een licht dat tot de verste einden der aarde zal schijnen.

Vol verbazing aanschouwden de engelen de oneindige liefde van Jezus die terwijl Hij naar lichaam en ziel de hevigste pijn leed, alleen aan anderen dacht en de boetvaardige ziel bemoedigde om te geloven. In zijn vernedering had Hij Zich als profeet gericht tot de dochters van Jeruzalem; als priester en voorspraak had Hij de Vader gesmeekt zijn moordenaars te vergeven. Als een liefdevolle Zaligmaker had Hij de zonden van de boetvaardige rover vergeven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 628.

Troost voor Zijn moeder

7. **Welke liefde toonde Jezus – in plaats van te denken aan Zichzelf, Zijn pijn, en naderende dood – toen Hij Zijn moeders gezicht zag vol pijn en tranen? Aan wiens zorg vertrouwde Hij haar toe? Johannes 19:25-27.**

Johannes 19:25-27 *En bij het kruis van Jezus stonden Zijn moeder en de zuster van Zijn moeder, Maria, de vrouw van Klópas, en Maria Magdaléna. Jezus nu, ziende Zijn moeder, en de discipel, die Hij liefhad, daarbij staande, zei tot Zijn moeder: Vrouw, zie, uw zoon.*

Daarna zei Hij tot de discipel: Zie, uw moeder. En van die ure aan nam de discipel haar in zijn huis.

“In Zijn stervensuur dacht Christus aan Zijn moeder. [...] Johannes begreep de woorden van Christus en aanvaardde wat hem werd toevertrouwd. Dadelijk nam hij Maria mee naar huis en vanaf dat moment zorgde hij teder voor haar. O barmhartige, liefdevolle Heiland! Temidden van Zijn lichamelijk lijden en geestelijke pijn dacht Hij vol zorg aan Zijn moeder. [...] Zo gaf Hij haar waaraan zij het meest behoefte had – de tedere liefde van iemand die van haar hield omdat zij Jezus liefhad. En door haar tot zich te nemen als een geheiligd pand ontving Johannes een rijke zegen. Zij herinnerde hem altijd aan zijn geliefde Meester.

Het volmaakte voorbeeld van de kinderlijke liefde van Christus komt met onverminderde glans door de eeuwen heen tot ons. Bijna dertig jaar lang had Christus door Zijn dagelijks werk geholpen de lasten van het gezin te dragen. En zelfs nu in Zijn lijden denkt Hij eraan voor Zijn bedroefde moeder, die alleen achterblijft, te zorgen. Dezelfde geest zal gezien worden in elke discipel van onze Heer. Wie Christus volgen zullen beseffen dat het een deel van hun godsdienst is om hun ouders te eerbiedigen en voor hen te zorgen. Uit het hart waarin Zijn liefde gekoesterd wordt zullen vader en moeder altijd bedachtzame zorg en teder medelijden ontvangen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 628, 629.

Vragen ter overdenking

- ◆ Zijn er aanwijzingen dat Jezus Zich schaamde dat een ter dood veroordeelde man tot Hem sprak?
- ◆ Hoe lang heeft de berouwvolle dief moeten wachten om vergeving te ontvangen van zijn zonden en de belofte van verlossing?
- ◆ Welk vertrouwen zou onze relatie met Hem moeten kenmerken, gezien de directe reactie jegens de dief?

Voor verdere studie

“Christus was de Heer van hemel en aarde, maar omwille van ons werd Hij arm, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Hij werd gemaakt in de gelijkenis van God, maar toch heeft Hij Zich vernederd en nam de vorm aan van een dienstknecht, opdat Hij ons kon redden. Hij gaf Zijn leven voor onze verlossing. Zullen wij het offer aanvaarden? De

eniggeboren Zoon van God werd geteld met de overtreders, opdat de mens niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Het eeuwige leven zal hun erfdeel zijn, indien zij zullen instemmen om hun trotse hart te vernederen, en deelgenoten worden aan Zijn lijden. Geduldig verdroeg Hij schande, spot en hoon, zodat Hij ieder zondig mens kon redden die aanspraak op Hem zou maken door een levend geloof. Terwijl Hij hing aan het kruis, en Zijn leven gaf voor onze verlossing, bespotten Zijn moordenaars Hem en zeiden: ‘Anderen heeft Hij verlost, Hij kan Zichzelf niet verlossen. Indien Hij de Koning Israëls is, dat Hij nu afkome van het kruis, en wij zullen Hem geloven.’ (Matthéüs 27:42) Hij kon dus hebben geweigerd om te sterven, maar Hij leed opdat de wereld door Hem verlost kon worden van satans aanspraak en gezag. Door Zijn dood kunnen allen die in Hem geloven het eeuwige leven hebben “ –*The Upward Look*, blz. 134.

22e Les

Sabbat 3 juni 2017

Sabbatbegin 21.52^{u.} ↔ 21.53^{u.}

De laatste uren

“Opgejut door duivelse invloeden riep de menigte om de kruisiging van Christus. De ganse hemel zag de opeenvolgende stappen van de vernedering van Christus – Zijn proces, afwijzing en dood. Toen Hij aan het kruis uitriep: ‘Het is volbracht’, eindigde de oorlog. Het bloed van de Onschuldige werd vergoten voor de schuldigen. Met het leven dat Hij opgaf, kocht hij het mensdom vrij van de eeuwige dood en bezegelde Hij de ondergang van degene, die de macht had over de dood – de duivel.” –*Christ Triumphant*, blz. 290.

Van het licht naar de duisternis

1. **Wat gebeurde er op klaarlichte dag, nadat Jezus al meerdere uren aan het kruis hing? Welke zeer bijzondere gebeurtenis vond plaats tijdens Zijn laatste uren en wat betekende dit? Markus 15:33.**

Markus 15:33 *En toen het zesde uur gekomen was, werd er duisternis over de gehele aarde, tot het negende uur toe.*

“Vol verbazing waren engelen getuigen van de wanhopige zielestrijd van de Heiland. De heerlegers in de hemel bedekten het gelaat voor dit vreeswekkend gezicht. Zelfs de onbezieldde natuur uitte haar medeleven met haar bespotten en stervende Maker. De zon bescheen niet langer het ontzagwekkend schouwspel. De heldere stralen die de aarde in het middaguur verlichtten, schenen plotseling te doven. Volkomen duisternis omhulde als een lijkwade het kruis. ‘Er kwam duisternis over het gehele land tot de negende ure.’ Er was geen zonsverduistering of een andere natuurlijke oorzaak voor deze duisternis die even dicht was als een nacht zonder maan of sterren. Het was een wonderlijk getuigenis dat God gegeven had om het geloof van latere generaties te versterken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 630.

“De duisternis over heel de natuur uitte haar medeleven met Christus in Zijn laatste strijd. Ze bewees de mensheid dat de Zon der Gerechtigheid, het Licht der wereld Zijn stralen onttrok aan de eens zo begunstigde stad Jeruzalem en aan de wereld. Het was een wonderbare getuigenis, door God gegeven, opdat het geloof van latere generaties bevestigd zou worden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 352.

2. Wat was zo betekenisvol aan de duisternis die de laatste momenten van Jezus’ leven verborg en ervoor zorgde dat de mensen Zijn gezicht niet konden zien? Jesája 63:3, eerste gedeelte.

Jesája 63:3a *Ik heb de pers alleen getreden, en er was niemand van de volken met Mij;...*

“Alleen moest Hij het pad betreden, alleen de last dragen. Op Hem, die Zijn heerlijkheid had afgelegd en de zwakheid van het mensdom op Zich had genomen, moest de verlossing van de wereld rusten. Hij zag en voelde alles, maar Zijn voornemen bleef onveranderd. De redding van de gevallen mens was van Hem afhankelijk en Hij strekte Zijn hand uit om de hand van de Almachtige Liefde te grijpen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 82.

“God en Zijn heilige engelen waren bij het kruis. De Vader was bij de Zoon. Toch was Zijn tegenwoordigheid niet geopenbaard. [...] In dat vreselijke uur werd Christus niet getroost door de tegenwoordig-

heid van de Vader. Hij heeft de wijnpers alleen getreden en van het volk was niemand bij Hem.

In de dichte duisternis omhulde God de laatste menselijke strijd van Zijn Zoon. Allen die Christus in Zijn lijden hadden aanschouwd, waren overtuigd van Zijn goddelijkheid. Nooit zou dat gelaat, dat de mensen eenmaal hadden gezien, vergeten worden. Zoals het gelaat van Kain zijn schuld als moordenaar uitdrukte, openbaarde het gelaat van Christus onschuld, vrede, weldadigheid, kortom, Gods beeld. Maar Zijn beschuldigers wilden geen acht slaan op het zegel van de hemel. Al die lange uren van zielestrijd had de spottende menigte naar Christus opgezien. Nu werd Hij door Gods mantel genadig omhuld.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 630.

- 3. Wat duidt erop dat de mensen allemaal in duisternis gehuld waren? Wat zorgde ervoor dat sommigen van hen dachten dat de vergelding van God op het punt stond om te vallen voor wat ze hadden gedaan met Zijn Zoon? Job 5:13, 14; 12:25.**

Job 5:13, 14; 12:25 *Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat de raad der verdraaiden verstoord wordt. Des daags ontmoeten zij de duisternis, en gelijk des nachts tasten zij in de middag. [...] Zij tasten in de duisternis, waar geen licht is; en Hij doet hen dwalen, als een dronkaard.*

“De stilte van het graf scheen op Golgotha te zijn gevallen. Een onnoemelijke schrik hield de menigte rondom het kruis gevangen. Het vloeken en lasteren verstomde midden in half geuite zinnen. Mannen, vrouwen en kinderen vielen op hun gezicht ter aarde. Felle bliksemflitsen schoten nu en dan uit de wolk en verlichtten het kruis en de gekruisigde Verlosser. Priesters, oversten, schriftgeleerden, beulen en volk, allen dachten dat de tijd van vergelding was aangebroken. Na een poosje fluisterden enkelen dat Jezus nu wel van het kruis zou komen. Sommigen probeerden hun weg naar de stad terug te vinden, terwijl zij zich op de borst sloegen en van angst kermden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 630, 631.

God aanroepen

- 4. Wat riep Jezus toen de duisternis wat minder werd? Welke gedachten kwamen er bij de mensen op? Markus 15:34.**

Markus 15:34 *En op het negende uur, riep Jezus met grote stem, zeggende: Eloï, Eloï, Lamma Sabachtani, hetwelk is, overgezet zijnde: Mijn God, Mijn God! waarom hebt U Mij verlaten?*

“Tegen de negende ure trok het duister zich van het volk terug maar bleef nog steeds om de Heiland hangen. Het was een symbool van de zielsangst en de afschuw die op Hem drukten. Geen enkel oog kon de duisternis die het kruis omgaf, doordringen en niemand kon het nog diepere duister doordringen dat de lijdende ziel van Christus omhulde. De toornige bliksemstralen schenen op Hem gericht te zijn, terwijl Hij aan het kruis hing. Toen riep Jezus met luider stem, zeggende: ‘Eli, Eli, lama sabachtani?’ ‘Mijn God, Mijn God waarom hebt Gij Mij verlaten?’ Toen de natuurlijke duisternis de Heiland omgaf, riepen velen uit: Gods toorn rust op Hem. De bliksemstralen van Gods toorn zijn op Hem gericht omdat Hij heeft beweerd dat Hij Gods Zoon is. Velen die in Hem geloofden, hoorden Zijn wanhopige kreet. De hoop verliet hen. Als God Jezus had verlaten, waarop konden dan Zijn volgelingen nog vertrouwen?”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 631.

5. Wat onthult Jezus’ roep tot Zijn Vader? Wat dachten sommige mensen dat Zijn woorden betekenden? Matthéüs 27:47, 49.

Matthéüs 27:47, 49 *En sommigen van die daar stonden, dat horende, zeiden: Deze roept Elía. [...] Doch de anderen zeiden: Houd op, laat ons zien, of Elia komt, om Hem te verlossen.*

“Wie kan de waarde van een ziel schatten? Als u de waarde wilt kennen, ga dan naar Gethsémané en waak met Christus in die uren van zielsangst, terwijl Hij grote druppels bloed zweet. Zie naar de Heiland, terwijl Hij aan het kruis hangt. Hoor die wanhopige kreet: ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?’ Zie naar dat gewonde hoofd, die doorboorde zijde, die geschonden voeten. Bedenk dat Christus dit alles geriskeerd heeft. Ter wille van onze verlossing werd de hemel zelf in gevaar gebracht. Bedenk aan de voet van het kruis dat Christus voor één enkele zondaar Zijn leven gegeven zou hebben. Dan kunt u de waarde van een enkele ziel beseffen.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 116.

“Maar de priesters spotten met Zijn leiden. Toen duisternis de aarde bedekte, waren zij erg bang geweest, maar toen hun vrees verdween,

keerde de angst terug dat Jezus hen nog zou ontkomen. Zijn woorden, ‘Eli, Eli, lama sabachthani?’ hadden zij verkeerd uitgelegd. Met bittere verachting en spot zeiden zij: ‘Hij roept Elia.’ Ze weigerden de laatste gelegenheid om Zijn lijden te verlichten. ‘Stil’, zeiden zij, ‘laat ons zien of Elia komt om Hem te redden.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 631.

Het laatste verzoek

6. **Wat zei Jezus toen Zijn werk op aarde en het kruis bijna ten einde was? Hoe was Hij voor iedereen een voorbeeld in dit opzicht en alle andere aspecten van Zijn lijden en dood? Johannes 19:28, 29.**

Johannes 19:28, 29 *Hierna Jezus, wetende, dat nu alles volbracht was, opdat de Schrift zou vervuld worden, zei: Mij dorst. Daar stond dan een vat vol edik, en zij vulden een spons met edik [=zure wijn], en omlegden ze met hysop, en brachten ze aan Zijn mond.*

“Toen het duister de terneergeslagen geest van Christus verliet, ondervond Hij weer Zijn lichamelijk lijden en zei: ‘Mij dorst!’ Een van de Romeinse soldaten die medelijden kreeg bij het zien van de verdroogde lippen nam een spons op een hysopstengel, doopte deze in een vat met zure wijn en reikte hem Jezus toe.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 631.

“De missie van het aardse leven van Christus was bijna volbracht. Zijn tong was erg droog en hij zei: ‘Mij dorst.’ Zij maakten een spons nat met azijn en gal en boden hem aan dit te drinken; en toen Hij het geproefd had, weigerde hij dit. En nu was de Heer van het leven en de heerlijkheid aan het sterven, als losgeld voor het mensdom. Het was het gevoel van de zonde, dat de toorn van de Vader op Hem bracht als plaatsvervanger van de mens, hetgeen de beker die Hij dronk zo bitter maakte en het hart brak van de Zoon van God.” –*The Story of Redemption*, blz. 224.

“Laat iedereen die strijdt tegen de macht van de eetlust, zien op de Heiland in de woestijn der verzoeking. Zie Hem in zielsangst aan het kruis, terwijl Hij uitroept: ‘Mij dorst’. Hij heeft alles doorstaan zodat ook wij alles kunnen dragen. Zijn overwinning is de onze.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 92.

Het einde

7. **Met welke woorden beëindigde hij Zijn missie en Zijn zielsangst? Johannes 19:30, eerste gedeelte.**

Johannes 19:30a *Toen Jezus dan de edik [=zure wijn] genomen had, zei Hij: Het is volbracht!*

“Zwijgend zagen de toeschouwers uit naar het eind van het verschrikkelijk schouwspel. De zon scheen weer, maar nog steeds was het kruis in het duister gehuld. Priesters en oversten keken naar Jeruzalem en zie, de dichte wolk lag over de stad en de vlakten van Judéa. De Zon der gerechtigheid, het Licht der wereld, trok Zich terug van de eens bevoorrechte stad Jeruzalem. De felle bliksemstralen van Gods toorn richtten zich nu tegen de gedoemde stad. Plotseling trok het duister op van het kruis en op heldere toon, als van een bazuin die door heel de schepping scheen te weerklinken, riep Jezus: ‘Het is volbracht!’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 632.

“Satan is de veroorzaker van de dood. Wat deed Christus nadat hij satan onder de heerschappij van de dood had gebracht? De allerlaatste woorden van Christus waren, toen Hij Zijn laatste adem aan het kruis uitblies: ‘Het is volbracht’ (Johannes 19:30). De duivel zag in dat hij te ver was gegaan. Door te sterven bewerkstelligde Christus de dood van satan en bracht onsterfelijkheid aan het licht.” –*Christ Triumphant*, blz. 287.

Vragen ter overdenking

- ◆ Hoe bood Jezus het hoofd aan de zonde, met kritiek van de mensen en de pijn van het sterven?
- ◆ Hoeveel kost een beker koud water? Bedenk dat we dit niet eens kunnen aanbieden aan onze liefdevolle Redder!
- ◆ Hoeveel mensen kunnen aan het eind van hun leven zeggen dat ze alles volbracht hebben dat gedaan moest worden?

Voor verdere studie

“Het werk van Christus was voltooid toen Hij stierf aan het kruis, terwijl Hij riep met luider stem: ‘Het is volbracht.’ De weg was vrijgemaakt, het voorhangsel was doormidden gescheurd. Zondaren konden tot God naderen

zonder offers te brengen, zonder de tussenkomst van een priester. Christus Zelf was voor eeuwig priester naar de ordening van Melchizédek. De hemel was Zijn tehuis. Hij kwam naar deze wereld om de Vader te openbaren. Zijn werk op het gebied van Zijn vernedering en strijd was nu gedaan. Hij steeg op naar de hemelen en zit voor altijd aan de rechterhand van God.” –*Christ Triumphant*, blz. 293.

“Toen Hij de laatste stappen naar Zijn vernedering deed en de diepste smart Hem zou benauwen, zei Hij tot Zijn discipelen: ‘De overste dezer wereld komt en heeft aan Mij niets.’ ‘De overste dezer wereld is geoordeeld.’ Nu zal hij buitengeworpen worden. (Johannes 14:30; 16:11; 12:31). Met profetische blik voorzag Christus de tonelen die bij Zijn laatste grote strijd zouden plaatsvinden. Hij wist dat heel de hemel zou triomferen als Hij zou uitroepen: ‘Het is volbracht.’ Zijn oor beluisterde de verre muziek en het gejuich van overwinning in de hemel. Hij wist dat de doods klok van satans rijk dan geluid zou worden en dat de naam van Christus van wereld tot wereld door het universum zou worden verkondigd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 567.

23^e Les

Sabbat 10 juni 2017

Sabbatbegin 21.58^u ↔ 21.59^u

Hij heeft Zijn leven afgelegd

“De smetteloze Zoon van God hing aan het kruis; Zijn vlees opengereten door striemen; de handen die zo dikwijls zegenend waren uitgebreid aan het kruis genageld; de voeten die zo onvermoeid waren geweest in hun liefdedienst genageld aan het hout; dat koninklijk hoofd gekroond met een doornenkroon en die bevende lippen gevormd tot een jammerkreet. Alles wat Hij verdragen heeft – de bloeddruppels die langs Zijn gelaat, Zijn handen en voeten liepen, het lijden dat Zijn lichaam deed schokken en de onuitsprekelijke zielsangst die Hem vervulde toen Zijn Vader het aangezicht van Hem afwendde – spreekt tot ieder menskind en zegt: Voor u heeft Gods Zoon deze zondenlast gedragen, voor u vernietigt Hij de macht van de dood, en opent de poort van het paradijs. Hij die de woeste golven stilde en op de golven wandelde, die duivelen deed beven en ziekte op de vlucht dreef, die blinden de ogen opende en doden levend maakte, biedt

Zich op het kruis aan als een offer, uit liefde voor u.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 631, 632.

Jezus' laatste woorden aan het kruis

1. **Wat gebeurde er nadat Jezus uitriep: ‘Het is volbracht!’? Tot wie waren deze woorden gericht? Matthéüs 27:50; Lukas 23:46; Johannes 19:30.**

Matthéüs 27:50 *En Jezus, weer met een grote stem roepende, gaf de geest.*

Lukas 23:46 *En Jezus, roepende met grote stem, zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.*

Johannes 19:30 *Toen Jezus dan de edik genomen had, zei Hij: Het is volbracht! En het hoofd buigende, gaf de geest.*

“In de zielenpijn van Zijn sterven, terwijl Hij Zijn kostbare leven overgaf, moest Hij door geloof alleen vertrouwen op Hem, die Hij altijd met vreugde had gehoorzaamd. [...] Terwijl Hem zelfs de heldere hoop en het vertrouwen in de overwinning, die in de toekomst voor Hem zal zijn, ontzegd werd, riep Hij met luide stem uit: ‘Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.’ (Lukas 23:46) Hij was bekend met het karakter van Zijn Vader, met Zijn rechtvaardigheid, Zijn barmhartigheid en Zijn grote liefde. En in onderwerping viel Hij in Zijn handen.” –*Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, blz. 521 [zie ook: *Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 235].

“Het beven van de aarde, het scheuren van de steenrotsen. de duisternis, die zich over de aarde uitspreidde, en de luide, krachtige kreet van Jezus, ‘Het is volbracht,’ toen Hij Zijn leven opgaf, verontrustten Zijn vijanden, en deden Zijn moordenaars beven. De discipelen verwonderden zich over deze ongewone openbaringen; ...” –*Eerste geschriften*, blz. 211.

Krachtige natuurlijke verschijnselen

2. **Wat gebeurde er bij Jezus' dood in de natuur en in de tempel? Lukas 23:45; Matthéüs 27:51.**

Lukas 23:45 *En de zon werd verduisterd, en het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor.*

Matthéüs 27:51 *En ziet, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de steenrotsen scheurden.*

“Plotseling trok het duister op van het kruis en op heldere toon, als van een bazuin die door heel de schepping scheen te weerklinken, riep Jezus: ‘Het is volbracht!’ ‘Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.’ Een licht omgaf het kruis en het gelaat van de Heiland straalde met een heerlijkheid als van de zon. Toen boog Hij het hoofd op Zijn borst en stierf.

Temidden van de verschrikkelijke duisternis had Christus, naar het scheen door God verlaten, de laatste droesem gedronken uit de beker van menselijk leed. In die vreselijke uren had Hij vertrouwd op de bewijzen die Zijn Vader Hem tot dusver gegeven had, dat Hij Zijn offer aanvaardde. Hij kende het karakter van Zijn Vader en begreep Zijn gerechtigheid, Zijn barmhartigheid en grote liefde. In geloof vond Hij rust bij Hem die Hij altijd met blijdschap had gehoorzaamd. En onderworpen vertrouwde Hij Zich nu toe aan God. Het gevoel dat Hij de liefde van Zijn Vader miste, was verdwenen. Christus was door het geloof overwinnaar.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 632.

3. Wat gebeurde er met sommigen in hun graven? Wat zouden de joden hebben moeten begrijpen aangaande deze gebeurtenissen? Matthéüs 27:52, 53.

Matthéüs 27:52, 53 *En de graven werden geopend, en vele lichamen der heiligen, die ontslapen waren, werden opgewekt; En uit de graven uitgegaan zijnde, na Zijn opstanding, kwamen zij in de heilige stad, en zijn velen verschenen.*

“Nooit eerder had de aarde zoiets aanschouwd. De menigte stond als verlamd en zag met ingehouden adem naar de Heiland. Weer daalde duisternis neer op de aarde en een gerommel als van een zwaar onweer werd gehoord. Er was een zware aardbeving. De mensen werden tegen elkaar gegooid. De grootste verwarring en opschudding ontstonden. In de omringende bergen scheurden de rotsen en stortten naar beneden in de vlakten. Graven werden opengebrouwen en de doden

werden uit hun graven geworpen. De schepping scheen sidderend in atomen uiteen te vallen. Priesters, oversten, soldaten, beulen en volk lagen verstomd van schrik plat op de grond.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 632.

4. **Welk groot offer heeft Jezus met Zijn dood tot stand gebracht? Hoe werd de verlossing van de mens aldus vervuld? Johannes 1:29; Openbaring 5:6; Hebreëen 9:12; 1 Petrus 1:18, 19.**

Johannes 1:29 *Des anderen daags zag Johannes Jezus tot zich komende, en zei: Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!*

Openbaring 5:6 *En ik zag, en ziet, in het midden van de troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; welke zijn de zeven geesten van God, die uitgezonden zijn in alle landen.*

Hebreëen 9:12 *Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.*

1 Petrus 1:18, 19 *Wetende dat u niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost bent uit uw ijdele wandeling, die u van de vaderen overgeleverd is; Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam.*

“Toen de luide roep ‘Het is volbracht!’ van de lippen van Christus kwam, deden de priesters dienst in de tempel. Het was de tijd van het avondoffer. Het lam dat Christus voorstelde was gebracht om te worden geslacht. De priester, gekleed in zijn betekenisvolle prachtige kleding, stond klaar met opgeheven mes, evenals Abraham toen deze op het punt stond zijn zoon te doden. Met diepe belangstelling zag het volk toe. [...] Met een scheurend geluid wordt het binnenste voorhangsel in de tempel van boven tot beneden als door een onzichtbare hand opengereten, zodat de plaats die eens met Gods heerlijkheid was vervuld open was voor de blik van de menigte. Hier had de Shekina vertoefd. Hier had God Zijn heerlijkheid boven het verzoendeksel geopenbaard. [...] Maar nu is het gordijn in tweeën gescheurd. Het heilige der heiligen van het aardse heiligdom is niet langer heilig. [...] De priester staat op het punt het offerdier te doden, maar het mes valt uit zijn krachteloze hand en het lam ontkomt. Schaduw en werkelijkheid hebben elkaar in de dood van Gods Zoon ontmoet. Het grote

offer is gebracht. De weg naar het heilige der heiligen ligt open. Een nieuwe en levende weg is bereid voor allen. Niet langer behoeft de zondige, treurende mensheid op de komst van de hogepriester te wachten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 632, 633.

Het getuigenis van de centurio

5. **Welke overtuiging werd tot uiting gebracht door de Romeinse centurio en degenen die bij hem waren, toen zij de omwentelingen zagen in de natuur en al het andere dat gebeurde in verband met Jezus' dood? Lukas 23:47; Mattheüs 27:54.**

Lukas 23:47 *Toen nu de hoofdman over honderd zag, wat er geschied was, verheerlijkte hij God, en zei: Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig.*

Mattheüs 27:54 *En de hoofdman over honderd, en die met hem Jezus bewaakten, ziende de aardbeving, en de dingen, die geschied waren, werden zeer bevreesd, zeggende: Waarlijk, Deze was Gods Zoon!*

“Door de laatste gebeurtenissen op de dag van de kruisiging was een nieuw bewijs geleverd van de vervulde profetieën en werd opnieuw van Christus' goddelijkheid getuigd. Toen de duisternis om het kruis was verdwenen en de Heiland Zijn stervenskreet had geuit, werd onmiddellijk een andere stem gehoord die zei: ‘Waarlijk, dit was een Zoon Gods.’ (Mattheüs 27:54) Deze woorden werden niet gefluisterd. De ogen van allen wendden zich om te zien vanwaar die stem kwam. Wie had gesproken? Het was de centurio, de Romeinse hoofdman. Het goddelijk geduld van de Heiland en Zijn plotselinge dood met de overwinningroep op Zijn lippen had diepe indruk op deze heiden gemaakt. De hoofdman erkende in het gewonde, gebroken lichaam aan het kruis de gedaante van Gods Zoon. Hij kon zich niet inhouden om zijn geloof te belijden. Opnieuw werd het bewijs geleverd dat onze Verlosser de arbeid van Zijn ziel zou zien. Op de dag van Zijn sterven hadden drie mensen die veel van elkaar verschilden, hun geloof beleden: de aanvoerder van de Romeinse wacht, de man die het kruis van Christus had gedragen en de man die aan het kruis naast Hem stierf.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 641, 642.

Andere gevolgen

6. Hoe dacht het volk in het algemeen over deze dingen? Lukas 23:48.

Lukas 23:48 [HSV] *En al de menigten die samengekomen waren om dit te zien, zagen wat er gebeurd was en keerden terug, terwijl ze zich op de borst sloegen.*

“De bevende aarde, de doordringende uitroep, de plotselinge dood die volgde op de luide kreet: ‘Het is volbracht!’, drong velen tot de bekentenis: ‘Voorzeker, deze mens is rechtvaardig’; ‘Waarlijk, dit was de Zoon van God.’ Velen die gespot en gelachen hadden over de Zoon van God en Hem beschimpt hadden, waren doodsbang dat de schuddende aarde, de gescheurde en bevende rotsen een eind aan hun leven zouden maken. Zij haastten zich weg van die plek terwijl ze zich op de borst sloegen, al struikelend en vallend, vol ontzetting dat de aarde zich zou openen en hen zou verslinden. Het voorhangsel in de tempel dat op zo’n geheimzinnige wijze scheurde, veranderde het godsdienstig denken van veel joodse priesters en een groot aantal van hen veranderde van geloof.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 352, 353.

Zij volgden Hem naar het kruis

7. Wie volgden Jezus getrouw van Galiléa naar Judéa en van Jeruzalem naar Golgotha, en bleven zo dicht mogelijk bij Hem? Matthéüs 27:55, 56; Markus 15:40, 41.

Matthéüs 27:55, 56 *En aldaar waren vele vrouwen, van verre aanschouwende, die Jezus gevolgd waren van Galiléa, om Hem te dienen. Onder welke was Maria Magdaléna, en Maria, de moeder van Jakobus en Joses, en de moeder van de zonen van Zebedéüs.*

Markus 15:40, 41 *En er waren ook vrouwen, van verre dit aanschouwende, onder wie ook was Maria Magdaléna, en Maria, de moeder van Jakobus, de kleine, en van Joses, en Salóme; Die ook, toen Hij in Galiléa was, Hem waren gevolgd, en Hem gediend hadden; en vele andere vrouwen, die met Hem naar Jeruzalem opgekomen waren.*

“De vrouwen, die de nederige volgelingen van Christus geweest waren, wilden Hem niet verlaten, ...” –*Eerste geschriften*, blz. 212.

“De discipel Johannes was met de vrouwen uit Galiléa bij het kruis gebleven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 644.

“ ‘En aldaar waren vele vrouwen.’ Bij het kruis van Christus, op enige ... afstand daarvan [...] [hadden] zij ... Zijn wonderen gezien, Zijn leerstellingen gehoord, en waren zaligmakend bekeerd door Hem; en daarom volgden zij Hem waar Hij ging, hoewel zo’n honderd mijl of meer, en door vele moeilijkheden en ontmoedigen: zij vergezelden Hem bij Zijn zegevierende intocht in Jeruzalem, en nu bij Zijn kruis; noch hebben zij Hem verlaten toen Hij dood was, noch in Zijn graf. ... Dit komt overeen met wat ze tot dusver hadden gedaan, bij hun reis met Hem van Galiléa naar Jeruzalem; toen zij Hem dienden met hun aardse materie, als blijkt van hun genegenheid voor Hem. ...” –John Gill’s *Exposition of the Bible*, commentaar bij Mattheüs 27:55. [Bron: <http://biblehub.com/commentaries/gill/matthew/27.htm>]

Vragen ter overdenking

- ◆ Tijdens Zijn bediening vroegen de joden Jezus om een teken van Zijn goddelijkheid. Geloofden zij hem nu, nadat zij alle tekenen hadden gezien in verband met Zijn offer en dood?
- ◆ Hoe belangrijk was het feit dat, in de loop van de gerechtelijke procedure, op weg naar Golgotha, toen de religieuze leiders zich kantten tegen Jezus en Zijn dood eisten, sommige buitenlanders en een misdadiger Hem erkenden en aanvaardden als hun Redder en Heer?
- ◆ Wat kunnen we leren van de schijnbare tegenstrijdigheid dat de discipelen Jezus’ dood zagen als de grootste beproeving en teleurstelling, terwijl het de grootste overwinning aller tijden was – voor de redding van de mens?

Voor verdere studie

“Christus legde Zijn leven pas af toen Hij het werk had voltooid waartoe Hij gekomen was en met Zijn laatste ademtocht riep Hij uit: ‘Het is volbracht.’ (Johannes 19:30) De strijd was gewonnen. Zijn rechterhand en Zijn heilige arm hadden Hem de overwinning bezorgd. Als Overwinnaar plaatste Hij Zijn vaandel op de eeuwige hoogten. Was er geen vreugde onder de engelen? Heel de hemel triomfeerde over de overwinning van de Heiland. Satan was verslagen en wist dat zijn rijk verloren was.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 634.

Rusten in het graf

“Toen het volk hoorde dat Jezus door de priesters ter dood was gebracht, werd navraag gedaan naar Zijn dood. De bijzonderheden van het verhoor werden zo stil mogelijk gehouden, maar terwijl Hij in het graf lag, was Zijn naam op duizenden lippen en berichten over Zijn zogenaamd verhoor en over de onmenselijkheid van priesters en oversten deden overal de ronde. Ontwikkelde mensen vroegen deze priesters en oversten om een verklaring van de profetieën in het Oude Testament die betrekking hadden op de Messias. Terwijl ze een of andere leugen trachtten te bedenken als antwoord, werden zij als waanzinnig. Zij konden geen verklaring geven van de profetieën die wezen op het lijden en sterven van Christus en tal van vragenstellers waren overtuigd dat de Schriften waren vervuld.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz, 648.

Het in vervulling gaan van verdere voorspellingen

1. **Wat vroegen de Joden de stadhouder te doen, omdat de Sabbat op het punt stond te beginnen? Wat deden de soldaten om de dood van hun slachtoffers te bespoedigen, zodat ze de lichamen van de kruizen konden verwijderen? Johannes 19:31, 32.**

Johannes 19:31, 32 *De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de Sabbat, omdat het de voorbereiding was (want die dag van de Sabbat was groot), baden Pilatus, dat hun benen zouden gebroken, en zij weggenomen worden. De krijgsknechten dan kwamen, en braken wel de benen van de eerste, en van de andere, die met Hem gekruisigd was.*

“Onder geen voorwaarde wilden zij [de priesters en de oversten] Zijn lichaam op Sabbat aan het kruis laten hangen. Nu naderde de Sabbat en het zou de heiligheid van die dag geweld aan doen als er lichamen aan het kruis zouden hangen. Met dit als voorwendsel vroegen de joodse leiders aan Pilatus of de dood van de slachtoffers verhaast kon worden zodat hun lichamen konden worden weggenomen eer de zon onderging.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 643.

2. **Wat deed een soldaat – nadat hij had vastgesteld dat Jezus al gestorven was – om zeker te zijn van Zijn dood? Op welke manier ging de profetie in vervulling aangaande de dood van de Messias, toen Zijn botten niet gebroken werden en een soldaat Zijn zijde doorboorde? Johannes 19:33, 34, eerste gedeelte, 36, 37; Éxodus 12:46; Zacharía 12:10, eerste gedeelte.**

Johannes 19:33, 34a, 36, 37 *Maar komende tot Jezus, toen zij zagen, dat Hij nu gestorven was, zo braken zij Zijn benen niet. Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, ... [...] Want deze dingen zijn geschied, opdat de Schrift vervuld worde: Geen been van Hem zal verbroken worden. En weer zegt een andere Schrift: Zij zullen zien, in Wie zij gestoken hebben.*

Éxodus 12:46 *In een huis zal het gegeten worden; u zult van het vlees niet buiten uit het huis dragen, en u zult geen been daaraan breken.*

Zacharía 12:10a *Doch over het huis van David, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, ...*

“Pilatus wilde evenmin als zij dat het lichaam van Jezus aan het kruis zou blijven hangen. Toen zijn toestemming was verkregen, werden de benen van de beide rovers gebroken om hun dood te verhaasten, maar Jezus bleek reeds te zijn gestorven. De ruwe soldaten waren zachter gestemd door wat zij van Christus gehoord en gezien hadden en zij werden weerhouden Zijn benen te breken. Op deze wijze werd bij het offeren van het Lam Gods de wet van het Pascha vervuld: ‘Men zal er niets van laten overblijven tot de volgende morgen, en geen been eraan breken; geheel volgens de inzettingen van het Pascha zal men het vieren.’ (Numeri 9:12).

De priesters en oversten waren verbaasd te ontdekken dat Christus reeds gestorven was. De kruisdood was een langdurige zaak. Het was moeilijk om vast te stellen wanneer het leven was geweken. Het kwam vrijwel nooit voor dat iemand binnen zes uur aan het kruis stierf. De priesters wilden er zeker van zijn dat Jezus dood was en op hun voorstel stak een soldaat een speer in de zijde van de Heiland. Uit de aldus ontstane wond vloeiden twee overvloedige en duidelijk van elkaar te onderscheiden stromen, van bloed en van water. Dit werd opgemerkt door alle aanwezigen, en Johannes stelt dit verschijnsel zeer beslist vast.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 643.

Bevestiging van Zijn dood

3. **Wat vloeide er uit het lichaam van Jezus toen de soldaat Zijn zijde doorstak? Waarom heeft dit zoveel betekenis? Johannes 19:34.**

Johannes 19:34 *Maar een der krijgsknechten doorstak Zijn zijde met een speer, en terstond kwam er bloed en water uit.*

“Op het voorstel van de priesters, die er zeker van wilden zijn dat Jezus dood was, stak een soldaat zijn speer in de zijde van de Heiland, waarbij hij een wond toebracht, die terstond de dood veroorzaakt zou hebben, als Hij nog niet dood was geweest. Uit de brede snee, gemaakt door de speer, vloeiden twee overvloedige en duidelijk van elkaar te onderscheiden stromen, van bloed en van water. Dit opmerkelijke feit werd gezien door allen die erbij waren...” –*Spirit of Prophecy*, vol. 3, blz. 172.

“Het leek de mensen een groot raadsel toen werd vastgesteld dat Jezus al dood was. Ze konden niet beredeneren dat Zijn plotselinge dood een bovennatuurlijke oorzaak had.” –*Manuscript Releases*, vol. 12, blz. 387.

“Maar de dood van Jezus werd niet veroorzaakt door de wond van de speer of de pijn aan het kruis. De roep, ‘Met luider stem’, Matthéüs 27:50; Lukas 23:46), op het moment van Zijn sterven, het water en het bloed dat uit Zijn zijde vloeide, gaven te kennen dat Hij was gestorven aan een gebroken hart. Dat hart was gebroken door geestelijke smart. Hij werd gedood door de zonden van de wereld.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 644.

De profetische vervulling van Zijn begrafenis

4. **Wie kwamen er op dit moment naar voren om het lichaam van Jezus te claimen? Wie waren Jozef van Arimathea en Nicodemus? Markus 15:43; Matthéüs 27:57; Johannes 19:38, 39.**

Markus 15:43 [HSV] *Kwam Jozef van Arimathea, een aanzienlijk raadsheer, die zelf ook het Koninkrijk van God verwachtte, en waagde het om bij Pilatus naar binnen te gaan en om het lichaam van Jezus te vragen.*

Matthéüs 27:57 *En toen het avond geworden was, kwam een rijk man van Arimathea, met name Jozef, die ook zelf een discipel van Jezus was.*

Johannes 19:38, 39 [HSV] *En daarna vroeg Jozef van Arimathea, die een discipel van Jezus was (maar in het geheim, uit vrees voor de Joden) aan Pilatus het lichaam van Jezus te mogen wegnemen; en Pilatus stond het toe. Hij dan ging en nam het lichaam van Jezus weg. En Nicodemus (die eerst 's nachts naar Jezus toe gekomen was) kwam ook en bracht een mengsel van mirre en aloë mee, ongeveer honderd pond.*

“In deze noodtoestand kwamen Jozef van Arimathea en Nicodemus de discipelen te hulp. Beide mannen waren leden van het Sanhedrin en kenden Pilatus. Beide mannen waren rijk en hadden invloed. Zij hadden zich voorgenomen dat het lichaam van Jezus een eervolle begrafenis zou hebben.

Vrijmoedig ging Jozef naar Pilatus en vroeg van hem het lichaam van Jezus. Nu eerst hoorde Pilatus dat Jezus werkelijk dood was. Hij had tegenstrijdige berichten gehoord over de voorvallen tijdens de kruisiging, maar het feit dat Christus was gestorven was opzettelijk voor hem verborgen gehouden. Pilatus was door de priesters en oversten gewaarschuwd voor bedrog van de kant van de discipelen van Christus wat betreft Zijn lichaam. Toen hij het verzoek van Jozef hoorde, liet hij daarom de centurio komen die bij het kruis wacht had gehouden, en vernam met zekerheid de dood van Jezus. Van hem kreeg hij tevens een verslag van wat op Golgotha was gebeurd, waardoor het getuigenis van Jozef werd bevestigd. [...]

Terwijl de discipelen bang waren om openlijk voor Hem uit te komen, kwamen Nicodemus en Jozef hen vrijmoedig te hulp. Op dat moment was de hulp van deze rijke en geëerde mannen erg nodig. Zij konden voor hun dode Meester doen wat de arme discipelen nooit konden doen. Hun rijkdom en invloed beschermden hen in zekere mate tegen de boosaardigheid van de priesters en oversten.”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 645.

5. **Welke verzorging gaven ze Jezus? Welke andere profetie werd op die manier letterlijk vervuld? Matthéüs 27:59, 60; Johannes 19:40, 41; Jesája 53:9.**

Matthéüs 27:59, 60 *En Jozef, het lichaam nemende, wond het in een zuiver fijn lijnwaad. En legde dat in zijn nieuw graf, dat hij in een steenrots uitgehouwen had; en een grote steen tegen de deur van het graf gewenteld hebbende, ging hij weg.*

Johannes 19:40, 41 *Zij namen dan het lichaam van Jezus, en bonden dat in linnen doeken met de specerijen, gelijk de Joden de gewoonte hebben van begraven. En er was in de plaats, waar Hij gekruisigd was, een hof, en in de hof een nieuw graf, waarin nog nooit iemand gelegd was geweest.*

Jesája 53:9 *En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.*

“Zacht en eerbiedig namen zij met eigen handen het lichaam van Jezus van het kruis. Hun tranen van medegevoel stroomden ongehinderd toen zij neerkeken op Zijn gewonde en met striemen bedekte gestalte. Jozef bezat een nieuw graf dat in een rots was uitgehouwen. Hij had dit voor zichzelf bestemd, maar het was niet ver van Golgotha en nu maakte hij het gereed voor Jezus. Het lichaam werd met de specerijen die Nicodemus had meegenomen zorgvuldig in een linnen doek gewikkeld en de Verlosser werd naar het graf gedragen. Daar strekten de drie discipelen de verminkte ledematen en vouwden de gekneusde handen op de levenloze borst.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 645.

Sabbatrust en rouwen

- 6. Wie begeleidden Jozef van Arimathea en Nicodemus toen zij het lichaam van Jezus in het graf legden? Wat deden de vrouwen, die hem gevolgd waren uit Galiléa, tijdens de laatste uren van de voorbereidingsdag? Lukas 23:54-56, eerste gedeelte.**

Lukas 23:54-56a *En het was de dag der voorbereiding, en de Sabbat kwam aan. En ook de vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galiléa, volgden na en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam gelegd werd. En weergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen en zalven; ...*

“De vrouwen uit Galiléa kwamen om te zien dat alles wat mogelijk was voor de levenloze gedaante van hun geliefde Leraar was gedaan. Toen zagen zij hoe de zware steen voor de ingang van het graf werd gerold en de Heiland werd achtergelaten om te rusten. De vrouwen waren als laatsten bij het kruis en ook als laatsten bij het graf van Christus. Terwijl de schaduwen van de avond langer werden, toefden Maria Magdalena en de andere Maria’s nabij de rust-

plaats van hun Heer terwijl ze tranen stortten over het lot van Hem die zij liefhadden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 645, 646.

“Lukas spreekt in zijn verslag van de begrafenis van de Heiland over de vrouwen die bij Hem waren bij Zijn kruisiging, en zegt: ‘En weergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen en zalven; en op de Sabbat rustten zij naar het gebod.’ Lukas 23:56.

De Heiland werd op vrijdag, de zesde dag van de week, begraven. De vrouwen bereidden specerijen en zalven, waarmee ze hun Heer konden balsemen en legden deze apart totdat de Sabbat voorbij was. Zelfs niet het werk van het balsemen van het lichaam van Jezus zouden ze doen op de Sabbatdag.” –*The Story of Jesus*, blz. 157.

7. **Wat deden de gelovigen op Sabbat, hoewel de hele situatie hartverscheurend was? Hoe wordt Sabbat in de evangeliën omschreven? Wat was er dat jaar zo bijzonder aan het Pesach? Lukas 23:56, laatste gedeelte; Johannes 19:31, middelste gedeelte.**

Lukas 23:56b ... en op de Sabbat rustten zij naar het gebod.

Johannes 19:31m ... (want die dag van de Sabbat was groot), ...

“De discipelen rustte op de Sabbatdag, treurende over de dood van hun Heer, terwijl Jezus, de Koning der heerlijkheid, in het graf lag.” –*Eerste geschriften*, blz. 181.

“Voor de discipelen was het een Sabbat om nooit te vergeten, maar hetzelfde gold voor de priesters, de oversten, de schriftgeleerden en het volk. Bij het ondergaan van de zon op de avond van de voorbereidingsdag klonken de bazuinen waarmee te kennen werd gegeven dat de Sabbat was begonnen. Het Pascha werd gevierd zoals dat eeuwenlang was gedaan, terwijl Hij op wie het heenwees, door goddeloze handen was gedood en in het graf van Jozef lag. [...] Maar sommige aanwezigen voelden zich niet rustig toen het bloed van stieren en bokken voor de zonde werd geofferd. Zij waren zich niet bewust dat schaduw en werkelijkheid elkaar hadden ontmoet, dat een oneindig offer was gebracht voor de zonden van de wereld. Zij wisten niet dat er niet langer waarde school in het verrichten van de rituele eredienst. [...] De plaats waar Jehova de hogepriester had ontmoet om Zijn heerlijkheid te openbaren, de plaats die Gods heilige audiëntiezaal was geweest, was voor ieders oog open. De Here erkende deze plaats niet langer. Met sombere voorgevoelens deden de priesters dienst voor het altaar. De ontsluiting van het geheiligde

geheim van het heilige der heiligen vervulde hen met vrees voor een naderende ramp.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 646.

Vragen ter overdenking

- ◆ Wat weten we over de elf discipelen vlak na de dood van Jezus? Hadden zij iets te maken gehad met Zijn begrafenis?
- ◆ Wie had kunnen denken dat bij de begrafenis van Jezus nieuwe discipelen zich aandienenden?
- ◆ Realiseerden de joden zich dat het lijden, de dood en de begrafenis van Jezus de vervulling van profetieën waren? Hoe komt het dat wij het wel begrijpen en zij niet?

Voor verdere studie

“De gedachten van velen hielden zich bezig met wat op Golgotha was gebeurd. Van de kruisiging tot de opstanding onderzochten tal van slapeloze ogen de profetieën; sommigen om de volledige betekenis te ontdekken van het feest dat ze op dat moment vierden, anderen om bewijzen te vinden dat Jezus niet Degene was waarvoor Hij Zich had uitgegeven. Er waren echter ook mensen die verdrietig naar bewijzen zochten dat Hij de ware Messias was. Hoewel allen een verschillend doel voor ogen hadden, waren zij toch overtuigd van dezelfde waarheid: dat de profetie door de gebeurtenissen van de laatste dagen in vervulling was gegaan en dat de Gekruisigde de Verlosser der wereld was. Velen, die toen die dienst bijwoonden, namen later nooit meer deel aan het Pascha. Zelfs onder de priesters waren velen overtuigd van het ware karakter van Jezus. Hun onderzoek van de profetieën was niet vergeefs geweest en na Zijn opstanding erkenden zij Hem als Gods Zoon.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 646, 647.

*Leest u alstublieft het zendingsbericht
uit Indonesië op blz. 94.*

25^e Les

Sabbat 24 juni 2017

Sabbatbegin 22.04^{u.} ↔ 22.04^{u.}

“Ik ben de Opstanding en het Leven”

“Christus is uit de dood opgestaan: de eersteling. Geloof en hoop versterken de ziel om door de donkere schaduwen van het graf te gaan in het volle geloof om tevoorschijn te komen tot het eeuwige leven in de morgen van de opstanding. Het Paradijs van God, het huis van de gezegenden! Daar zullen alle tranen van alle gezichten gewist worden! Wanneer Christus voor de tweede keer zal komen om ‘bewonderd te worden in allen die geloven’ (2 Thessalonicensen 1:10, HSV), zal de dood opgeslokt worden in de overwinning, en niet langer zal er ziekte zijn, niet langer zullen er zorgen zijn, niet langer zal de dood er zijn!” –*That I May Know Him*, blz. 362.

De priesters’ vrees op de Sabbat

- 1. Welke angst kwelde de overpriesters en de Farizeeën de volgende dag, hoewel Jezus rustte in het graf? Wat verzochten zij daarom de Romeinse stadhouder om te doen? Matthéüs 27:62-64.**

Matthéüs 27:62-64 *De volgende dag nu, welke is na de voorbereiding, vergaderden de overpriesters en de Farizeeën tot Pilatus, Zeggende: Heer, wij zijn indachtig, dat deze verleider, nog levende, gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik opstaan. Beveel dan, dat het graf verzekerd wordt tot de derde dag toe, opdat Zijn discipelen misschien niet komen bij nacht, en Hem stelen, en tot het volk zeggen: Hij is opgestaan van de doden; en zo zal de laatste dwaling erger zijn, dan de eerste.*

“Zij vonden weinig rust op de Sabbat. Hoewel zij niet de drempel van een heidens huis wilden overschrijden uit vrees te worden verontreinigd, beraadslaagden zij toch wat zij met het lichaam van

Christus moesten doen. Dood en graf moesten Hem die zij gekruisigd hadden vasthouden. ‘Toen kwamen de overpriesters en de Farizeeën gezamenlijk tot Pilatus en zij zeiden: Heer, wij hebben ons herinnerd dat die Verleider bij Zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt. Geef daarom bevel het graf te verzegelen tot de derde dag; anders konden Zijn discipelen Hem komen stelen en tot het volk zeggen: Hij is opgewekt uit de doden, en de laatste dwaling zou erger zijn dan de eerste. Pilatus zeide tot hen: Hier hebt gij een wacht, gaat heen en verzekert het naar uw beste weten.’ (Matthéüs 27:62-65).” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 649.

2. Willigde de stadhouder hun verzoek in? Wat plaatsten zij voor het graf om er zeker van te zijn dat niemand het lichaam van Jezus kon weghalen? Matthéüs 27:65, 66.

Matthéüs 27:65, 66 *En Pilatus zei tot hen: U hebt een wacht; gaat heen, verzekert het, gelijk u het verstaat. En zij heengaande, verzekerden het graf met de wacht, de steen verzegeld hebbende.*

“De moordenaars van Christus vreesden dat Hij nog misschien weer tot het leven terugkeren en hun ontsnappen zou. Zij vroegen derhalve aan Pilatus om een wacht, ten einde het graf te kunnen tot de derde dag. Dit werd toegestaan, en de steen tegen de deur werd verzegeld, opdat Zijn discipelen misschien niet komen en Hem wegstelen zouden, en zeggen, dat Hij van de doden was opgestaan.” –*Eerste geschriften*, blz. 212.

“De priesters gaven aanwijzingen om het graf te verzegelen. Voor de opening was een grote steen geplaatst. Over deze steen spanden zij touwen waarvan zij de einden aan de rots bevestigden en verzegelden met het Romeinse zegel. De steen kon niet worden weggenomen zonder het zegel te verbreken. Een wacht van honderd soldaten werd toen rond het graf geplaatst zodat niemand ermee kon knoeien. De priesters deden alles wat in hun macht lag om het lichaam van Christus op de plaats te houden waar het was neergelegd. Hij werd zo veilig in Zijn graf verzegeld alsof Hij daar voor altijd moest blijven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 649.

Soldaten zijn getuige van de grootste gebeurtenis

3. **Wat gebeurde er terwijl het nog steeds donker was? Tot wie wendde de engel zich nadat hij de steen verwijderd had? Matthéüs 28:2, 3.**

Matthéüs 28:2, 3 *En ziet, er geschiedde een grote aardbeving; want een engel des Heeren, neerdalende uit de hemel, kwam toe, en wentelde de steen af van de deur, en zat daarop. En zijn gedaante was gelijk een bliksem, en zijn kleding wit gelijk sneeuw.*

“De nacht verstreek langzaam, en terwijl het nog donker was, wisten de wachthoudende engelen, dat de tijd van de vrijstelling van Gods geliefde Zoon, hun beminde Aanvoerder, bijna aangebroken was. Terwijl zij met de grootste gemoedsbeweging het uur van Zijn triomf afwachtten, kwam er een machtige engel snel uit de hemel gevlogen. Zijn aangezicht was gelijk de bliksem, en zijn klederen wit als sneeuw. Zijn licht verjoeg de duisternis langs zijn spoor, en deed de boze engelen, die zegevierend aanspraak hadden gemaakt op het lichaam van Jezus, in ontzetting voor zijn helder licht en heerlijkheid vlieden. Eén uit het engeleheir, die getuige was geweest van het toneel van Christus’ vernedering, en de wacht hield bij Zijn rustplaats, voegde zich bij de engel uit de hemel, en tezamen kwamen zij tot het graf. De aarde werd beroerd en schudde, toen zij naderden, en er geschiedde een grote aardbeving.” –*Eerste geschriften*, blz. 213.

“Deze boodschapper bekleedt de positie waarvan satan is gevallen. Hij is het die in de velden van Bethlehem de geboorte van Christus heeft aangekondigd. De aarde beeft als hij nadert, de legers der duisternis slaan op de vlucht en als hij de steen opzij rolt, lijkt het alsof de hemel op aarde gekomen is. De soldaten zien hoe hij de steen wegrolt alsof het een steentje was en horen hem roepen: Zoon van God, kom naar buiten. Uw Vader roept U. Zij zien Jezus uit het graf komen en horen Hem boven het geopende graf zeggen: ‘Ik ben de opstanding en het leven.’ Terwijl Hij in majesteit en heerlijkheid te voorschijn treedt, buigt het engelenheer zich diep in aanbidding voor de Verlosser en verwelkomt Hem met lofgezang.

Een aardbeving kenmerkte het tijdstip waarop Christus Zijn leven had neergelegd en een andere aardbeving getuigde van het moment dat Hij het triomfantelijk weer op nam. Hij die dood en graf had verslagen, kwam met de tred van een overwinnaar uit het graf, terwijl

de aarde beefde, de bliksem flitste en de donder rolde.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 651, 652.

4. **Welk effect had de verschijning van de engel op de wachters? Wat zagen de soldaten met hun eigen ogen gebeuren? Matthéüs 28:4; 2 Timótheüs 2:8.**

Matthéüs 28:4 *En uit vrees voor hem zijn de wachters zeer verschrikt geworden, en werden als doden.*

2 Timótheüs 2:8 *Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit het zaad van David, naar mijn Evangelie.*

“Bij de dood van Jezus hadden de soldaten gezien hoe de aarde in het middaguur in het duister was gehuld, maar bij de opstanding zagen zij hoe de glans van de engelen de nacht verlichtte en zij hoorden de bewoners van de hemel vol vreugde en triomf zingen: Gij hebt satan en de machten van de duisternis overwonnen; Gij hebt de dood verslonden tot overwinning.

Christus kwam verheerlijkt terug uit het graf tevoorschijn en de Romeinse wacht zag Hem. Hun ogen waren gekluisterd aan het gelaat van Hem die zij pas geleden hadden bespot en gehoond. In dit verheerlijkte Wezen zagen zij de gevangene die zij in de rechtszaal hadden gezien, voor wie zij een kroon van doornen hadden gevlochten. Hij was het die zonder weerstand te bieden voor Pilatus en Herodes had gestaan, Zijn rug gestriemd door de wrede geseling. Hij was het die aan het kruis was genageld, over wie de priesters en oversten het hoofd hadden geschud vol zelfvoldoening, terwijl zij zeiden: ‘Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden.’ Hij was het die in het nieuwe graf van Jozef was gelegd. Het bevel van de hemel had de gevangene bevrijd. Als er bergen op Zijn graf zouden zijn gestapeld, hadden ze niet verhinderd dat Hij uit het graf kwam.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 652.

De waarheid verdraaien

5. **Aan wie meldden de wachters onmiddellijk het wonderbaarlijke nieuw van Jezus’ wederopstanding? Hoe reageerden de priesters en ouderlingen hierop? Matthéüs 28:11, 12.**

Matthéüs 28:11, 12 *En toen zij heengingen, ziet, enigen van de wacht kwamen in de stad, en boodschapten de overpriesters al de dingen, die geschied waren. En zij vergaderd zijnde met de ouderlingen, en te zamen raad gehouden hebbende, gaven zij de krijgsknechten veel geld.*

“Bij het zien van de engelen en de verheerlijkte Heiland waren de soldaten door vrees bevangen en als doden geworden. Toen het hemelse leger aan hun blik was onttrokken, stonden zij op en zo snel hun benen hen konden dragen, haastten zij zich naar de ingang van de tuin. Strompelend alsof zij dronken waren spoedden zij zich naar de stad terwijl zij aan hen, die zij ontmoetten het wondere nieuws mededeelden. Zij wilden naar Pilatus gaan, maar hun nieuws had de joodse gezaghebbers bereikt en de priesters en oversten lieten hen roepen om eerst bij hen te worden gebracht. De soldaten boden een vreemd schouwspel. Bevend van vrees en met bleek gelaat getuigden zij van de opstanding van Christus. De soldaten vertelden alles zoals zij het hadden gezien. Zij hadden geen tijd gehad iets anders dan de waarheid te bedenken of te zeggen. Met moeite zeiden zij: Het was Gods Zoon die gekruisigd is. Wij hebben gehoord hoe een engel Hem aansprak als de Majesteit des hemels, de Koning der heerlijkheid.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 652.

- 6. Wat deden de joodse leiders om de verspreiding van het grootste nieuws ooit tot een minimum te beperken? Kon hun verhaal of het omkopen van de wachters voorkómen dat het nieuws van Jezus' opstanding verspreid werd? Matthéüs 28:13-15; Handelingen 2:25-27, 30-32.**

Matthéüs 28:13-15 *En zeiden: Zegt: Zijn discipelen zijn des nachts gekomen, en hebben Hem gestolen, toen wij sliepen. En indien zulks komt gehoord te worden door de stadhouder, wij zullen hem tevreden stellen, en maken, dat u zonder zorg bent. En zij, het geld genomen hebbende, deden, gelijk zij geleerd waren. En dit woord is verbreed geworden bij de Joden tot op de huidige dag.*

Handelingen 2:25-27, 30-32 [HSV] *Want David zegt over Hem: Ik zag de Heere altijd voor mij, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen. Daarom is mijn hart verblijd en mijn tong verheugt zich; ja, ook zal mijn vlees rusten in hoop, want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten en Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien. [...]* *Aangezien hij een profet was en wist dat God hem met een eed*

gezworen had dat Hij uit de vrucht van zijn lichaam, voor zover het zijn vlees betrof, de Christus zou doen opstaan om Hem op zijn troon te zetten, daarom voorzag hij dit en zei hij over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn.

“Het gelaat van de priesters werd lijkleek. Kajafas probeerde te spreken. Zijn lippen bewogen maar er kwam geen geluid. De soldaten stonden op het punt de raadzaal te verlaten toen een stem hen deed stilstaan. Eindelijk had Kajafas zijn stem teruggevonden. Wacht, wacht, zei hij. Zeg niemand wat gij hebt gezien.

De soldaten kregen een onwaar bericht om door te geven. ‘Zegt,’ zeiden de priesters, ‘Zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen terwijl wij sliepen.’ Hier gingen de priesters te ver. Hoe konden de soldaten zeggen dat de discipelen het lichaam gestolen hadden terwijl zij sliepen? Hoe konden zij het weten als zij geslapen hadden? En als de discipelen schuldig bleken te zijn aan het stelen van het lichaam van Christus, zouden de priesters dan niet als eersten juist hen veroordeeld hebben? Of zouden de priesters, als de wachters op hun post geslapen hadden, hen niet juist bij Pilatus hebben aangeklaagd?

De soldaten waren ontzet bij de gedachte dat zij zichzelf zouden beschuldigen van te hebben geslapen op hun post. Deze misdaad werd met de dood gestraft. Moesten zij een leugen zeggen, het volk bedriegen en hun eigen leven in gevaar brengen? Waren zij niet op post geweest zonder een ogenblik te hebben geslapen? Hoe zouden zij een verhoor doorstaan, al konden zij er geld voor krijgen als zij een meineed zouden plegen?” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 653.

De beloften vervuld

- 7. Op welke wijze waren Jezus’ woorden en vele profetieën door de opstanding vervuld? Welk effect had deze grootste van alle gebeurtenissen op de discipelen? Hoe raakt het ons geloof? Johannes 10:17, 18; 11:25; Matthéüs 16:21; Lukas 9:22.**

Johannes 10:17, 18; 11:25 *Daarom heeft Mij de Vader lief, omdat Ik Mijn leven afleg, opdat Ik het weer neme. Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af; Ik heb macht het af te leggen, en heb macht het weer te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.*

[...] Jezus zei tot haar: *Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven;*

Matthéüs 16:21 *Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te vertonen, dat Hij moest heengaan naar Jeruzalem, en veel lijden van de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.*

Lukas 9:22 *Zeggende: De Zoon des mensen moet veel lijden, en verworpen worden door de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood en ten derden dage opgewekt worden.*

“Toen de stem van de machtige engel bij het graf van Christus werd gehoord: Uw Vader roept U, kwam de Heiland uit het graf door het leven dat in Hem was. Nu werd de waarheid bewezen van Zijn woorden: ‘Ik leg Mijn leven af om het weder te nemen... Ik heb macht het af te leggen en macht het weder te nemen.’ Nu ging de profetie in vervulling die Hij tot de priester en oversten had gesproken: ‘Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.’ (Johannes 10:17, 18; 2:19) Boven het open graf van Jozef had Christus triomfantelijk geroepen: ‘Ik ben de opstanding en het leven.’ Alleen God kon deze woorden spreken. Alle geschapen wezens leven door de wil en macht van God. Het leven dat zij ontvangen hebben zij van God. Zowel de hoogst seraf als het nederigste bezielde wezen wordt gelaafd uit de Bron des levens. Alleen Hij die één is met God kon zeggen: Ik heb macht Mijn leven af te leggen en Ik heb macht het weder te nemen. In Zijn goddelijkheid bezat Christus de macht om de banden des doods te verbreken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 654, 655.

Vragen ter overdenking

- ◆ Jezus kwam niet van het kruis, zoals sommigen Hem uitdaagden om te doen, maar Hij herrees uit het graf. Welke van deze twee gebeurtenissen is overtuigender ten aanzien van Zijn goddelijkheid?
- ◆ Ten aanzien van de onwaarheden die de joodse leiders in omloop brachten: is het waar dat mensen zouden geloven in de wederopstanding wanneer zij iemand zagen die gestorven was, weer was opgestaan en aan velen was verschenen?
- ◆ Welke verzekering geeft Jezus' wederopstanding u na het bestuderen van deze buitengewone gebeurtenis?

Voor verdere studie

“Christus stond op uit het graf als een eersteling van hen die ontslapen zijn. Hij was het tegenbeeld van het beweegoffer en Zijn opstanding vond plaats op dezelfde dag waarop dit beweegoffer de Here werd aangeboden. Meer dan duizend jaar lang was deze zinnebeeldige dienst verricht. Van de oogstvelden werden de eerste aren van het rijpe graan ingezameld en als het volk opging naar Jeruzalem om het Pascha te vieren, werd de schoof der eerstelingen als dankoffer bewogen voor de Here. Pas als dit gebeurd was, mocht het graan geoogst en in schoven gebonden worden. De schoof die aan God was gewijd stelde de oogst voor. Zo stelde Christus als eersteling de grote geestelijke oogst voor die wordt ingezameld voor Gods koninkrijk. Zijn opstanding is het zinnebeeld en de belofte van de opstanding van alle rechtvaardige doden. ‘Want indien wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.’ (1 Thessalonicensen 4:14)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 655.

Zendingsbericht uit Indonesië

Voorlezen op Sabbat 24 juni 2017

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 1 juli 2017 worden ingezameld

Groeten van vrede in de naam van de Heer Jezus Christus met Lukas 6:38. “Geeft, en u zal gegeven worden; een goede, neergedrukte, en geschudde en overlopende maat zal men in uw schoot geven; want met dezelfde maat, waarmee u meet, zal u wedergemet worden.”

Een eigentijdse Indonesische naam voor de Indonesische archipel is Nusantara, de Oud-Javaanse uitdrukking voor ‘archipel.’ Nusa betekent ‘eiland’ en Antara betekent ‘tussen’, vandaar een verbinding. De archipel is inderdaad een verbinding van eilanden, en Indonesië staat bekend als het land met duizenden eilanden.

“Volgens een onderzoek uit 2002, uitgevoerd door het Nationaal Instituut van Lucht- en Ruimtevaart (LAPAN) heeft het Indonesische archipel 18.307 eilanden, en volgens het ‘CIA World Factbook’ zijn er 17.508

eilanden. De discrepantie in het aantal Indonesische eilanden was omdat de eerdere onderzoeken ‘getijde eilanden’, zandige banken, en rotsachtige riffen meetellen, die verschenen tijdens eb en onder water stonden bij vloed. Er zijn 8.844 eilanden die een naam hebben gekregen, volgens de schattingen gedaan door de Indonesische overheid, waarvan 922 permanent bewoond.” –*Wikipedia*. De grootste eilanden zijn Java, Sumatra, Kalimantan, Sulawesi, en Papua. Meer dan de helft van de bevolking woont op Java.

De Republiek Indonesië werd op 17 augustus 1945 officieel een onafhankelijke natie, met Jakarta als hoofdstad.

Het land is dichtbevolkt met meer dan 258 miljoen mensen, waardoor het ’s werelds vierde meest bevolkte land is. De bevolking bestaat uit verschillende stammen en talen die verscheidene godsdiensten geloven, en ook het geloof in de ene ware God. De islam, het katholicisme, het protestantisme, het hindoeïsme, het boeddhisme, en Konghuchu zijn de voornaamste religies. De islam is de religie met de meerderheid in Indonesië, maar het land is geen islamitische staat.

De buurlanden van Indonesië omvatten Maleisië, Singapore, Brunei Darussalam, en de Filippijnen aan de noordzijde. De Indische Oceaan is aan de west- en zuidkant, en Papoea-Nieuw-Guinea is aan de oostkant.

Het Internationaal Zendingengenootschap, Gemeente van Zevende Dags Adventisten, Reformatiebeweging kwam in 1974 naar Indonesië. Zendelingen van de Generale Conferentie in Duitsland introduceerden de boodschap. De eerste was ouderling Juan Barnedo. Hij werd gevolgd door de ouderlingen Raul Escobar en Marinus Ringelberg, die elkaar ontmoetten met broeder Jo-Hanis Sumayku in het dorp Paso Minahasa Propensi in Noord-Sulawesi. Laatstgenoemde broeder aanvaardde de nieuwe boodschap en werd ingezegend als eerste predikant van de Reformatiebeweging in Indonesië. Hij onderwees de leer van de Reformatiebeweging in Indonesië, en veel mensen namen de boodschap aan.

De gemeente werd in 1976 georganiseerd en geregistreerd in Noord-Sulawesi met ouderling Sumayku als de eerste voorzitter en het hoofdkwartier in Manado. Zo werd de organisatie erkend als een van de officiële godsdiensten van Indonesië.

De gemeente heeft door de jaren heen aan vele problemen en uitdagingen het hoofd moeten bieden, inclusief een opstand die in 1998 eindigde met een afscheiding. Maar met Gods hulp kwam alles tot een goede oplossing. De leden behouden nog steeds hun geloof, overtuigd zijnde dat de ware gemeente geconfronteerd zal worden met vele uitdagingen, ontberingen en zelfs met lijden. Ongeveer acht jaar lang kwamen de gelovigen bijeen in particuliere woningen; maar in 2005 waren wij met Gods hulp in staat

om een kerk te bouwen in het dorp Pinaling Amurang, ver weg van Manado; en 4 jaar later werd – na veel moeite – een kerk gebouwd in Manado.

Momenteel zijn er in Indonesië 129 leden met 2 predikers, 2 fulltime en 4 parttime Bijbelarbeiders, 6 gemeenten en 2 groepen. De gemeenten bevinden zich in Manado, Amurang, Bulo, Bengkol, Sangihe, en Jakarta; de groepen komen bijeen in Langowan en Medan. De meesten hebben een eenvoudige plek voor aanbedding, behalve in Jakarta en Medan, waar de mensen in particuliere huizen samenkomen.

Gedurende veertig jaar (1976-2016) dat het Internationaal Zendingsgenootschap in Indonesië bestaat, heeft het nooit werkelijk een centraal kantoor of hoofdkwartier gehad. Hoewel de bouw van een regionaal kantoor sinds 2009 aan de gang is, is deze nog niet voltooid.

Door dit zendingsbericht hopen wij dat de harten van onze geestelijke medebroeders en zusters over de gehele wereld geraakt mogen worden om ons te helpen met vrijgeevige gaven zodat we het regionale kantoor kunnen voltooien, de kosten kunnen dekken voor de organisatorische conferentie-uitgaven, en om door te gaan met het verbreiden van Gods werk. Het evangelie te prediken in Indonesië vereist een grote investering van middelen. Moge de Heer alle broeders en zusters zeer zegenen die voor dit doel geven.

Tot slot groeten wij een ieder van u met 2 Korinthe 9:7, 8. “Een ieder doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid, of gedwongen; want God heeft een blijmoedige gever lief. En God is machtig alle genade overvloedig te doen zijn in u; opdat u in alles te allen tijde, van alles voldoende hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn.”

Groeten van de broeders en zusters van het Indonesische veld. Wij willen de Generale Conferentie bedanken voor haar voortdurende ondersteuning.

*–Adrie Jules Kalengkongan, voorzitter;
H.J.L. Karinda, vicevoorzitter*